

సంస్కృత గ్రంథములు

— ఇతిహాస పురాణములు —

	ప్రతి 1-కి ద్వి. అ.
బాలరామాయణము, పెద్దచ్చు	... 0 2
,, సజీక	... 0 4
శ్రీమద్రామాయణము, మూలము మాత్రము	... 8 0
,, సుందరకాండము, మూలము	... 2 0
,, ఉత్తరకాండము, ఖంధ ప్రతి	... 2 0
శ్రీమద్రామాయణము, 1 ఉపాఖ్యాయములు టీకాతాత్పర్యము	అచ్చు
అథర్వశ్రీమద్రామాయణము, మూలము	... 2 8
,, ఉత్తరకాండము, టీకాతాత్పర్యసహితము	... 12 8
శ్రీమద్రామాయణము, వ్యాఖ్యానచతుష్టయవిశిష్టము, 2 వాల్మీకములు	40 0
శ్రీమద్రామాయణము, అంధ్రీతాత్పర్యసహితము:—	
బాలకాండము	... 4 0
అయోధ్యాకాండము	... 6 8
ఆరణ్యకాండము	... 4 0
కిష్కింధాకాండము	... 4 0
సుందరకాండము	... 5 0
యుద్ధకాండము	... 8 8
ఉత్తరకాండము	... 4 8
శ్రీమహాభారతము, గచ్ఛద్వ్యాఖ్యాన సహితము, 3 సంపుటములు	40 0
శ్రీమద్భాగవతము, శ్రీధరియవ్యాఖ్యాన సహితము, 2 సంపుటములు	20 0
కార్తీకమాహాత్మ్యము, సాంధ్రీతాత్పర్యము	... 1 8
కాశీమాహాత్మ్యము, తెనుగువచనము	... 1 0
గయమాహాత్మ్యము, తెనుగువచనము	... 0 10
కవిచంద్రికామాహాత్మ్యము, అంధ్రీతాత్పర్యసహితము	6 0
సింహాచలకవిచంద్రికామాహాత్మ్యము,	... 0 8
కవిచంద్రికామాహాత్మ్యము,	... 0 4

ప్రజ్ఞా

ప్రతి రత్నా కరము

వి ష య సూ చి క

	పుట
వినాయక వ్రతము	... 3
సరస్వతి వ్రతము	... 37
వాలక్షీ వ్రతము	... 56
అనంత వ్రతము	... 72
గరుడపంచమీ వ్రతము	... 106
కేదారేశ్వర వ్రతము	... 108

శ్రీ రస్తు వ్రత రత్నాకరము

ప్రథమ భాగము.

వి నాయక వ్రతము

*ఆచమ్య = ఆచమనము చేసి.

శ్లో. శుక్లామ్బరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజం,
ప్రసన్నవదనం ధ్యాయేత్సర్వ విఘ్నోపశాంతయే.

†అయం ముహూర్తః సుముహూర్తోఽస్త్వితి భవంతో మహాంతోఽనుగృహ్యంతు = ఈముహూర్తము మంచి ముహూర్తమగుఁగాక యని పూజ్యులగు పెద్ద లనుగ్రహింతురుగాక.

‡అయం ముహూర్తః సుముహూర్తోఽస్తు = ఈముహూర్తము శుభముహూర్తమగుఁగాక.

*కర్త ఆచమనము చేయవలసినది. పిదప నమస్కారము చేయవలసినది.
పెడికిళ్లతో చెక్కిళ్లయందుఁ దాఁకవలసినది.

† ఈ వాక్యమును వ్రతముచేయువా రచ్చటనుండు బ్రాహ్మణోత్తముల నడుగవలసినది.

‡ ఈవాక్యమును పురోహితుఁడు మొదలగు బ్రాహ్మణోత్తములు బదులిడవలసినది.

1. తదేవ లగ్నం సుషివం తదేవ తాశాబలంచంద్రబలంతదేవ,
విద్యాబలం దైవబలం తదేవ లక్ష్మీపతే లేఁంప్రియుగం స్వరామి.
2. యత్ర యోగేశ్వరః కృష్ణః యత్ర పాణో ధనుర్ధరః, తత్ర
శ్రీర్విజయోభూతిధ్వవానీతిః మతిర్తమ. 3. అనన్యాశ్చిన్తయన్తో
మాం యేజనాః పుత్యపాపతే, తేషాం నిత్యాభియుక్తానాం యోగ
క్షేమం వహమ్యహమ్. 4. స్త్యుతేన కలకల్యాణభాజనం యత్ర జాయ
తే, పురుషస్తవజనిత్యం ప్రజామిశరణం హరిమ్. 5. సర్వదా సర్వ
కార్యేషు నాస్తి తేషామమృతం, యేషాం హృదిషో భగవాన్

1. ఓలక్ష్మీ దేవిభర్తా! నేను నీపాదములను ధ్యానించు
చున్నాను. నీపాదముల ధ్యానించుటయే (నాకు) లగ్నము. అదే
శుభదినము. అదియే తాశాబలము. అదియే చంద్రబలము.
అదియే విద్యాబలము. అదే దైవబలము. 2. ఎచ్చట యోగే
శ్వరుఁడగు కృష్ణమూర్తియు, గాంఢీవధారియగు అర్జునుఁడును
నున్నారో, అచ్చట సంపదయు జయమును, వైభవమును
బాంధవకయుండును. 3. ఎవ రితొకకార్యములనెల్ల విడిచి నన్నే
ధ్యానించుచు, నన్నే యుపాసన చేయుచున్నారో, ఎల్లప్పుడూ
నాకు భక్తులై యుండువారి యోగక్షేమములను నేను విచా
రించుకొనుచున్నాను. (అని కృష్ణమూర్తి యర్జునునకుఁ జె
ప్పెను.) 4. స్మరించినమాత్రముననే సంపదల నొసఁగువాఁడును,
సకలభూతముల లోపల నుండువాఁడును, పుట్టుక లేనివాఁ
డును, శాశ్వతుఁడును నైన విష్ణుమూర్తిని నేను శరణుచొచ్చు
చున్నాను. 5-6. మేలులకెల్ల నునికిపట్టును, నల్లఁగల్గవలె నల్లనైన
వాఁడును, దుష్టులను బీడించువాఁడును నైన శ్రీకృష్ణమూర్తి
నేమానవులు తమమనస్సులందుఁ దలఁచుచున్నారో, అట్టివారికిఁ

మజ్జిమాయతనం హరిః. 6. లాభస్తేషాం జయస్తేషాం కుతస్తేషాం
పరాభవః, యేషామింద్రియశ్శామో హృదయస్థో జనార్దనః.
7. ఆపదామపహర్తారం దాతారం సర్వసమ్మదాం, లోకాభి
రామం శ్రీరామం భూయోభూయో నమామ్యహమ్.

వి నాయ క ప్రార్థ నా

సుముఖశైచక్రదస్తశ్చ కపిలో గజకర్ణకః, లంబోదరశ్చ
వికటో విఘ్నరాజో గణాధిపః. ధూమకేతుర్గణాధ్యక్షః ఫాల
చన్ద్రో గజాననః, వక్రతుండః శూర్పకర్ణః పౌరమ్భః, స్కన్దపూర్వజః
షోడశైతాని నామాని యః పఠేచ్ఛుః, యదపి, విద్యావశేష
వివాహేచ ప్రవేశే నిర్లభే తథా. సజ్జామే సర్వకార్యేషు విఘ్న

జేటుపు గలుగదు. వారికి లాభమును గెల్పును గలుగునుగాని,
వారికోటమియొక్క పీఠి? వారన్ని కార్యములందును జయమునే
పొందుదురు. 7. ఇహమలను దీర్చి యన్ని కలుములనొసంగునట్టి
జనప్రియుడయిన శ్రీరామమూర్తిని మాటిమాటికి మ్రొక్కు
చున్నాను.

సుముఖ, వికటంత, కపిల, గజకర్ణక, లంబోదర, వికట,
విఘ్నరాజ, గణాధిప, ధూమకేతు, గణాధ్యక్ష, ఫాలచన్ద్ర,
గజానన, వక్రతుండ, శూర్పకర్ణ, పౌరమ్భ, స్కన్దపూర్వజ
అను పదునాటు నామములను చదువ ప్రారంభించునప్పుడును,
పెండ్లియందును, ఊరికిఁ బ్రయాణమై పోవునప్పుడును, ఊరినుండి
మఱిలవచ్చునప్పుడు, యుద్ధములకుఁ బోవునప్పుడును, మఱి
యనేక కార్యసమయంబులందును చదువువారికిని, వినువారికిని
విఘ్నముగలుగదు. మఱియు వేల్పులుగూడఁ దమకోరినకార్య

స్తస్య న జాయతే. అభీప్సితార్థసిద్ధ్యర్థం పూజితో యస్మై రఠపి, సర్వవిఘ్నచ్ఛిదే తస్మై శ్రీగణాధిపతయే నమః.

ఓం దైవీ గాయత్రీ ఛన్దః ప్రాణాయామే వినియోగః. ఓం భూః, ఓమ్ భువః, ఓం సువః, ఓమ్ మహాః, ఓమ్ జః, ఓమ్ తవః, ఓం సత్యం, ఓమ్ తత్ సవితుర్వరేణ్యం, భర్గో దేవస్య ధీమహి, ధియో యో నః ప్రచోదయాత్, ఓమాహో జ్యోతిరసోఽమృతం బ్రహ్మ భూర్భువస్సువరోమ్.

మమ ఉపాత్త సమస్తదురితక్షయద్వారా శ్రీమహేశ్వర ప్రీ త్యర్థం శుభే శోభనే ముహూర్తే, అద్యబ్రహ్మణః ద్వితీయపరా ర్థే, శ్వేతవరాహకల్పే, వైవస్వత మన్వంతరే, కలియుగే, ప్రథ మపాదే, జమ్బూద్వీపే, భరతవర్షే, భరతఖణ్డే, శకాబ్దే, మేఘోః, దక్షిణదిగ్భాగే...సమస్తదేవతా బ్రాహ్మణసన్నిధౌ, వర్తమా నే, వ్యావహారికచాంద్ర మాసే ప్రభవాదిపక్షిసంవత్సరాణాం మధ్యే...నామవత్సరే...అయనే...బుతే...మాసే...పక్షే, ...తిథౌ...వాసర యుక్తాయాం ఏవంగుణవిశేషణవిశిష్టాయా మస్యాంశుభతిథౌ అస్తాకం సహకుటుంబానాం క్షేమస్థైర్యధైర్య విజయాయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, ధర్మాధికామమోక్ష చతుర్విధ ఫలపురుషార్థసిద్ధ్యర్థం, పుత్రపౌత్రాభివృద్ధ్యర్థం, ఇష్ట కామార్థసిద్ధ్యర్థం, మనోవాఙ్మూర్ఖఫలసిద్ధ్యర్థం, సమస్తదురితోప శాన్త్యర్థం, సమస్తమజ్జలావాప్త్యర్థం, పరసిద్ధివినాయకదేవతా

ములు నెఱవేలుటకై యేవిఘ్నే శునిః బూజించిరో, అట్టి మహాత్ముడును సకలవిఘ్నములను బోగొట్టువాఁడును నైన మహాగణాధిపతికొఱకు నమస్కారము.

ముద్దిశ్య, వరసిద్ధివినాయక ప్రీత్యర్థం కలోష్కప్రకారేణ
యానచ్చక్తి ధ్యానావాహనాది షోడశోపచార పూజాం
కరిష్యే.*

అదౌ నిర్విఘ్నేన పరిసమాప్త్యర్థం గణాధిపతిపూజాం
కరిష్యే, తదంగత్వేన కలశపూజాం కరిష్యే. †

కలశం గన్ధపుష్పక్షతై రభ్యర్చ్య (కలశమునకు గంధపు
బొట్లు పెట్టి అక్షతలద్ది లోపల నొక పుష్పము నుంచి) తదుపరి
హస్తం నిధాయ (ఆపాత్రమును చేతితో మూసిపెట్టి ఈ క్రింది
మంత్రము నుచ్చరించి గంగాదిసకలతీర్థోదకములను కలశమునం
దావాహనము చేయవలెను.)

1. కలశస్య ముఖే విష్ణుః కణ్ఠే రుద్రః సమాశ్రితః, మూలే తత్ర
స్థితో బ్రహ్మ మధ్యే మాతృగణాః స్మృతాః, 2. కుక్షాతుసాగరాః
సర్వే సప్తద్విపా వసున్ధరా, ఋగ్వేదోఽథ యజుర్వేదః సామ
వేదో హ్యధర్వణః. 3. అక్షైశ్చ సహితాః సర్వే కలశామ్భుసమా

1. కలశముయొక్కవైభాగమున విష్ణువును, గొంతుకడరుద్రు
డును, అడుగున బ్రహ్మయు, నడుమ సప్తమాతృకలును, లోపల
నేడుసముద్రములును, ఏడుద్వీపములును, భూమియు నున్నవి.
2. ఋగ్వేద, యజుర్వేద, సామవేద, అధర్వణవేదములును, శిక్షా
వ్యాకరణ, ఛందో, నిరుక్త బోధ్యతిషంబు లనెడి యాటంగముల
తోఁ గూడినవై కలశోదకము నాశ్రయించి యున్నవి. 3. పాప

* అని చెప్పి పంచపాత్రమునందలి నీటిని తాళవలయును.

† ఈ వ్రతము వినాయక వ్రతమే కనుక ఈ వ్రతమునందు మొదట
వినాయకపూజ యవసరము. తక్కిన వ్రతములయారంభమునందు గణాధి
పూజ చేయవలెను.

శ్రీతాః, ఆయాన్తు దేవపూజార్థం దురితక్షయకారకాః. 4. గజే
చ యమునే చైవ గోదావరి సరస్వతి, నర్మదే సింధు కావేరి
జలేన్ద్రిక సన్నిధిం కురు.

మంత్రము—ఆపోవా ఇదగ్ సర్వం విశ్వాభూతాన్యాపః
పాత్రావా ఆపః పశవఆపోన్న మాపోఽమృతమాపస్సమ్రాడాపో
విరాడాపస్సర్వరాడాపశ్చన్దాగ్ంస్యాపోజ్యోతీగ్ మ్యాపోయజూ
గ్ మ్యాపస్సత్యమాపస్సర్వా దేవతాఆపోభూర్భువస్సువరాపటం.

కలశోదకేన పూజాన్త్రవ్యాణి దేవమృత్యు మాత్మానం సంప్రో
క్ష్య=కలశమందలిజలమును చేతిలోఁ బోసుకొని, పూజకొఱ
కయిన వస్తువులమీఁదను, దేవునిమందసమునందును తననెత్తి
నను జల్లుకొనవలసినది.)

గణాధిపతి పూజ

గణానాంత్యాగణపతిగ్ం హవామ హేకవిం కవీనాముపమ
శ్రేణస్తమం జ్యేష్ఠరాజం బ్రహ్మణాం బ్రహ్మశ్పత ఆనశ్శృణ్వ
న్నాతిభిస్సీదసాదనమ్—మహాగణాధిపతిం ధ్యాయామి. మహా
గణాధిపతిం ఆవాహయామి.

మహాగణాధిపతయే ఆసనం సమర్పయామి.

” అర్ఘ్యం సమర్పయామి.

ములనెల్లఁ బరిమార్చునట్టి యవి యెల్ల దేవపూజకొఱకు కల
శమునందు వచ్చిచేరునుగాక 4. ఓగంగాదేవీ! ఓయమునాదేవీ!
ఓగోదావరీదేవీ! ఓసరస్వతీదేవీ! ఓనర్మదాదేవీ! ఓసింధుదేవీ!
ఓకావేరీదేవీ! మీరందఱీ కలశంబునఁ జేరుదురుఁగాక.

మహాగణాధిపతయే సాద్యం	సమర్పయామి.
”	” ఆచమనీయం ”
”	” ఔపచారికస్నానం ”
”	” స్నానానంతరం ఆచమనీయం సమర్పయామి.
”	” వస్త్రార్థం అక్షతాక్ష ”
”	” యజ్ఞోపవీతార్థం ” ”
”	” గంధాక్ష ” ధారయామి.

„గంధస్సోపరి అలంకరణార్థం అక్షతాక్ష సమర్పయామి. పుష్పైః పూజయామి. ఓంసుముఖాయ నమః, ఏకదంతాయ నమః, కపిలాయ నమః, గజకర్ణికాయ నమః, లమ్బోదరాయ నమః, వికటాయ నమః, విఘ్నరాజాయ నమః, గణాధిపాయ నమః, ధూమకేతవే నమః, గణాధ్యక్షాయ నమః, ఫాలచంద్రాయ నమః, గజాననాయ నమః, వక్రతుండాయ నమః, శూర్పకర్ణాయ నమః, హేమమృగాయ నమః, స్కంధపూర్వజాయ నమః, మహాగణాధిపతయే నానావిధపరిమళపుష్పాణి సమర్పయామి. ధూపార్థం అక్షతాక్ష సమర్పయామి.

మహాగణాధిపతయే దీపార్థం అక్షతాక్ష సమర్పయామి. ఓం—యాత్, దేవసవితః ప్రసువ, సత్యంత్యర్థేన పరిషించామి అమృతమస్తు, అమృతోపస్తరణమసి, స్వాహా, ఓం ప్రాణాయ స్వాహా, ఓం అపానాయ స్వాహా, ఓం వాయునాయ స్వాహా, ఓం ఉదానాయ స్వాహా, ఓం సమానాయ స్వాహా, ఓం బ్రహ్మణే స్వాహా, బ్రహ్మణిమ ఆత్తామృతత్వాయ. మహాగణాధిపతయే ...నివేదనం సమర్పయామి మహాగణాధిపతయే మధ్యేమధ్యే పానీయం సమర్పయామి, మహాగణాధిపతయే తాంబూలం

సమర్పయామి, మహాగణాధిపతయే నీరాజనం సమర్పయామి, నీరాజనానంతరం ఆచమనీయం సమర్పయామి.

వక్రతుండ మహాకాయ కోటిసూర్యసమప్రభ, అవిఘ్నం కురు మే దేవ సర్వకార్యేషు సర్వదా. మహాగణాధిపతయే నమః. మంత్రపుష్పం సమర్పయామి. మహాగణాధిపతయే నమః, ఆత్మ ప్రదక్షిణనమస్కారాక్ సమర్పయామి. సర్వోపచారపూజాః సమర్పయామి. యస్య స్మృత్యాచ నామోక్త్యా తపః పూజా క్రియాదిషు, న్యూనం సంపూర్ణతాం యాతి సద్యో వందే త మచ్యుతం, మస్త్రహీనం క్రియాహీనం భక్తిహీనం గణాధిప, యత్పూజితం మయా దేవ పరిపూర్ణం తదస్తు తే. అనయా షోడ శోపచారపూజయా భగవాన్ సర్వదేవాత్మకః శ్రీమహాగణాధి పతిః సుప్రసన్నో వరదో భవతు. (అని అక్షతలు పువ్వులతోఁ గూడ నీళ్లు విడువవలసినది) మమ ఇష్టకామ్యార్థఫలసిద్ధి రస్తు.

గణాధిపతిప్రసాదం శిరసా గృహ్ణామి (అని చెప్పి అక్షతలు పుష్పములు శిరస్సున ధరింపవలసినది.)

ఈ ప్రకారము ప్రతివ్రతమునకును మొదట వినాయకపూజ చేయవలయును.

తదంగత్వేన * (ఫలసిద్ధి వినాయక) ప్రాణప్రతిష్ఠాపనం కరిష్యే.

* మన మేదేవత నుద్దేశించి వ్రతముఁ జేయుఁబోవుచున్నా మె, ఆదేవతా నామమును ప్రాణప్రతిష్ఠాపనమునందు ముందుగాఁ జేర్చవలయును. 'వరలక్ష్మీ దేవతాప్రాణప్రతిష్ఠాపనం, సరస్వతీదేవతాప్రాణప్రతిష్ఠాపనం' అని చెప్పవలయును.

ప్రాణ ప్ర తిష్ఠా ప న ము

ఆస్య శ్రీ (వరసిద్ధివినాయక) ప్రాణ ప్ర తిష్ఠా ప న మహామంత్రస్య,
 బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరా ఋషయః, ఋగ్యజుస్సామాధ
 ర్వాణి ఛందాసి, ప్రాణశక్తిః పరాదేవతా, హ్రం బీజం, హ్రీం
 శక్తిః, హ్రూం కీలకమ్, మమ (వరసిద్ధివినాయక) ప్రాణ ప్ర తిష్ఠా
 సిద్ధ్యర్థే జపే వినియోగః.

కరన్యాసము.

అంగన్యాసము.

హ్రం అంగుష్ఠాభ్యాం నమః	హ్రం హృదయాయ నమః
హ్రీం తర్జనీభ్యాం నమః	హ్రీం శిరసే స్వాహా
హ్రూం మధ్యమాభ్యాం నమః	హ్రూం త్రిభువనై నమః
హ్రేం అనామికాభ్యాం నమః	హ్రేం కవచాయ హృదాయ [త్
హ్రాం కనిష్ఠికాభ్యాం నమః	హ్రాం నేత్రత్రయాయ వాష
హ్రాకరతలకరపృష్ఠాభ్యాం నమః	హ్రా అస్త్రాయ ఫట్

భూర్భువ స్సువరో మితి విగ్రహస్థః.

ధ్యా న మ్

1. శ్లో. రక్తామృతాద్భిషేతోల్లసదరుణసరోజాధిరూఢా కరాజ్జ్వల
 పాశంకోదగ్ధమిత్థూద్భవమళిగణమప్యక్కుశంశ్చ బాణాన్..

1. రక్తసముద్రమునందుండు తేఘలో వెలయుచున్న
 యెఱ్ఱదామరపువ్వునందః గూర్చుండి, కమలములంబోలు తన
 చేతులయందు పాశము, చెఱుకువిల్లు, తుమ్మెదలగుంపు, అంకు
 శము, విదూరబాణములను, రక్తపూరితమైన పుత్రును దాల్చిన
 దియు, మూడునేత్రములచే వెలుగునదియు, గబ్బిగుబ్బలుగల

విభాణాస్మక్కపాలం త్రినయనలసితా పీనవహ్నిరూహాధ్యా,
 దేవీ బాలార్కవర్ణా భవతు సుఖకరీ ప్రాణశక్తిః పరా నః,
 హ్రం హ్రీం క్రీం య ర ల వ శ ష స హోమ్. ఓం (వర
 సిద్ధివినాయక) ప్రాణః మమ ప్రాణః (వరసిద్ధివినాయక) జీవః మమ
 జీవః వాస్తవశ్శోత్ర జిహ్వస్థూణేః ఉచ్ఛ్వాసరూపేణ బహి
 రాగత్య, అస్తిక్ బింబే (అస్తిక్ కలశే) (అస్యాం ప్రతిమా
 యామ్) సుభేన చరన్ తిష్ఠన్తు స్వాహా.

మంత్రము—అసునీతే పునరస్తాసు చతుః పునః ప్రాణమిహ
 నోధేహి భోగమ్, జ్యోత్స్వశ్యేమ సూర్యముచ్చరన్తమను
 మతేమృడయానస్పృశ్తి, అమృతం వై ప్రాణా అమృతమాపః
 ప్రాణానేవ యథా స్థానముపహ్వయతే.

శ్లో. 'స్వామిన్ సర్వజగన్నాథ యావత్పుజాపసానకం,

తావత్త్వం ప్రీతిభావేన (బింబేఽస్తిక్) సన్నిధిం కురు.

*ఆవాహితోభవ, స్థాపితోభవ, సుప్రసన్నోభవ, వరదో
 భవ, అవకుణ్ఠితోభవ, స్థిరాననంకురు, ప్రసీద, ప్రసీద, ప్రసీద,
 దియు, బాలసూర్యుని బోలునదియు నైన పరదేవత ప్రాణ
 శక్తి మాకు సుఖం బొసగునది యగుఁ గాక.

1. ఓ స్వామీ ! లోకములన్నిటికి రక్షకుఁడా! నేను జేయు
 పూజయగునంతవఱకు ఈబింబమునందు (లేక యీప్రతిమ
 యందు, లేక ఈకలశమునందు) సంతోషముతో నాకుఁ బ్రత్య
 త్మమై యుండుము.

* ప్రీతిదేవత ను పాసిండునప్పుడు “స్వామిని సర్వజగన్నాథ” అనియు
 ‘ఆవాహితా భవ, స్థాపితాభవ, సుప్రసన్నా భవ, అవకుణ్ఠితా భవ’ అనియు
 అన్ని స్త్రీలింగముగాఁ జెప్పవలెను.

మంత్రము—ఆ త్వా వహస్తు హరయస్సచేతసశ్శ్వేత్వై
రశ్వైస్సహ కేతువద్భిః, వాతాజవైర్బలవద్భిర్నోజవై
రాయాహి శీఘ్రం మమ హవ్యాయ శర్కోమ్.

(ఈమంత్రము చెప్పి అక్షతలు పుష్పములు తీసికొని ప్రతిమ
శిరస్సున నుంచి చేతిని నెత్తినుంచవలెను) యత్కించిన్ని వేదనం
కుర్యాత్.

పిమ్మట అవసరనివేదనము (మండు బెల్లము మొదలగునవి.)

ప్రాణప్రతిష్ఠాపనవిధి సంపూర్ణము.

పూ జా పా రం భ ము

అథ వరసిద్ధివినాయకపూజావిధానమ్—

1. స్తో. భవసంక్షిప్తపాపాఘవిధ్వంసనవిచక్షణం, విఘ్నాన్ధకార
భాస్వంతం విఘ్నరాజమహం భజే, ఏకదంతం శూర్పకర్ణం గజ.
వక్త్రం చతుర్భుజం, పాశాఙ్కుశధరం దేవం ధ్యాయేత్సిద్ధివినా
యకమ్. ఉత్తమం గణనాథస్య వ్రతం సంపత్కరం శుభం,

1. శ్రీవినాయక వ్రతము అన్ని వ్రతములలో మేలయినది కలిమి
నొసంగునది, శుభముల నిచ్చునది గనుక, సంపారమున జేర్చిన
పాపకాసులను బోగొట్టుటయందు దిట్టరియు, సూర్యునిమాడ్కి
విఘ్నములనెడి చీకటిని బోగొట్టువాడును, ఒంటికొమ్మగల
వాడును, చేటచెవులవాడును, ఏనుగుమోమువాడును,
నాలుగుచేతులవాడును, పాశము అంకుశము అను నాయుధం

భక్తాభీష్టప్రదం తస్మాద్ధ్యాయే త్తం విఘ్ననాయకమ్. ధ్యాయేద్ధ
జాననం దేవం తత్ప్రకాశ్చనసన్నిభం, చతుర్భుజం మహాకాయం
సర్వాభరణభూషితమ్.

శ్రీవరసిద్ధివినాయకం ధ్యాయామి

శ్లో. ఆత్రాగచ్ఛ జగద్వన్ద్య సురరాజార్చితేశ్వర,
ఆనాథనాథ సర్వజ్ఞ గౌరీగర్భసముద్భవ. 1

శ్రీవరసిద్ధివినాయకం ఆవాహయామి.

శ్లో. మాక్షిణైః పుష్పరాగైశ్చ నానారత్నైర్విరాజితం,
రత్నసింహాసనం చాచు ప్రీత్యర్థం ప్రత్యగ్రహ్యతామ్. 2

శ్రీవరసిద్ధివినాయకాయ ఆననం సమర్పయామి.

బులను ధరించినవాడును, భక్తులకోరికల నొసగువాడును,
బంగారుచాయగలవాడును, గొప్ప మేనుగలవాడును సకల
భూషణముల దాల్చినవాడు నైన వరసిద్ధివినాయకుని నేను
మనసున ధ్యానించుచున్నాను.

1. లోకములచే పొగడఁదగినవాడవు, ఇంద్రాదిదేవతలచే
పూజింపఁ బడినవాడవు, దిక్కులేనివారికి దిక్కువు, అన్నిటిని
దెలిసినవాడవు, పార్వతీదేవికి బుత్తుడవునైన ఓసిద్ధివినాయకా!
నిన్ను (ఈబింబమునందు) ఆవాహనము చేయుచున్నాను.

2. ఓవినాయకా ! ముత్యములు పుష్పరాగములు నీలములు
పచ్చలు వజ్రములు గోమేధికములు మొదలగు మణులుచెక్కిన
సొగసైన ఆననము నొసగుచున్నాను. దీనిని నాప్రీతికై
కైకొనుము.

- శ్లో. గౌరీపుత్ర నమస్తేస్తు శంకర ప్రియనందన,
గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం గంధపుష్పాక్షతైరుతమ్.
శ్రీవరసిద్ధివినాయకాయ అర్ఘ్యం సమర్పయామి,
- శ్లో. గజవక్త్ర నమస్తేస్తు సర్వాభీష్టప్రదాయక,
భక్త్యా పాద్యం మయా దత్తం గృహాణ ద్విరదానన. 2
శ్రీవరసిద్ధివినాయకాయ పాద్యం సమర్పయామి.
- శ్లో. అనాథనాథ సర్వజ్ఞ గీర్వాణవరపూజిత,
గృహాణాచమనం దేవ తుభ్యం దత్తం మయా ప్రభో. 3
శ్రీవరసిద్ధివినాయకాయ ఆచమనీయం సమర్పయామి.
- శ్లో. దధిక్షీరసమాఘృతం మథ్యాజ్యేన సమన్వితం,
మధుపర్కం గృహాణేదం గజవక్త్ర నమోస్తు తే. 4
శ్రీవరసిద్ధివినాయకాయ మధుపర్కం సమర్పయామి.

1. ఓపార్వతీవరమేశ్వరులముద్దుబిడ్డడా! నీకు మ్రొక్కెదను, గంధము, పువ్వులు, అక్షతలతోఁ గూడినయర్ఘ్యము (చేతులకు నీళ్లను) నొసఁగెదను. గ్రహింపుము. 2. ఓసకలజనులకోర్కుల నొసఁగు గజముఖుడా! నీకు నమస్కరించెదను. నేను భక్తితో నొసఁగినపాద్యమును (కాళ్లకునీళ్లను) గ్రహింపుము. 3. దిక్కులేనివారికి ప్రాపా, సర్వము నెఱిగినవాడా! దేవతాశ్రేష్ఠులచే పూజితుడా! ఓప్రభూ! ఓదేవా! నేనాచమనీయమునిచ్చెదను. పుచ్చుకొనుము. 4. ఓయేనుఁగుమోముదేవరా! నీకు నమస్కారము. ఆవుపాలు పెరుగు నెయ్యి తేనెలతోఁ గూడిన మధుపర్కము నొసఁగుచున్నాను. దీనిం బుచ్చుకొనుము.

శ్లో. స్నానం పశ్చాత్తులై ర్దేవ గృహాణ గణనాయక,
అనాథనాథ సర్వజ్ఞ గీర్వాణగణపూజిత. 1
శ్రీవరసిద్ధివినాయకాయ *పశ్చాత్తులస్నానం

సమర్పయామి

1. పాలు—ఆప్యాయస్వ సమేతు తే విశ్వత సో మవృష్టి
యం, భవా వాజస్య పంగధే, శ్రీ...నాయకం, తీరేణ
స్న పయామి.

2. పెరుగు—దధిక్రావజోఆకారం జిష్ణు రశ్వస్యవాజినః,
సురభినో ముఖాకర త్వ్రేణ ఆయాగోంషితారిషత్ (శ్రీవర...
యకం) దధ్నా స్న పయామి.

3. నెయ్యి—శుక్రమసి బోత్యితసి తేజోఽసి దేవోవస్సవి
తోత్పనాత్వచ్చిద్రేణ పవిత్రేణ వసోస్సూర్యస్య రత్నభిః
శ్రీవర...యకం ఆజ్యేన స్న పయామి.

4. తేనె—మధు వాతా ఋతాయతే మధు త్వరన్తి
సింధవః, మాధ్వీర్నస్సన్తోషధీః. శ్రీవర...యకం మధునా
స్న పయామి.

1. దీనులఁ బోషించువాడవు, సర్వజ్ఞుడవు, దేవతలచే
బూజింపబడువాడవు నైన గణనాయకుడా ! పంచామృత
ములచే నీకు స్నానముచేయించెద అనుగ్రహింపుము.

*పంచ అమృతములచే స్నానముచేయుట యనగా; ఆవుపాలు,
పెరుగు, నెయ్యి, తేనె లేక పంచదార, ఫలౌదకము ఇవి పంచామృతము
లనబడును. వీనితో నభిషేకము చేయునప్పుడు ఈక్రిందిమంత్రములను
గూడఁ జెప్పుట కలదు.

లేక, పంచదార—స్వాదుః పవస్వ దిశ్శాయ జిన్వనే స్వాదు రిన్ద్రాయ సుహవే తు నామే స్వాదుర్నిత్రాయ వరుణాయ వాయవే బృహస్పతయే మధుమాగ్ం అదాభ్యః=(శ్రీవర...య కం) శర్కరయా స్న పయామి.

ఫలోదకము—యాః ఫలినీర్యా అఫలా ఆపుష్పా యాశ్చ పుష్పిణీః బృహస్పతిప్రసూతాస్తా నో ముఞ్చత్స్వగ్ంహసః = (శ్రీవర...యకం)ఫలోదకేన స్న పయామి.

1. శ్లో. గంగాదిసర్వతీర్థేభ్య ఆహ్వాతైరమలైజ్జలైః,
స్నానం కురుష్వ భగవన్నుమాపుత్ర సమోఽస్తు తే.
శ్రీవరసిద్ధి...కం శుద్ధోదకస్నానం కారయామి.

మంత్రము—ఆపోహిష్ఠామయోభువః, తాన ఊర్జై దధా తస, మహేరణాయ చక్షునే, యో వశ్శివతమో రసః, తస్య భాజయతే హనః, ఉశతీరివ మాతరః, తస్మా అరంగమామహః 'యస్య త్తయాయ జిన్వథ' ఆపో జనయథా చ నః.

2. శ్లో. రక్షవస్త్రద్వయం చారు దేవయోగ్యం చ మజ్జశం,
శుభప్రద గృహాణ త్వం లమ్బోదర హరాత్తజ.
శ్రీవర...య వస్త్రయుగ్ం సమర్పయామి.

మంత్రము—అభివస్త్రా సువసన్యాన్యర్వాభిధేనోస్సుదఃఘాః

1. ఓభగవంతుడా! ఓపార్వతీపుత్రుడా! నీకు నమస్కరించెదను. గంగానది మొదలగు పుణ్యతీర్థములన్నిటినుండి తెచ్చిన నిర్మలోదకములచే స్నానముచేయుము. 2. భక్తులకు మేలొసగు

* వైదికుల్లోకములతోఁ గ్రి-దిమంత్రములను గూడ చెప్పెదరు.
అట్లే అంకటను తెలియవలెను.

పూయమానాః, అభిచంద్రాభర్తవేనో హిరణ్యోభ్యశ్వాన్
రథి నో దేవసోమ.

1. శ్లో. రాజతం బ్రహ్మసూత్రం చ కాశ్చనం చోత్తరియకం,
గృహాణ దేవ సర్వజ్ఞ భక్తానామిష్టదాయక.

శ్రీవర...య యజ్ఞోపవీతం సమర్పయామి

మంత్రము—యజ్ఞోపవీతం పరమం పవిత్రం ప్రజాపతేర్య
త్సహజం పురస్తాత్, ఆయుష్యమగ్ర్యం ప్రతిముఖ్య శుభ్రం
యజ్ఞోపవీతం బలమస్తు తేజః.

2. శ్లో. చందనాగరు కర్పూర కస్తూరి కుంకుమాన్వితం,
విలేపనం సురశ్రేష్ఠ ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్.

శ్రీవర...యకం గంధాన్ ధారయామి.

మంత్రము—గంధద్వారాం దురాధర్షాం నిత్యపుష్టాం
కరిషిణీం, ఈశ్వరీగ్ం సర్వభూతానాం త్వామిహోపహ్వయే
శ్రియమ్.

పెద్దబొజ్జగల ఓశివపుత్రా! దేవతలకు ధరింపదగినవి, చక్కని
వియు నైన యీమేటి యెట్టుబట్టలను ధరింపుము.

1. సర్వము తెలిసినయోదేవా! భక్తులకోర్కుల నొసఁగు
ఓగణాధిపా! రజతముతోనిర్మించినయజ్ఞోపవీతమును, బంగారు
మయమైన యుత్తరియమును గ్రహింపుము. 2. ఓదేవతలలో
శ్రేష్ఠుడా! కస్తూరి, కుంకుమపువ్వు మొదలగు సుగంధద్రవ్య
ములు చేర్చిన గంధము పూసెదను స్వీకరింపుము.

1. శ్లో. అక్షతాన్ ధవళాన్ దివ్యాన్ శాలీయాం స్తద్బలాన్కుభాన్,
గృహాణ పరమానంద శమ్భుపుత్ర నమోస్తు తే.

శ్రీమహ...కాయ అలంకరణార్థం అక్షతాన్ సమర్పయామి.
మంత్రము—ఆయనే తే పరాయణేదూర్వారోహస్తు పుష్పిణీ,
హ్రదాశ్చ పుష్కరీకాణి సముద్రస్య గృహ ఇమే.

2. శ్లో. సుగంధాని చ పుష్పాణి జాతీకున్దముఖాని చ,
ఏకవింశతిః త్రాణి సంగృహాణ నమోస్తు తే.

శ్రీమహ...నాయకం పుష్పైః పూజయామి.

అథాంగపూజాః—

గణేశాయ నమః పాదౌ పూజయామి	(పాదములు)
ఏకదంతాయ నమః గుల్ఫౌ ,,	(మడిమలు)
శూర్పకర్ణాయ నమః జానునీ ,,	(మోకాళ్లు)
విఘ్నరాజాయ నమః జఙ్ఘే ,,	(పిక్కలు)
ఆఖివాహనాయనమః ఊరూ ,,	(తొడలు)
హేమమ్బాయనమః కటిం ,,	(పిటుడు)
లంబోదరాయనమః ఉదరం ,,	(బొజ్జ)

1. ఎక్కువ యానంద మొసగునట్టి యో యీశ్వరుని పుత్రుడా! నీకు నమస్కారము. మంచిబియ్యముతోఁజేసిన యక్షతల నొసగుచున్నాను గ్రహింపుము. ఓవినాయకా! సువాసనగలజాజులు, మొల్లులు మొదలగుపువ్వులతోను, ముఖ్యముగా ఇరువదియొక్కటి యగు ఆకులతోను బూజించెదను గ్రహింపుము. నీకు మొక్కెదను.

గణనాథాయ నమః నాభిం పూజయామి	(పొక్కిలి)
గణేశాయ నమః హృదయం	(అమ్మ)
స్థూలకణ్ఠాయ నమః కంఠం	(కంఠము)
స్పృహగ్రజాయ నమః స్పృహం	(మూపులు)
పాశహస్తాయ నమః హస్తా	(చేతులు)
గజవక్త్రాయ నమః వక్త్రం	(ముఖము)
విఘ్నహస్తే నమః నేత్రే	(కన్నులు)
శూర్పకణ్ఠాయ నమః కణ్ఠా	(చెవులు)
ఫాలచంద్రాయ నమః లబాటం	(నోసలు)
సర్వేశ్వరాయ నమః శిరః	(తల)
విఘ్న రాజాయ నమః	

సర్వాణి అంగాని పూజయామి (అన్ని యంగములు)

అథ ఏకదంశతీ వ్రతపూజా.

(21 - ఆకులతో జేయుపూజ)

సుముఖాయ నమః మాచీపత్రం పూజయామి	(మాచిపత్రి)
గణాధిపాయ నమః బృహతీపత్రం	(వాగుడాకు)
ఉమాధిపాయ నమః బిల్వపత్రం	(బిల్వము)
గజాననాయ నమః దూర్వాయుగ్మం	(గరికె)
హరసూనవే నమః దుత్తూపత్రం	(ఉమ్మెత్త)
లంబోదరాయ నమః బదరీపత్రం	(రేగుఆకు)
గుహగ్రజాయ నమః అసామార్గపత్రం	(ఉత్తరేణి)
గజకణ్ఠాయ నమః తులసీపత్రం	(తులసిదళములు)
ఏకదంతాయ నమః చూతపత్రం	(మామిడిఆకు)

వికటాయ నమః కరవీరపత్రం పూజయామి	(గన్నేరు)
భిన్నదంతాయ నమః విష్ణుక్రాంతపత్రం „	(విష్ణుక్రాంతము)
వటవే నమః దాడిమీపత్రం „	(డానిమ్మారు)
సర్వేశ్వరాయ నమః దేవదారుపత్రం „	(దేవదారి ఆకు)
ఫాలచంద్రాయ నమః మరువకపత్రం „	(మరువము)
హేరమ్బాయ నమః సింధువారపత్రం „	(వావిలాకు)
శూర్పకణ్డాయ నమః జాతీపత్రం „	(జాజిఆకు)
సురాగ్రజాయ నమః గణకీపత్రం „	(ఒకపత్రము)
ఇభవక్త్రాయ నమః శమీపత్రం „	(జుచ్చిపత్రి)
వినాయకాయ నమః అశ్వత్థపత్రం „	(రావిపత్రి)
సురసేవితాయ నమః అర్జునపత్రం „	(మద్దిఆకు)
కపిలాయ నమః అర్కపత్రం „	(జిల్లేడాకు)
శ్రీగణేశ్వరాయ నమః ఏకవింశతిపత్రాణి „	(21-పత్రములు)

ఆష్టోత్తరశతనామావళిః

ప్రతినామమునకు కడపట “నమః” అని చేర్చవలయును.

ఓం గజాననాయ న	కృతినే	మహాబలాయ
గణాధ్యక్షాయ నమః	సుప్రదీపాయ	10 హేరమ్బాయ
విఘ్నరాజాయ	సుఖనిధయే	లమ్బజతరాయ
వినాయకాయ	సురాధ్యక్షాయ	హ్రస్వగ్రీవాయ 20
ద్వైవమాతురాయ	సురారిఘ్నాయ	మహాదరాయ
ద్విముఖాయ	మహాగణపతయే	మదోత్కటాయ
ప్రముఖాయ	మాన్యాయ	మహావీరాయ
సుముఖాయ	మహాకాలాయ	మన్త్రిణే

మక్తశస్వరాయ	మస్త్రకృతే	బ్రహ్మవిద్యాదిదాన
ప్రమథాయ	చామికరప్రభాయ	భువే
ప్రథమాయ	సర్వస్వే	జిష్టవే
ప్రాజ్ఞాయ	సర్వోపాస్యా	విష్ణుప్రియాయ
విఘ్నకర్త్రే	సర్వకర్త్రే	భక్తజీవితాయ
విఘ్నహస్తే	సర్వనేత్రే	జితమన్తథాయ
విశ్వనేత్రే	సర్వసిద్ధిప్రదాయ	విశ్వరూపకారణాయ
విరాటపతయే	సర్వసిద్ధయే	జ్యాయనే [య
శ్రీవ్రతయే	పంచహస్తాయ	యక్షకిన్నరనేవితా
వాక్పతయే	పార్వతీనందనాయ	గంగాసుతాయ
శృంగారిణే	ప్రభవే	గణాధీశాయ 80
ఆశ్రితవత్సలాయ	కుమారగురవే 60	గమ్భీరనినదాయ
శివప్రియాయ	అక్షోభ్యాయ [య	వటవే
శీఘ్రకారిణే	కుష్మారాసురభంజనా	అభీష్టవరదాయ
శాశ్వతాయ	ప్రమోదాత్తాయ	భోక్తృతిషే
బలాయ 40	నాయ	భక్తనిధయే
బలోత్థితాయ	మోదకప్రియాయ	భావగమ్యాయ
భవాత్మజాయ	కాన్తిమతే	మక్తశప్రదాయ
పురాణపురుషాయ	ధృతిమతే	అవ్యక్తాయ [మాయ
పూజ్యే [ణే	కామినే	అపాకృతపరాక్ర
పుష్కరోత్తిష్టవారి	కపిత్థపనసప్రియాయ	సత్యధర్మిణే
అగ్రగణ్యాయ	బ్రహ్మచారిణే	సఖ్యే
అగ్రపూజ్యాయ	బ్రహ్మరూపిణే 70	సరసామ్బునిధయే
అగ్రగామినే		మహేశాయ

దివ్యాంగాయ [య	విష్వద్భ్రతే	100	సర్వైశ్చర్య ప్రదా
మణికిక్కిణిమేఖలా	విశ్వరూకృతే		య
సమస్తదేవతామూ	కల్యాణగురవే		ఆక్రాంతచిదచిత్ప్ర
సహిష్ణవే [ర్తయే	ఉస్తత్తవేషాయ		భవే
సతతోత్థితాయ	అవరజజితే [రాయ		శ్రీవిఘ్నేశ్వరాయ
విఘాతకారిణే	సమస్తజగదాథా		నమః 108

శ్రీవర...య నమః, ఆష్టోత్తరశతనామపూజాం సమర్పయామి.

1. శ్లో. దశాక్షం గుగ్గులోపేతం సుగంధి సుమనోహరం,
ఉమాసుత నమస్తుభ్యం గృహాణ వరదో భవ.

శ్రీవర...య నమః ధూపమాఘ్రాపయామి.

మంత్రము— ధూరసి ధూర్వ ధూర్వంతం ధూర్వతం
యోఽస్తాన్ ధూర్వతి తం ధూర్వయం వయం ధూర్వామః.

2. శ్లో. సాజ్యం త్రివర్తినయం క్తం వహ్నినా ద్యోతితం మయా,
గృహాణ మద్గళం దీపమీశపుత్ర నమోస్తు తే.

శ్రీవర...య నః దీపం దర్శయామి.

మంత్రము— ఉద్దివ్యస్వ జాతవేదోపఘ్నం నిర్మతిం మమ,

1. ఓపార్వతీపుత్రా! నీకు నమస్కారము. పరియంగములు గలది, గుగ్గిలమువేయబడిన పరిమళముగలిగి మనస్సునకు సంతోషముచేయు ధూపమువేయుచున్నాను. పీల్చుము. నాకు వరంబుల నొసగుము.

2. ఓపర మేశ్వరునిపుత్రుడా! నీకు మ్రొక్కెదను. నేయిహాసి మూడువత్తులువేసి వెలిగించిన మంగళదీపమును గైకొనుము.

సహ్యాశ్చ మహ్యమావహ జీవనంచ దిశో దశ, మా నోహిగ్ం
 సీజ్ఞాతవేదో గామశ్వం పుమపం జగత్, అదిభ్రదఘ్న అగ హి
 క్రియా మా పరిపాలయ.

1 శ్లో. సుగంధాన్ సుకృతాంశ్చైవ మోదకాఞ్ఘృతపాచితాన్,
 నైవేద్యం గృహ్యతాం దేవ చణముద్ఘైః ప్రకల్పితాన్.

2 భక్ష్యం భోజ్యం చ లేహ్యం చ చోష్యం పానీయమేవ చ,
 ఇదం గృహాణ నైవేద్యం మయా దత్తం వినాయక.

శ్రీవర...కాయ నమః మహానైవేద్యం సమర్పయామి.

*మంత్రము—దేవ సవితః ప్రసువ సత్యంత్యరైః పరిషిం
 చామి అమృతమస్తు అమృతోప స్తరణమసి స్వాహా, ఓంస్రాణాయ
 స్వాహా, అపానాయ స్వాహా, వ్యానాయ స్వాహా, ఉదానాయ
 స్వాహా, సమానాయ స్వాహా, బ్రహ్మణే స్వాహా.

2. మధ్యే మధ్యే పానీయం సమర్పయామి, హస్తప్రక్షాళ
 నం సమర్పయామి, పాదప్రక్షాళనం సమర్పయామి, శుద్ధాచమ
 నీయం సమర్పయామి.

శ్లో. పూగీఫలసమాయుక్తం నాగవల్లీదళైః పుత్రం,

కర్పూరచూర్ణసంయుక్తం తాంబూలం ప్రతిగృహ్యతామ్.

శ్రీవర...స్వామినే నమః తాంబూలం సమర్పయామి.

1. నేతీయందుఁ బక్కముచేసిన సెనగపెసలపప్పు పూర్ణము
 పెట్టిన కుడుములను, మఱి యనేక భక్ష్యభోజ్యలేహ్య చోష్య
 పానీయాదులతోఁగూడిన మహానివేదన చేయుచున్నాను.
 ఓ వినాయకుడా ! ఆరగింపుము.

1 శ్లో. సదానందద విఘ్నేశ పుష్కలాని ధనాని చ,
భూమ్యాం స్థితాని భగవత్ స్వీకుకుష్వ వినాయక.
శ్రీవర...కాయ నమః సువర్ణపుష్పం సమర్పయామి.

2 శ్లో. ఘృతవర్తిసహస్రైశ్చ కర్పూరశకలైస్తథా,
నీరాజనం మయా దత్తం గృహాణ చరదో భవ.
శ్రీవర...కాయ నమః నీరాజనం దర్శయామి. నీరాజనా
నస్తరం ఆచమనీయం సమర్పయామి.

మం—హిరణ్యపాత్రం మధో పూర్ణం దధాతిమధవ్యోపాసీతి,
ఏకథా బ్రహ్మణ ఉపహరతి ఏకధైవయజమాన ఆయుస్తేజోవధాతి.
అథ దూర్వాయుగ్మ (=గరికెపోచలు) పూజా.

గణాధిపాయ నమః దూర్వాయుగ్మం పూజయామి “దూ
ర్వాయుగ్మం పూజయామి” అని ప్రతీనామమువెంబడి జేర్ప
వలయును.

గణాధిపాయ నమః	సర్వసిద్ధిప్రదాయ నమః
ఉమాపుత్రాయ నమః	ఏకదన్తాయ నమః
ఆఖివాహనాయ నమః	ఇభవక్త్రాయ నమః
వినాయకాయ నమః	మూషకవాహనాయ నమః
ఈశపుత్రాయ నమః	కుమారగురవే నమః

దూర్వాయుగ్మపూజా సమాప్తా.

1 సత్పురుషులకు సంతోషముగలిగించు ఓ వినాయకా!
విఘ్నేశా! భూమియందున్న యావద్దనములను గ్రహింపుము.

2 ఓవిఘ్నేశా! వేయి నేతిలోముంచినవత్తులును, అనేక
కర్పూరపుర దుసుకలును నుంచి వెలిగించిన నీరాజనమును
గ్రహింపుము.

- 1 శ్లో. గణాధిప నమస్తేస్తు ఉమాపుత్రాఘనాశన,
 వినాయకేశతనయ సర్వసిద్ధిప్రదాయక.
 ఏకద నైకవదన తథా మూషకవాహన,
 కుమారగురవే తుభ్యమర్పయామి సుమాజ్ఞలిమ్.*
 శ్రీవర...కాయ నమః మంత్రపుష్పం సమర్పయామి.
- 2 శ్లో. ప్రదక్షిణం కరిష్యామి సతతం మోదకప్రియ,
 నమస్తే విఘ్నరాజాయ నమస్తే విఘ్ననాశన.
 శ్రీవర...కాయనమః ఆత్మప్రదక్షిణనమస్కారాంత్యమర్పయామి.
3. శ్లో. అర్ఘ్యం గృహాణ హేరమ్భ సర్వభద్రప్రదాయక,
 గన్ధపుష్పాక్షతైర్ఘృతం పాత్రసం పాపనాశన. †
 శ్రీవర...కాయ నమః పునరర్ఘ్యం సమర్పయామి.

1 ఓగణాధిపా! పార్వతికి బుత్తుడా! పాపముల నాశనము చేయువాడా! పరమేశుని పుత్తుడా! అన్నికోరికల నొసగు వాడా! ఒంటికొప్పువాడా! ఏకవదనుడా! మూషకము నెక్కువాడా! కుమారుని యన్నయగువాడా! నీకు మంత్ర పుష్పము నర్పించుచున్నాను. 2 కుడుములందఁ బ్రియుడా! విఘ్నములఁబోగొట్టువాడా! ఎల్లప్పుడు నీకుఁ బ్రదక్షిణనమస్కారములు చేయుచున్నాను. 3 అందఱికి మేలొసగువాడవు. పాపములఁ బోగొట్టువాడవు నైనవినాయకా! గంధపుష్పాక్షతలతోఁ గూడినపాత్రమునందున్న యర్ఘ్యమును గ్రహింపుము.

* ఇక్కడ మంత్రపుష్పము చెప్పవచ్చును. ఆమంత్రములు మంత్ర పుష్పము అనుగ్రంథమునుండి తెలియవలెను.

† ఇట్లు 3-౪-౦ దానికంటె హెచ్చుమాటు ౬ శ్లోకమునుచెప్పి యర్ఘ్యమును విడువవలయును.

1 శ్లో. యం బ్రహ్మవేదాస్తవిదో వదంతి పరం ప్రధానం పురుషం
తథాన్యే, విశ్వోద్ధతేః కారణమిశ్వరం వా తస్మై నమో
విఘ్నవినాయకాయ.

2 శ్లో. నమస్తుభ్యం గణేశాన నమస్తే విఘ్ననాశన,
ఈప్సితం మే వం దేహి పత్ర చ పరాం గతిమ్.

3 శ్లో. వినాయక నమస్తుభ్యం సతతం మోచకప్రియ,
నిర్విఘ్నం కరు మే దేవ సర్వకార్యేషు సర్వదా.

ఇతి స్థానాఽఽని వినాయకుని బ్రాహ్మచర్యవలయును.

వాయనదానము.

శ్లో. గణేశః ప్రతిగృహ్లాతు గణేశో వై దదాతి చ,
గణేశస్తారకోభాభ్యాం గణేశాయ నమో నమః.

(ఈ వాక్యమును వాయనమిచ్చువాడు చెప్పవలెను)

దేవస్య త్వా సవితుః ప్రసవే అశ్వినోర్బాహుభ్యాం పూష్టో
హస్తాభ్యామావదే—ఈ మంత్రమును వాయనము పుచ్చుకొను
వారు చెప్పవలెను.

1 వేదాంతులు వినాయకుని బ్రహ్మమనియు, మఱికొందఱు
ప్రపంచముయొక్కయుత్పత్తికి కారణభూతుడైన ప్రధాన
పురుషుడనియుఁ జెప్పుదురు. అట్టివినాయకుని నమస్కరించు
చున్నాను. 2 ఓగణాధిపా! విఘ్నములఁ బోగొట్టువాడా!
నీకు మ్రొక్కుచున్నాను. నాకుఁ గోరినకోర్కెలను, పరలోక
మున నుత్తమగతి నొసఁగుము. 3 ఎల్లపుడు కుడుములందుఁ
బ్రియమైనవాడ పగు ఓ వినాయకా! నీకు నమస్కారము.

- 1 వినాయకస్య ప్రతిమాం వస్త్రయుగ్మ సమన్వితాం,
తుభ్యం దాస్యామి విప్రేష్ట! యథోక్తఫలదో భవ.
- 2 ప్రసీద దేవదేవేశ ప్రసీద గణనాయక, ప్రదక్షిణం కరో
మీశపుత్ర విఘ్నేశ స్వదా, ప్రదక్షిణం కరోమి త్వా
మమ త్వం సన్నిధౌ భవ.
- 3 యాని కాని చ పాపాని జన్మాంతరకృతాని చ,
తాని తాని ప్రశస్యంతి ప్రదక్షిణపదేపదే.
- 4 పాపాఽహం పాపకర్తాహం పాపాత్మా పాపసమృహః,
త్రాహి మాం కృపయా దేవ శరణాగతవత్సల.

ఓదేవా! నీవెల్లప్పుడు నాకార్యములను విఘ్నములు లేకుండ ననుకూలము చేయుము.

1 ఓ బ్రాహ్మణోత్తమా! ధోవతులబోడుతోఁగూడ వినాయకుని ప్రతిమను నీకు నొసఁగుచున్నాను. శాస్త్రోక్తమైన ఫలము నొసఁగుము. [ఈజ్ఞోకమును జెప్పి వినాయకుని ప్రతిమాదానము చేయవలయును.] 2 ఓ దేవదేవా! నాయం దనుగ్రహింపుము. పరమేశ్వరుని పుత్రుఁడా! ఓ గణనాథా! నీకుఁ బ్రదక్షిణం బొనర్చెదను. నాకుఁ బ్రత్యక్షమగుము. 3 నేను జన్మజన్మము లందుఁ జేసిన పాపకర్తంబు లన్నియుఁ బ్రదక్షిణము చేయు నొక్కొక్కయడుగునను దొలఁగుచున్నవి. 4 నేను పాపుఁడను, పాపపుఁబనులు నేయువాఁడను, పాపబుద్ధిగలవాఁడను, పాపముల కునికియైయుండువాఁడను, ఓదేవా! శరణుచొచ్చినవారిని కాపాడు వాఁడా! నన్నుఁ గృపతోఁ గాపాడుము.

ఆన్యథా శరణం నాస్తి త్వమేవ శరణం మమ,
తస్మాత్కమన్యభావేన రక్షరక్ష వినాయక.

తా. నీవు తక్కు నాకు వేటుచిక్కులేదు. కావున వినాయకా!
నన్ను దయతోఁ బలుమాట గాపాడుము (ఆని ప్రవక్షిణ
నమస్కాఁములఁ జేయవలెను.)

పూజావిధానం సంపూర్ణమ్.

క థా ప్రా రం భ ము

శ్లో. ఆసీత్పూరా చంద్రవంశే రాజా ధర్మఖిల శ్రుతః, స్వరాజ్యే
దైవయోగేన జ్ఞాతభిః కుటిలైర్హృతే. 1. ఆసుజైర్భార్యయా
సార్థం జగామ గహనం వనం, బహువృక్షసమృక్షిం
నానామృగసమన్వితమ్. 2. బహుపక్షికులోపేతం వ్యాఘ్ర
భల్లూకసంక్కులమ్,

తా. పూర్వము చంద్రవంశమున ధర్మరాజుని ప్రసిద్ధికెక్కిన
సృపాలుండండెను. ఆతఁడు తన గ్రహచారము చాలమిచేతఁ
దన రాజ్యమును దాయాదు లపహరింపఁగా తమ్ములును భార్య
యుఁగూడి వెక్కు వృక్షములతోఁగూడి వెక్కుపడులును,
పులులు, ఎలుగుబంట్లు మొదలగు బహుభీకరమృగంబులు
గలిగి చోరులవికాకయున్న వనమును బ్రవేశించెను.

తత్రతత్ర సమావిష్టా మునయో బ్రహ్మవాచినః. 3. ఆతన్మ
సన్నిభాః సర్వే సర్వే వహ్నిసమప్రభాః, తేజోమద్ధాలసజ్జాశా
వాయుపర్ణామ్బుభక్షకాః. 4. అగ్నిహోత్రతా నిత్యమతిథి

నాం చ వ్రాజకాః, ఊర్ధ్వబాహునిరాలమ్బాః సర్వే ముని
గణాస్తథా. ౭. తాక్షశ్యేన్ ధర్మరాజోఽపి సంభ్రమేణ సమ
న్వితః. సూతాశ్రమం సమాసాద్య సూతం దృష్ట్వా ససంభ్రమః.
౮. నత్వా చ భార్యయా సార్థమనుజైః సముపావిశత్.

తా. ఆవనమునం దచ్చటచ్చట బ్రహ్మవాదులయిన మునులు
కూర్చుండియుండిరి. వారందఱు సూర్యుని, అగ్నిని బోలిన
కాంతిగలవారును, వెలుగుల రాశింబోలినవారును, గాలియు
ఆకలములు నీరుమాత్రమే యాహారముగాఁ గలవారును,
ఎల్లప్పు డగ్నిహోత్రములను జేయువారును, అతిథులను
బూజించువారును, జేతులు పైకెత్తియు ఆధారములేకయు
దవస్సు చేయువారును నైయుండిరి. ధర్మరాజు మునులందరిని
జూచి మనస్సున సంతసము పడంచు సూతమహాముని యాశ్రమ
మునకుఁబోయి యమ్మునీంద్రునిజూచి తత్తరపాటుతోఁగూడిన
వాడై, తాను భార్యతోను తమ్ములతోనుగూడ నమ్మునీంద్రు
నికి నమస్కరించి యాతని యాజ్ఞావడసి కూర్చుండి యామునీం
ద్రులతో నిట్లనియె.

ధర్మరాజువాచ—సూతసూత మహాప్రాజ్ఞ సర్వశాస్త్రవిశారద.
7. వయం చ భార్యయా సార్థం జ్ఞాతిభిః పరిషీడితాః, స్వరా
జ్యం సకలం చైవ పుత్రాశ్చపహృతా హి నః. ౮. తవ దర్శన
మాత్రేణ సర్వం దుగ్ధిం వినాశితం, మమోపరి కృపాం కృత్వా
వ్రతం బ్రూహి దయానిధే. ౯.

తా. “సకలశాస్త్రములను జదివిన గొప్పపండితుడవైన
ఓ సూతమహాముని! మాదాయాదు లగుకౌరవులు మాతో
మోసపుజూడమాడి, మారాజ్యంబంతయు లాగికొని మమ్మును

ద్రౌపదిని సకలవిధంబుల బాధించి, మాపుత్తులనుజంపి, మాకుఁ దీరనిదుఃఖము గలిగించిరి. తమ దర్శనప్రభావముచేతనే మా దుఃఖమెల్లం దొలగినది. దయకు నిధివైన ఓమహాత్మా! మా మీఁద ననుగ్రహించి, మాకు మరల రాజ్యము వడయుటకు సాధనమైన యొక వ్రతంబు ననుగ్రహింపవలయును” అని ధర్మ రాజు సూతమహాముని నడుగఁగా, నమ్మునీంద్రుఁ డిట్లనియె.

సూత ఉవాచ—వ్రతం సంపత్కరం నృణాం సర్వసౌఖ్య ప్రవర్ధనం, శృణుధ్వం పాణ్డవాః సర్వే వ్రతానాముత్తమం వ్రతమ్. 10. రహస్యం సర్వపాపఘ్నం పుత్రపౌత్రాభివర్ధనం, వ్రతం సాంబశివేనైవ స్మన్దస్యోద్భోధితం పురా. 11.

తా. ఓపాండవులారా! మీరందఱు వినుఁడు. వ్రతములలో నెల్ల నుత్తమమైన వ్రతమున్నది. ఆవ్రతము మానవులకు సంపదను, సౌఖ్యములన్నిటిని వృద్ధిఁబొందించునది. పరమగోప్యమైనది. సకలపాపములను బోగొట్టునది. పుత్రపౌత్రాదులను వృద్ధిఁచెందించునది. ఓపాండవులారా! తొల్లి యీవ్రతమును పరమేశ్వరుడు కుమారస్వామికి నుపదేశించెను. కుమారస్వామి పరమేశ్వరుని పృచ్ఛచేసినరీతియు, ఆపరమేశ్వరుఁడు కుమారునికిఁ బదులు చెప్పినరీతియు నెఱిగించెదను వినుఁడు.

కైలాసశిఖరే రమ్యే నానామునినిషేవితే, మందారవిటపి ప్రాస్తే నానామణివిభూషితే. 12. హేమసింహాసనాసీనం శఙ్కరం లోకశఙ్కరం, పప్రచ్ఛ షణ్ముఖస్తుప్త్యో లోకానుగ్రహ కాజ్ఞయా. 13. స్మన్దఉవాచ. కేన వ్రతేన భగవత్ సౌభాగ్య మతులం భవేత్, పుత్రపౌత్రాః ధనం లభ్యా మనుజః సుఖ

మేధతే. 14. తన్నే వచ మహాదేవ వ్రతానాము త్తమం వ్రతం, ఈశ్వర ఉవాచ. అస్తిచాత్ర మహాభాగ గణనాథ ప్రపూజనమ్. 15. సర్వసమ్మత్కారం శ్రేష్ఠమాయుఃకామార్థసిద్ధిదం, మానే భాద్రపదే శుక్లచతుర్థ్యాం వ్రతమాచరేత్. 16. ప్రాతః స్నాత్వా శుచిర్భుత్వా నిత్యకర్మ సమాచరేత్, స్వశక్త్యా గణ నాథస్య స్వర్ణరౌప్యమథాకృతిమ్. 17. అథవా మృణ్మయం కుర్యాద్విత్తశాత్ర్యం న కారయేత్, స్వగృహసోమ్యస్తరే దేశే మణ్డపం కారయేత్తతః. 18. తన్నధ్యేష్టదశం పద్మం యవైర్వా తణ్డులేన వా, ప్రతిమాం తత్ర సంస్థాప్య పూజయిత్వాప్రయ త్నతః. 19. శ్వేతగన్ధాక్షతైః పుష్పైర్దూర్వాఙ్గురసమన్వితైః, ధూపైర్దిపైశ్చ నైవేద్యైర్దోషకైర్ఘృతపాచితైః. 20. ఏకవిం శతిసంఖ్యాని నారీకేఫలాన్యపి, రంభాజమ్బుకపిత్థౌఘానిక్షుఖాంశ్చతావతః. 21. ఏవమన్యఫలాపూపైర్నైవేద్యం కారయే త్సుత, నృత్యకైశ్చవాద్యైశ్చ పురాణపఠనాదిభిః. 22. తృప్యే ద్గణనాథం చ విప్రా దానేన శ్రోత్రియాన్, బంధుభిః స్వజనైః సార్థం భుంజీయాత్తైలవర్జితమ్. 23. ఏవం యః కురుతే మర్త్యో గణనాథప్రసాదతః, సిద్ధ్యన్తి సర్వకార్యాణి నాత్ర కార్యా విచారణా. 24. తతఃప్రభాతే విమలే పునఃపూజాంసమా చరేత్, మాంజీం కృష్ణాజినం దణ్డముపవీతం కమణ్డలుమ్. 25. పరిధానం తథా దద్యాద్యథావిభవము త్తమం, ఉపాయనం తతో దద్యాదాచార్యాయ స్వశక్తితః. 26. అన్యేభ్యో దక్షిణాం దద్యాద్భూష్టాణాం భోజయేత్తతః, త్రైలోక్యేవిశ్రుతం చైతద్వ్రతానాముత్తమోత్తమమ్. 27. అన్యైశ్చ దేవముసిభి ర్గర్హైః కిన్నరైస్తథా, చీర్ణమేతద్వ్రతం సర్వైః పురాకల్మే

షడానన. 28. ఇతి పుత్రాయ శర్వేణ పన్నుఖాయోదితం పురా,
 ఏవం కురుష్వ ధర్మజ్ఞ గణనాథ ప్రపూజనమ్. 29. విజయస్తే
 భవేన్నిత్యం సత్యంసత్యం వదామ్యహం, ఏతద్వ్రతం హరిశ్చాపి
 దమయస్తీ పురాఽకరోత్. 30. కృష్ణో జామ్యవతీమాగాద్రత్నం
 చాపి స్యమన్తకం, దమయస్తీ నశంచైవ వ్రతస్యాస్యప్రభావతః.
 31. శక్రేణ పూజితః పూర్వం వృత్రాసురవధే తథా, రామ
 దేవేన తద్వచ్చ సీతాయా మార్గణే తథా. 32. భగీరథేన తద్వచ్చ
 గంగామానయతా పురా, ఆమృతోత్పాదనార్థాయ తథా
 దేవాసురైరపి. 33. కుష్టవ్యాధియుతేనాపి సామేబినారాధితః
 పురా, ఏవముక్తస్తు సూతేన సానుజః పాణునన్దనః. 34. పూజయా
 మాస దేవస్య పుత్రం త్రిపురఘాతినః, శత్రుసంఘం నిహత్యాశు
 ప్రాప్తవాన్ రాజ్యమోజసా. 35. పూజయిత్వా మహాభాగం
 గణేశం సిద్ధిదాయకం, సిద్ధ్యన్తి సర్వకార్యాణి మనసా చిన్తి
 తాన్యపి. 36. తేన ఖ్యాతం గతో లోకే నామ్నా సిద్ధివినాయకః,
 విద్యారమ్భే పూజితశ్చేత్ విద్యాలాభో భవేద్భవమ్. 37.
 జయం చ జయకామశ్చ పుత్రార్థి లభతే సుతాన్, పతికామా చ
 భర్తారం సౌభాగ్యం చ సువాసినీ. 38. విధవా పూజయి
 త్వా తు వైధవ్యం నాహ్నుయాత్క్వచిత్, బ్రాహ్మణః క్షత్రి
 యో వైశ్యః శూద్రో వాఽప్యథవా స్త్రీయః. 39. అర్భకశ్చాపి
 భక్త్యా చ వ్రతం కుర్యాద్యథావిధి, సిద్ధ్యన్తి సర్వకార్యాణి
 గణనాథ ప్రసాదతః. 40. పుత్రపౌత్రాభివృద్ధిం చ గజాద్యై
 శ్వర్యమాహ్నుయాత్. 41.

ఇతి వినాయక వ్రతకల్పః సమాప్తః.

తా. మునులందఱికి ఉనికిపట్టునున రమ్యమైన కైలాసపర్వత శిఖరంబున నవరత్నములచే జెక్కబడిన కల్పవృక్షము క్రింద బంగారుసింహాసనముమీఁద లోకులకు మేలుచేయునట్టియాశ్వ రుఁడు కూర్చుండియుండఁగా కుమారస్వామి జనులకు మేలుచేయ గోరినవాడై, తండ్రిని జూచి “యోభగవంతుఁడా! మానవుం డేవ్రతము నాచరించినయెడల నతనికి సాటిలేని సంపదలు గలుగును? పుత్రపౌత్రులును, ధనమును గలవాడై మనుష్యుఁడు సుఖముకలిగి యుండును? ఓమహాదేవా! నాకీష్టివ్రతములలో నుత్తమోత్తమమయిన యొకవ్రతంబు ననుగ్రహింపుము” అని యడుగఁగా, శివుఁడును తన కుమారుని జూచి యిట్లనియె.

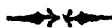
కుమారా! సకలసంపదలను, దీర్ఘాయుస్సును, కోరినకోరి కలను, పశులను వాసఁగునట్టి గణపతిపూజనమనెడి యొక వ్రతంబు గలదు. ఆవ్రతమును భాద్రపదశుక్లచతుర్థినాఁ డాచరింపవలెను. ఆదినమున ఉదయమున లేచి స్నానముజేసి పరిశుద్ధుడై సంధ్యావందనము మొదలగు నిత్యకర్తములను జేసికొని, తనశక్తికి దగినట్లు ద్రవ్యలోపము చేయక వెండితోఁగాని, బంగారుతోఁగాని, తుదకు మంటితోఁగాని వినాయకునిప్రతిమను జేసికొని తనయింటియొక్క యుత్తరపువైపున నొకపాలవల్లి నేర్పఱచి, దానినడుమ నెనిమిదిదశములుగలకమలమును యవలతోఁగాని బియ్యపుబిండితోఁగాని నిర్మించి, యచ్చట నాప్రతిమను బెట్టి భక్తిపూర్వకముగా తెల్లనిగంధముతోను అక్షతలతోను పూవులతోను గరికపోచలతోను యిరువది యొకపత్రములతోను పూజచేసి, ధూపదీపములను సమర్పించి నేతితో వండినకుడుములు, ఇరువదియొకఁటేసివంతున టంకాయలు, ఇంకను అరటిపండ్లు, నేరేడిపండ్లు, వెలగపండ్లు,

చెఱకుగడలు, మఱి యనేకవిధము లగుభక్ష్యములు పండ్లును నైవేద్యముపెట్టి వినాయకునిసన్నిధిని నాట్యములుసల్పి, పాటలు పాడి పురాణపఠనము మొదలగు ఉపచారములచే వినాయకుని దనివి నొందించి, వేదాధ్యయనపరు లయినబ్రాహ్మణులకు వాయనదానంబుచేసి, పిమ్మట తానును తనబంధువులును మిత్రులును తృప్తిగా నూనె తగులకుండ భోజనము సలుపవలయును. ఈప్రకారము భక్తితో నీ వినాయక వ్రతంబు నాచరించువానికిఁ బను లన్నియు సందేహము లేకుండ సిద్ధింపఁగలవు. ఆమఱుసఱిదినము ఉదయమున నిద్రలేచి, ముందఱిదినమందువలెనే సకలానుష్ఠానములను దీర్చుకొని గణనాయకునికి పునఃపూజ చేయవలయును. ఆదినమున నొకబ్రహ్మచారికి వినాయకుని ప్రీతికై, ముంజదర్భత్రాటిని, కృష్ణాజినమును, దండమును, యజ్ఞోపవీణమును, కమండలమును, వస్త్రమును తన శక్తికిఁ దగినట్లుగా నీయవలయును. పిమ్మట దనపురోహితునికి శక్తికి లోపములేకుండ ఉపాయన మియ్యవలెను. తక్కినబ్రాహ్మణులకును శక్తికొలది దక్షిణలిచ్చి, భోజనముపెట్టవలయును. ఇదివ్రతములలోనెల్ల సుత్తమవ్రతంబు. మూడులోకంబులందును బ్రసిద్ధిచెందినది. ఈవ్రతమును ముందఱికల్పమున దేవతలును, మునులును, గంధర్వులును, కిన్నరులును, మఱి యనేకులాచరించిరి. ఓధర్మరాజా! యీ ప్రకారము పరమశివుఁడు తన పుత్రుఁడయినకుమారస్వామి కుపదేశించెను. ఓధర్మరాజా! నీవును ఈప్రకారముగా గణపతిపూజచేయుము. నీకు తప్పక జయంబు గలుగఁగలదు. నామాటనిక్కము. నిక్కము. నవ్వుము. ఈవ్రతమును భూలోకమున నెందరోయాచరించిరి. ఈవ్రతముచేసి దమయంతి నలుని బడసెను. కృష్ణుఁడాచరించి జాంబవతిని, స్యమంతక

మణిని బడసెను. ఇంద్రుడు పూజించి వృత్రాసురునిసంహరించెను. రావణుడు సీతనెత్తుకొని పోయినప్పుడు, రాముఁ డీవ్రతము చేసి సీతను బడసెను. భగీరథుడు గంగ దెచ్చునపుడును దేవాసురు లమృతము పుట్టించునీమిత్రమును, సాంబుడు తన కుష్ఠరోగము తొలఁగునీమిత్రమును ఈగణనాథవ్రతము లాచరించితమతమకోరికలను బడసిరి. ఇట్లు సూతమహాముని చెప్పఁగా ధర్మరా జావిధిప్రకారము గణపతిపూజఁ గావించి, శత్రువులను సంహరించి, రాజ్యమును దనపరాక్రమమున సంపాదించుకొని సుఖింబుండెను. మనసులోఁ దలఁచినకార్యములుగూడ జరుగుచుండును గనుకనే ఆవినాయకునికి సిద్ధివినాయకుఁ డని పేరు ప్రసిద్ధికి వచ్చినది. ఈగణనాథుని విద్య యారంభించునపుడు పూజించినయెడల విద్య బాగుగ వచ్చును. జయముగోరువాఁడు పూజచేసిన జయమునుపొందును. బిడ్డలుగోరువాఁడు పూజించిన బిడ్డలంగాంచును. మగని కోరుదానికి వయస్సుమగఁడు వచ్చును. సుమంగలి పూజించినయెడల సౌఖ్యాగ్యమును బొందును. విధవ పూజించినయెడలఁ బైజన్మకు విధవత్వము రానేరదు. బ్రాహ్మణక్షత్రవైశ్యశూద్రు లనెడి నాలుగువర్ణములవారును, స్త్రీలును, పిల్లవాండ్రునుగూడ యథావిధిగా నీవ్రతము సేయవలయును. గణనాయకుని ప్రసాదమువలన నట్టిమనుష్యునికి సకల కార్యములుసిద్ధింపును. పుత్రపౌత్రాభివృద్ధియు, ఏనుఁగులవఱకు నుండెడికల్తయుఁ గలుగును అని పాండూరాజపుత్రునికి సూతమహామునిచెప్పఁగా నతఁడట్లేచేసి సకలైశ్వర్యములనుబొందెను.

ఇది శ్రీస్కాందపురాణమున ఉమామహేశ్వరసంవాదమున వినాయక వ్రతకల్పము సంపూర్ణము.

స ర స్వ తీ వ్ర త ము

ఏవంగుణవిశేషణవిశిష్టాయామస్యాం శుభలిఖా మమ
(అస్తాశం) ధర్మార్థకామమోక్షరూప చతుర్విధ ఫలపురుషార్థ
సీద్ధర్థం సకలవిద్యాపారంగతత్వసిద్ధర్థం చ వరే వరే ప్రయు
క్తాం శ్రీసరస్వతీదేవతాముద్దిశ్య సరస్వతీదేవతా ప్రీత్యర్థం
కల్పోక్తప్రకారేణ యావచ్ఛక్తి ధ్యానావాహనాది షోడశోప
చారపూజాం కరిష్యే. *

అని సంకల్పముచేసి కలశపూజాదులను చేయవలెను.

సరస్వతీపూజాప్రారంభము

శ్లో. (పుస్తకేషు యతో దేవీ క్రిడతే పరమార్థతః, తతస్తత్ర
ప్రకుర్వీత ధ్యానమావాహనాదికమ్.) ధ్యానమేవం ప్రకుర్వీత
సాధకో విజితేంద్రియః, ప్రణవాసనమారాధాం తదర్థత్వేన
నిశ్చితామ్. అఙ్కుశం చాక్షుసూత్రంచ పాశం వీణాంచ ధారి
ణీం, ముక్తాహారసమాయుక్తాం మోదరూపాం మనోహరామ్.

* “శుక్లాంబరధరం” మొదలగు భగవద్ధ్యానము మొదలుజేసి సిద్ధుట
వైరితిగా సంకల్పముచేసి, ఆవల కలశపూజయు, గణాధిపతిపూజయు, ప్రాణ
ప్రతిష్ఠయుఁ జేసి, పూజమారంభింపవలెను. భగవద్ధ్యానము, సంకల్పవిధానము,
గణాధిపతిపూజ, ప్రాణప్రతిష్ఠ వీనివిధానములను వినాయకవ్రతముఁ జూచి
తెలిసికొనవలయును. గ్రంథము పెరుగు ననెడి హేతువుచే నవి యిచ్చుట
వ్రాయఁబడలేదు.

కృతేన దర్పణాభేన వస్త్రేణోపరి భూషితాం, సుస్తనీం వేద వేద్యాం చ చంద్రార్ధకృతశేఖరామ్. జటాకలాపసంయుక్తాం పూర్ణ చంద్రనిభాననాం, త్రిలోచనాం మహాదేవీం స్వర్ణనూపురధారిణీమ్. కటకైః స్వర్ణరత్నాద్యైర్ముక్తావలయభూషితాం, కమ్బుకణ్ఠీం సుతామ్రాస్తీం సర్వాభరణభూషితామ్. కేయూరై ర్ఘృతాద్యైశ్చ ద్యోతయంతీం జగత్త్రయం, శబ్దబ్రహ్మాత్మికాం దేవీం ధ్యానకర్త సమాహితః.

సరస్వత్యై నమః ధ్యాయామి.

(సరస్వతి పుస్తకములందు సర్వదా క్రీడించుచుండును గావున జితేంద్రియఁడయినపురుషార్థములఁ గోరునతఁడు పుస్తకములందే ధ్యానావాహనాది పూజలం జేయవలయును) ఓం కారరూప మగుపీఠమునఁ గూర్చుండునదియు, ఆటంకారార్థమని నిర్ణయింపఁబడినదియు, అంకుశము, జపమాల, పాశము, వీణాను ధరించునదియు, ముత్యాలసరములను దాల్చినదియు, సంతోష స్వరూపురాలును, చక్కగా నేయబడిన యద్దము, బోలెడి వెలివట్టుబట్టును గట్టినదియు, సుస్తనియు వేదములచే నెఱుంగఁ దగినదియు, అర్ధచంద్రుని శిరస్సునందుఁ దాల్చినదియు, జడల గుంపుతో వెలయునదియు, నిండుచంద్రుని బోలు మోముగలదియు, మూఁడుకన్నలు గలదియు, దేవతలలో నెక్కువయినదియు, బంగారపుటందెలు, రవలుచెక్కిన చేతిగాజులు, ఛిద్రాణము, వంకీలు మొదలగు సకలభూషణంబులఁ దాల్చినదియు, ఎఱ్ఱనిమోవియు, శంఖమువంటి మెడయుఁ గలదియు, తనభూషణముల మెఱుంగుచే ముల్లోకంబులను వెలుంగఁజేయునదియునైన శబ్దబ్రహ్మస్వరూపిణి యగుసరస్వతీదేవిని ధ్యానించుచున్నాను.

అత్రాగచ్ఛ జగద్వన్ద్యే సర్వలోకైకపూజితే,
మయా కృతామిమాం పూజాం గృహాణ జగదీశ్వరి.

సరస్వతీమావాహయామి

జగముల నేలునట్టియు, జనులచే గొనియాడబడు ఓతల్లీ!
యిచ్చటికి విజయముచేసి నేనొనర్చుపూజను గైకొనుము.
అనేకరత్న సంయుక్తం సువర్ణేన విరాజితం,
ముక్తామణ్యశ్శీతం చారు చాసనం తే దదామ్యహమ్.

సరస్వత్యై ఆసనం సమర్పయామి.

ఓ సరస్వతీ! రతనాలుచెక్కి ముత్యాలసరంబులు గట్టి
బంగారపుసింహాసనము నొసఁగెదను అనుగ్రహింపుము.

గన్ధపుష్పాక్షతైః సార్ధం శుద్ధతోయేన సంయుతం,
శుద్ధస్ఫటికతుల్యాజీ పాద్యం తే ప్రతిగృహ్యతామ్.

సరస్వత్యై పాద్యం సమర్పయామి

ఓస్ఫటికమువలె చెల్లనైనమేనుగలదేవీ! గంధపుష్పా
క్షతలు చేర్చిన పరిశుద్ధజలముచే బాద్య మొసఁగెదను. స్వీక
రింపుము.

భక్తాభీష్టప్రదే దేవి దేవదేవాదివన్దితే,
థాతృప్రియే జగద్ధాత్రి దదామ్యర్ఘ్యం గృహాణ మే.

సరస్వత్యై నమః అర్ఘ్యం సమర్పయామి

భక్తుల కోరికల నిచ్చుదానా! ఇంద్రుడు మొదలగుదేవ
తలచే గొనియాడఁ బడుదానా! లోకరక్షకురాలా! బ్రహ్మ
దేవునిరాణీ! నే నిచ్చు అర్ఘ్యమును స్వీకరింపుము.

పూర్ణచంద్రనిమానాభే కోటిసూర్యసమప్రభే,
భక్త్యా సమర్పితం వాణి గృహాణాచమనీయకమ్.

సరస్వత్యై నమః ఆచమనీయం సమర్పయామి.

పున్నమచంద్రునివలెను, కోటిసూర్యులవలెను బ్రకాశించు ఓదేవీ! నేను భక్తితో నొసఁగు ఆచమనీయమును గ్రహింపుము.

కమలభువనజాయే కోటిసూర్యప్రకాశే, విశదశుచివిలాసే
కోమలే హారయుక్తే, దధిమధుఘృతయుక్తం క్షీరరమ్భా
ఫలాఢ్యం, సురుచిరమధుపర్కం గృహ్యతాం దేవవంద్యే.

సరస్వత్యై మధుపర్కం సమర్పయామి

కోటిసూర్యులవంటి కాంతిగలదానవు, శుభ్రమైనచిలునగవు గలదానవు, హారములఁ దాల్చినదానవు, దేవతలచేఁ గొనియాడఁబడుదానవునైన యోబ్రహ్మపత్నీ! పెరుగు, తేనె, పాలు, అరటిపండ్లు గలిపినమధుపర్కము నొసఁగెదను గ్రహింపుము.

* దధిక్షీరఘృతోపేతం శర్కరామధుసంయుతం,
పంచామృతస్నానమిదం స్వీకురుష్య మహేశ్వరి.

సరస్వత్యై పంచామృతస్నానం సమర్పయామి
శుద్ధోదకైశ్చ సుస్నానం కర్తవ్యం విధిపూర్వకం,
సువర్ణకలశానీతైర్వానాగధసువాసితైః.

సరస్వతీం స్నాపయామి

*పంచామృతము, స్నానము, వస్త్రము, యజ్ఞోపవీతము, గంధము ధూపము, దీపము, నైవేద్యము, నీరాజనము మొదలగువానికిగాను వలయు మంత్రములను (వినాయకవ్రతమునందు) చూడవలయును.

బంగారు పాత్రములతోఁ దెచ్చి, సువాసనద్రవ్యములు
చేర్చిన శుద్ధజలములతో స్నానము చేయింపవలయును.

శుక్లవస్త్రద్వయం దేవి కోమలం కుటిలాలకే,
మయి ప్రీత్యా త్వయా వాణి బ్రహ్మణి ప్రతిగృహ్యతామ్.

సరస్వత్యై వస్త్రయుగ్మం సమర్పయామి.

వంకరముంగురులుగల ఓబ్రహ్మదేవునిరాణీ! నేను రెండు
తెల్లనివస్త్రముల నర్పించెద కై కొనుము.

శబ్దబ్రహ్మణి కే దేవి శబ్దశాస్త్రకృతాలయే,
బ్రహ్మసూత్రం గృహ్ణా త్వం బ్రహ్మశక్రాదిపూజితే.

సరస్వత్యై యజ్ఞోపవీతం సమర్పయామి.

వ్యాకరణ శాస్త్రమందు వసించుదానవు, ఇంద్రుడు
మొదలగు దేవతలచేఁ గొనియాడఁబడుదానవు నై నశబ్దబ్రహ్మ
స్వరూపురాలా! యజ్ఞోపవీతము నొసఁగుచున్నాను. గ్రహిం
పుము.

కటకముకుటహారై ర్నూపురైరంగ దాద్యై
ర్వివిధసుమణియు కైరేఖలారత్నహారైః,
కమలదళవిలాసే కామదే సంగృహీష్వ
ప్రకటితకరుణార్ద్రే భూరిశో భూషణాని

సరస్వత్యై ఆభరణాని సమర్పయామి.

ఎక్కువదయగలిగి, భక్తుల కోరికలనిచ్చు ఓదేవీ! చేతి
మురుగులు, కిరీటము, హారములు, అందెలు, వంకీలు, మొల
నూళ్లు మొదలగు నవరత్నములు చెక్కిన పలుసొమ్ములను
గ్రహింపుము.

చందనాగరుకస్తూరీకర్పూరాద్యైశ్చ సంయుతం,
గంధం గృహణ తం దేవి విధిపత్ని నమోఽస్తు తే.

సరస్వత్యై గంధం సమర్పయామి.

ఓ బ్రహ్మదేవుని రాణీ! చందనము, అగరువు, కస్తూరి,
పచ్చకర్పూరము మొదలగు సువాసనద్రవ్యములు గలిపినగంధ-
మును గ్రహింపుము, ఓదేవీ! నీకు మ్రొక్కెదను.

అక్షతాః ధవళాః దివ్యాః శాలితెఞ్జులనిర్జితాః,

గృహణ వరదే దేవి బ్రహ్మపత్ని శుభాత్త కాన్.

సరస్వత్యై ఆక్షతాః సమర్పయామి.

ఓవరముల నొసగు బ్రహ్మదేవునిరాణీ! తెల్లని బియ్య-
ముతోఁ గలిపిన యక్షతల నొసగుచున్నాను.

నన్ద్యావర్తాదిపుష్పైశ్చ మల్లికాభిర్నవోహరైః,
కరవీరైర్నవోరమ్యైర్వకుళైః కేతకైః శుభ్రైః,
పున్నాగైర్జాతికుసుమైర్నన్దారైశ్చ సుశోభితైః,
నీలోత్పలైః శుభ్రైశ్చాన్వైస్తత్కలతదసమ్భవైః,
కల్పితాని చ మాల్యాని గృహణామరవన్దితే.

పుష్పైః పూజయామి.

ఓదేవీ! నంద్యావర్తము, జాజి, మల్లె, పొగడ, తామ-
రలు మొదలగు తత్కల పుష్పములతోఁ గట్టిన దండలను
విడిపూవులను సమర్పించెదను గైకొనుము.

అ థాం గ పూ జ

బ్రహ్మణ్యై నమః పాదౌ పూజయామి.

బ్రహ్మణ్యమూర్తయే నమః గుల్ఫౌ ..

జగత్స్వరూపిణ్యై నమః జంఘే పూజయామి.	
జగదాద్యామై నమః జానునీ	”
చారువిలాసిన్యై నమః ఊరూ	”
కమలభూషయే నమః కటిం	”
జన్మహీనాయై నమః జఘనం	”
గమ్భీరనాభయే నమః నాభిం	”
హరిపూజ్యామై నమః ఉదరం	”
లోకమాత్రే నమః స్తనౌ	”
విశాలవక్షసే నమః వక్షః స్థలం	”
గానవిచక్షణాయై నమః కంఠం	”
స్కందప్రపూజ్యామై నమః స్కన్ధౌ	”
ఘనబాహవే నమః బాహూ	”
పుస్తకధారిణ్యై నమః హస్తౌ	”
శ్రోత్రియబద్ధవే నమః శ్రోత్రే	”
వేదస్వరూపాయై నమః వక్త్రం	”
సునాసాగ్రౌ నమః నాసికాం	”
బింబోష్ఠ్యై నమః ఓష్ఠౌ	”
కమలచక్షువే నమః నేత్రే	”
తిలకధారిణ్యై నమః ఫాలం	”
చంద్రిమూర్తయే నమః చికురాక్	”
సర్వప్రదాయై నమః ముఖం	”
మహాసరస్వత్యై నమః శిరః	”
బ్రహ్మరూపిణ్యై నమః సర్వాణ్యజ్ఞాని పూజయామి.	

అథాష్టోత్తరశతనామపూజా

ప్రతినామమునకు వెంబడి “నమః” అని చేర్చవలయును.

శుం సరస్వత్యై నమః	సురవన్ధితాయై	మహాబలాయై
మహామాయాయై	మహాకాత్యై	భోగదాయై
మ ప్రదాయై	మహాపాశాయై	భారత్యై
శ్రీప్రదాయై	మహాకారాయై	భామాయై
పద్మనిలయాయై	మహాఙ్కుశాయై	గోవిందాయై
పద్మాత్యై	సీతాయై	గోమత్యై
పద్మవక్త్రాయై	విమలాయై	జటిలాయై
శివానుజాయై	విశ్వామయై	విద్యవాసిన్యై
పుస్తకహస్తాయై	విద్యున్మలాయై	చణ్డికాయై
జ్ఞానముద్రాయై	వైష్ణవ్యై	బ్రహ్మ్యై
రమాయై	చంద్రికాయై	బ్రహ్మజ్ఞైకసాధ
కామరూపిణ్యై	చంద్రలేఖావిభూషి	నాయై
మహావిద్యాయై	తాయై నమః	సౌదామిన్యై
మహాపాతకనాశి	సావిత్ర్యై	సుధామూర్తయై
వ్యై నమః	సురసాయై	సుభద్రాయై
మహాశ్రయాయై	దేవ్యై	సురపూజితాయై
మాలిన్యై	దివ్యాలక్ష్మరభూషి	సురవాసిన్యై
మహాభోగాయై	తాయై	సునాసాయై
మహాభుజాయై	వాగ్దేవ్యై	వినిద్రాయై
మహాభాయై	వసుధాయై	పద్మలోచనాయై
మహాత్సహాయై	తీవ్రాయై	విద్యారూపాయై
దివ్యాంజనే	మహాభద్రాయై	విశాలాక్ష్యై

బ్రహ్మజాయాయై
మహాబలాయై
త్రయీమూర్తయై
త్రికాలజ్ఞాయై
త్రిగుణాయై
శాస్త్రరూపిత్యై
శుమ్భాసురప్రమథి
శుభదాయై వై
సర్వాత్మికాయై
రక్తబీజనిహంత్యై
చాముండాయై
అంబికాయై
ముండకాయప్రహర
ణాయై నమః
ధూమ్రలోచనమర్ద
నాయై నమః
సర్వదేవస్తుతాయై

సోమాయై
సురాసురనమస్కృ
తాయై నమః
కాలగత్యై
కళాధారాయై
వాగ్దేవ్యై
వరారోహణ్యై
వారాహ్యై
వారిజాసనాయై
చిత్రామృతాయై
చిత్రగఢాయై
చిత్రమాల్యవిభూషి
తాయై నమః
కారకాయై
కామప్రదాయై
వదన్యాయై

రూపసౌభాగ్యదా
యినై
శ్వేతాననాయై
నీలభజాయై
శ్వేతస్తనసుపూజి
తాయై
రక్తమథ్యాయై
నీలజంఘాయై
నిరంజనాయై
చతురాననసామ్రా
జ్యాయై
చతుర్వర్తఫలప్రదా
యై
హంసవాహనాయై
బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మ
ికాయై
శ్రీసరస్వత్యై నమః.

అష్టోత్తరశతనామపూజాం సమర్పయామి.

దశాక్షం గుగ్గులోపేతం సుగంధం చ మనోహరం,
ధూపం గృహాణ కల్యాణి భక్తిం త్వయ్యచలాం కురు.

సరస్వత్యై ధూపమాఘ్రపయామి

ఘృతాక్షనర్తిప్రతాపా దీపితం దీపమమ్మికే;
గృహాణ చిత్స్వరూపే త్వం కమలాసనవల్లభే.

సరస్వత్యై దీపం దర్శయామి.

ఓతల్లీ! జ్ఞానరూపురాలా! ఓబ్రహ్మదేవునిరాణీ! మూడు
చతులువేసి నేతితో వెలిగించిన దీపమును గైకొనుము.

అపూపాఁ వివిధాఁ స్వాదూఁ శాలిపిష్టోపపాచితాఁ,
మృదుళాఁ గుడసమ్మిళాఁ సజీరకమరీచికాన్.

కదళీపనసామ్రం చ సుపక్వాని ఫలాని చ,

కన్దమూలం వ్యజ్ఞనాది సోపదంశం మనోహరమ్.

అన్నం చతుర్విధోపేతం క్షీరాన్నం సఘృతం దధి,

శీతోదకం చ సుస్వాదు కర్పూరైలాదివాసితమ్.

భక్ష్యభోజ్యసమాయుక్తం నైవేద్యం ప్రతిగృహ్యతామ్.

సరస్వత్యై నైవేద్యం సమర్పయామి.

పూర్ణము పెట్టిచేసిన యనేకపిండివంటకములను, బీలకట్టి
మిరియాలుచేర్చి బెల్లము గలిపి వండినవంటకములను, అరటి,
పనస, మామిడిమొదలగు చక్కగా మ్రాగినపండ్లను, చిటుగడము
మొదలగుదుంపలను, కూరగాయలు, ఊటుబిండ్లు, ఊటుఁ
గాయలు, పలువిధములైన యన్నములు, పాయసము, నేయి,
పెరుగు, వట్టివేళ్లు, పచ్చకర్పూరము, ఏలకులు మొదలగుసవి
కొట్టివేసిన భక్ష్యభోజ్యములతోఁగూడిన నైవేద్యమును ఆర
గింపుము.

తాంబూలం చ సకర్పూరం పూగనాగదళైర్ద్యుతం,

గృహాణ దేవదేవేశి తత్త్వరూప సమోస్తుతే.

సరస్వత్యై తాంబూలం సువర్ణపుష్పం చ సమర్పయామి

ఓబ్రహ్మరూపురాలా! దేవతలకెల్ల మించినదానా!
తాంబూలము ననుగ్రహింపుము. నీకు నమస్కారము.

నీరాజనం గృహాణ త్వం జగదానందదాయినీ,
జగత్తివిరమార్తాణ్ణమణ్ణలే తే నమోనమః.

సరస్వత్యై నీరాజనం సమర్పయామి.

సూర్యుడు చీకటిని బోగొట్టునట్టు లోకులయజ్ఞానముఁ
బోగొట్టి, జగత్తునకు సంతోషమొసంగు ఓదేవీ! నీరాజనము
నిచ్చుచున్నాను. అనుగ్రహింపుము. నీకుఁ బలుమాటలు
మ్రొక్కెదను.

శారదే లోకమాత స్వమాశ్రితాభీష్టదాయినీ,

పుష్పాజ్జలిం గృహాణ త్వం మయా భక్త్యా సమర్పితమ్.

సరస్వత్యై మంత్రపుష్పం సమర్పయామి.

ఓ జగములకుఁ దల్లీ! భక్తుల కోర్కులొసంగుదానా!
నేను భక్తితో సమర్పించినమంత్రపుష్పమును గ్రహింపుము.

యా కున్దేస్తుతుమారహారధవళా యా శుభ్రవస్త్రావృతా
యా వీణావరదణ్డమణ్డితకరా యా శ్వేతపద్మాసనా,
యా బ్రహ్మచ్యుతతజ్జ్వరప్రభృతిభిర్దైవైః సదా పూజితా
సా మాం పాతు సరస్వతీ భగవతీ నీశేషజాడ్యాపహా.

సరస్వత్యై మంత్రపుష్పం సమర్పయామి.

మల్లెపూలవలెను, చంద్రునివలెను, మంచువలెను, తెల్ల
నైనముఖ్యాలహారములను దాల్చినదియు, తెల్లనిపట్టుబట్టగట్టిన
దియు, వీణను వరదండమును జేతఁ దాల్చినదియు, తెల్లనితామర
పువ్వునందుఁగూర్చుండునదియు, బ్రహ్మవిష్ణురుద్రులు మొదలగు
దేవతలచేఁ గొనియాడఁబడునదియు, సకలజనుల యజ్ఞానముం
బోగొట్టునదియునైన పూజ్యురాలగుసరస్వతీదేవి నన్నుఁగాపా
డునుగాక!

పాహి పాహి జగద్వంద్యే నమస్తే భక్తవత్సలే,
 నమస్తుభ్యం నమస్తుభ్యం నమస్తుభ్యం నమోనమః.
 సరస్వత్యై చతుర్దశ (౧౪) ప్రదక్షిణనమస్కారాన్ సమర్పయామి.
 ఓలోకపూజ్యురాలా! భక్తులందుఁ జేమగలదానా!
 నన్నుఁ గాపాడుము. నీకు వేలకొలది నమస్కారములు.

పాశాఙ్కుశధరా వాణీ వీణాపుస్తకధారిణీ,
 మమ వక్త్రే వసేన్నిత్యం దుగ్ధకన్దేస్తునిశ్చలా.
 చతుర్దశసు విద్యాసు రమతే యా సరస్వతీ,
 చతుర్దశసు లోకేషు సా మే వాచి వసేచ్చిరమ్.

పదునాలుగులోకంబులందును, పదునాలుగు విద్యల
 యందును, పాశము, అంకుశము, వీణ, పుస్తకము అను నాలు
 గింటిని నాలుగుచేతులందుఁ దాల్చి విహరించుచు, క్షీరము
 వలెను, మల్లెపువ్వులవలెను, చంద్రునివలెను తెల్లనై వెలుగు
 సరస్వతి నామోమున వసించునుగాక.

స ర స్వ తీ ప్రార్థ నా

లడ్డుకాన్ ఘృతసంయుక్తాన్ చతుర్దశ మనోహరాన్,
 సదక్షిణం సతామూర్ఖల ముత్తమాయ ద్విజాతయే.
 సరస్వతి నమస్తుభ్యం వరదే భక్తవత్సలే,
 ఉపాయనం ప్రదాస్యామి విద్యావృద్ధిం కురుష్వ మే.
 భారతీ ప్రతిగృహ్యతు భారతీనై చదాతి న,
 భారతీ తారకోభాభ్యాం భారత్యై తే నమో నమః,

ఓ సరస్వతీదేవీ! నీప్రీతికై దక్షిణతాంబూలమును
 పదునాలుగులడ్డులను బ్రాహ్మణసకువాయనమొసగుచున్నాను.
 ఓవరములనొసగురాణీ! నాకు విద్యాభివృద్ధి నొసగుము.

యస్య స్మృత్యా చ...సరస్వతి, యత్పూజితం...తే ఆనయా
కల్పోక్తప్రకారేణ కృతయా షోడశోపచారపూజయా భగవతీ
సర్వదేవాత్మికా మహాసరస్వతీ సుప్రీతా సుప్రసన్నావరదా
భవతు.

పూ జా వి ధి స ం పూ ర్ణ ము.

❧ క థా స్తా రం భ ము ❧

శ్రీసూతః. శృణుధ్వం మునయః సర్వే వ్రతానాముత్తమం
వ్రతం, దుర్గాలక్ష్మీమహాదేవీ పూజనం నామ నామతః 1. ఆశ్వ
యుజ్ఞాసి సంప్రాప్తే ప్రతిపచ్ఛభవాసరం, తదారభ్య ప్రయ
త్నేన నవరాత్రిషు పూజయేత్. 2. అథవా మూలనక్షత్రం సమా
రభ్య ప్రపూజయేత్. తత్రాప్యశక్తో విప్రేన్ద్రో నవమ్యాం తు
ప్రపూజయేత్. 3. ఏతద్వ్రతం నరః కృత్వా సర్వసిద్ధిమవాప్ను
యాత్, నిల్యైశ్వర్యసమాయుక్తో దుర్గాలోకమవాప్నుయాత్.
4. ఋషయః పురా కేన కృతం హ్యత్ర కేన ప్రాప్తం మహా
త్సుఖం, ఏతద్బ్రూహి! మహాభాగ కృపాస్థాసు తవాస్తి
చేత్. 5. శ్రీసూతః. శ్రోతవ్యం చ ప్రయత్నేన కృతం వ్రతమ
నుత్తమం, పురా కృతయుగే చాసీత్సుకేతురితి విశ్రుతః. 6. రాజా
పరమధర్మాత్మా ప్రజాపాలనతత్పరః, నిల్యైశ్వర్యసమాయుక్తో
హస్త్యశ్వరథసంకులః, 7. తస్య భార్యా విశాలాక్షీ పురాసా
ప్రాప్తయావనా, సాభూన్నామ్నా సువేదీతి సర్వమజ్ఞశ
సంయుతా. 8. తస్య రాష్ట్రే న దుర్భిక్షం న భయం చాపి విద్యతే,
ఏవం ప్రవర్తమానే తు జ్ఞాతీనాం క్రోధ ఆగమత్. 9. సోఽపి
ప్రళ-I—4

రాజా మహాభాగశ్చతురంగబలాన్వితః, జ్ఞాతయో యత్ర వర్తంతే
తత్ర యాత్రాం చకార హ. 10. ప్రయయా జ్ఞాతయోయత్ర
సుకేతుస్తత్రతైః సహ, స యుద్ధం కృతవా రాజా తైశ్చ సర్వం
వినాశితమ్. 11. పలాయమానస్య తతో సువేదీ సహసాభ్య
యాత్, భర్తా సాకం సమాగత్య వనాస్తరముపాగమత్. 12.
వనాస్తరం ప్రవిశ్యాభ గహ్వరం వనమావిశత్, నిరన్నా
క్షుధితౌ శ్రాంతౌ క్షుణ్ణామేన చ సంయుతౌ. 13. శరనిర్భిన్నగాత్ర
స్తు స రాజా రోగితాం గతః, న చ చారయితుం శక్తిః పతియుక్తా
వనాస్తరే. 14. సాపి దుఃఖేన మహతా విలలాప సుదుఃఖితా,
సాపి స్కన్ధే వాహయిత్వా విచచార వనాద్వనమ్. 15. తస్యాః
శోకం నాశయితుం మునిరాజ్ఞీరసోఽభ్యగాత్, దృష్ట్వాతు శోక
సస్తప్తాంపతివాహభరాన్వితామ్. 16. దయాభిరాహతాం వీక్ష్య
మారోదీర్ఘద్రుమస్తు తే. అంగీరసః. కౌ యువాం దంపతీ యా తౌ
బహుదుఃఖసమన్వితౌ. 17. రాజ్యబంధుజనైర్హినౌ క్షుణ్ణా
మేన చ వీడితౌ, ఏకాకినౌ సమాయాతౌకిం కార్యం వనగహ్వరే.
18. ఏతద్ద్బాహి మహాభాగే మా శోకం కర్తుమర్హసి, రక్షి
ష్యామి న సందేహో ధూరదుఃఖార్హ వాదహమ్. 19. సువేదీః—
భగవన్ దేవదేవేశ మునినాథ మహామతే, రాజ్యబంధువిహీనో
యం స్వజనైశ్చ నిరాకృతః. 20. కేనోపాయేన వై బ్రహ్మ
స్వరాజ్యం కేన హేతునా, పుత్రసమృద్ధిమేవాథ ప్రాప్ను
యాత్కేనవై సుఖమ్. 21. తద్ద్బాహి మే మహాభాగకృపాభో
దీనవత్సల. అంగీరసః. శీఘ్రమేహి మయాసాకం షడ్చువట్యాశ్శు
భేతట. 22. దుర్గాస్థానం మహాక్షేత్రమత్ర సన్నిహితా సదా,

తస్యాం సమూజ్యతే దేవీ పుత్రపౌత్రాదినమ్మదః. 23. రాజ్యం చ మహద్దైశ్వర్యం పునః ప్రాప్తో భవిష్యతి, సాపి తద్వచనం శ్రుత్వా సఖ్యార్చనమనే మతిమ్. 24. స్వపతిం వాహయిత్వాథ తేన సాకం యయా ముదా, తతః సుదూరమధ్వానం గత్వా పశ్చిమతీం తటిమ్. 25. తతః స్నానం కృతవతీ సువేదీ పతినా సహ, తద్బాహ్వాణేన సంయుక్తా దుర్గాం దేవీం సరస్వతీం, ఆజ్ఞీ రసో మహాతేజాః కారయామాస పూజనమ్. 26. ప్రతిపత్తు సమూరభ్య నవమృంతం చ భక్తితః, కుంజుమాగరుకస్తూరీ కర్పూరైశ్చ సమన్వితమ్. 27. నానావిధైః సుపుష్పైశ్చ రక్తవస్త్రా దిభిః క్రమాత్, పూజయిత్వామహాదేవీం షోడశైరుపచారకైః, 28. దశమేహని సంప్రాప్తే ప్రాతః స్నాత్వా మహామతిః. హవనం కారయామాస పాయసాన్నేన మన్వితమ్. 29. దుర్గాం దేవీతి మన్త్రేణ చకార హవనం ముదా, ఆంగీరసం మహా భాగం దంపతీపూజనం ముదా. 30. దశదానాన్యథో కృత్వా బ్రాహ్మణానాం విశేషతః, వ్రతం సమాప్య విధివదాశ్రమంపునరా గమత్. 31. తస్య వ్రతస్య మాహాత్మ్యాదస్తర్వత్నీ బభూవ హ, దశమే మాసి సంప్రాప్తే సుఖవే లోకసుందరమ్. 32. పుత్ర సంజననం దృష్ట్వా ఋషి రాజ్ఞీరసో మునిః, జాతకర్తాదినంస్కారం చకార భగవాన్మహిః. 33. సూర్యప్రతాపనామేతి నామ తస్య చకార హ, శుక్లపక్షే యథా చంద్రో వర్ధతే చ దినేదినే. 34. తథైవ వవృధే బాలో మాత్రా పిత్రా చ పోషితః, సబాలో యావనం ప్రాప్తస్సర్వశాస్త్రవిశారదః. 35. ఋషిదత్త ప్రభావేన మహాబలపరాక్రమః, బాలశ్చప్రాప్తిసమ్పన్నోహ్యను

జ్ఞాప్య మహాబుషీ. 36. స గత్వా శత్రు దేశం తు సుయుద్ధం కృత
వాంస్తదా, తేన విధ్వంసితం నైన్యం పలాయనపరం హ్యభూత్.
37. స్వరాజ్యం ప్రాప్తవాన్ బాలో మాత్రా పిత్రా సమన్వితః,
వర్షే వర్షే చ సా దేవీ చకారైతద్వృతం శుభమ్. 38. తేన పుణ్యా
ప్రభావేన పుత్రపౌత్రాదిసంయుతా, ఇహ సౌఖ్యం సమా
సాద్య పత్ర చ శుభాం గతిమ్. 39. తస్మాదేతద్వృతం కార్యం
సర్వవశ్యాశ్రమాదిభిః, యే చ శృణ్వంతి సతతం శ్రావయంతి
చ యే నరాః. 40. తే సర్వే పాపనిర్ముక్తా యాస్యంతి పరమాం
గతిమ్. ఇతి శ్రీస్కాందపురాణే సరస్వతీప్రతకల్పః సంపూర్ణః.

శ మి ప్రార్థనా

దశమ్యాం సాయాహ్నా శమిపూజాం కృత్వా తద
నస్తరం ధ్యాయేత్.

ధ్యానశ్లోకాః. శమి శమయ మే పాపం శమి శత్రువినాశిని,
అర్జునస్య ధనుర్ధారి రామస్య ప్రియదర్శిని. 1. శమింకమలపత్రా
క్షీం శమిం కణ్ఠకధారిణీం, ఆరోహతు శమిం లక్ష్మీర్నృణా
మాయుష్యవర్ధనీ. 2. నమో విశ్వాసవృతాయ పార్థశస్త్రాస్త్ర
ధారిణే, త్వత్తః పత్రం ప్రతీక్ష్యామి సదా మే విజయీ భవ. 3.
ధర్మాత్మా సత్యసన్ధశ్చ రామో దాశరథిర్యది, పౌరుషే చాప్ర
తిష్ఠన్ద్వయః శరైరనం జహీ రావణిమ్. 4. అమృజ్జలానాం శమనీం.
దుష్కృతస్య చ నాశినీం, దుఃస్వప్ననాశినీం ధన్యాం ప్రస
దేయహం శమిం శుభామ్. 5.

స ర స్వ తీ వ్ర త క థ

ఒకానొకప్పుడు సూతమహాముని శౌనకాదిమునీంద్రులను జూచి యిట్లనియె:—“ఓ మునులారా! మీ రందఱు వినుడు. దుర్గా లక్ష్మీ సరస్వతీపూజ యను వ్రతములలో నుత్తమవ్రతం బొక్కటి కలదు. ఆ వ్రతముయొక్క విధానంబు నెఱిగించెదను. వినుడు. ఆశ్వయుజశుద్ధపాడ్యమి మొదలీ వ్రతంబును తొమ్మిది దినములు చేయవలయును. లేదేని మూలానక్షత్రమునాటినుండి యైనను జేయవలెను. చానికి శక్తిలేనివాడు మహానవమినాఁడైనను జేయవలెను. ఈ వ్రతంబు నాచరించుమానవుడు శాశ్వత సంపదతోఁగూడినవాఁడై యుండి, యీదేహంబు విడిచినపిమ్మట దుర్గాదేవియొక్క లోకంబును జెందుచున్నాడు.” అని సూతుడు ఋషులతోఁజెప్పఁగా, వా రమ్మనిపుంగవుని జూచి, “ఓమహాత్మా తొల్లి యీ వ్రతంబు నెవ్వరాచరించిరి? ఎవరికి దీని వలన గొప్పసుఖంబు గలిగెను? ఆనతి”డని యడుగఁగా సూత మహాముని వారితో నిట్లనియె:—“ఓఋషులారా! మీరు సావధానముగా వినుడు. ఆ వ్రతమహిమను మీకుఁ దెలియఁజెప్పెదను. తొల్లి కృతయుగంబున సుకేతువను రాజొకఁ డుండెను. అతఁడు పుణ్యాత్ముడు. జనులను న్యాయముతోఁ బాలించువాడు. ఎడతెగనికలిమితోఁగూడినవాడు. చతురంగబలసమృద్ధిగలవాడు. అతనికి విఠివిగలకన్నులుగలదియు, వయసుగలదియు, సకలశుభకార్యముల జేయునదియునైనను వేది యనుభార్యగలదు. ఆపతి వ్రత యాతనికిఁ దగినదై యుండును. అతనిరాజ్యమున యేమము, చోరభయము లేకయుండెను. అట్లు అతఁడు రాజ్యమేలుచుండఁగా నాతనిసానుంతరాజులకు ఆతనిమీఁద ఓర్వలేమిపుట్టెను. ఆసంగతి సుకేతువెఱిగి, వారిపైకి యుద్ధమునకుఁ బోయెను. ఆ

శత్రువులాతనిదండునంతయుఁజంపి, యతనినిగొట్టుగా నతఁడోడి పరుగెత్తనారంభించెను. అట్లుపరుగెత్తుచుండు ఆసుకేతువు నతని భార్యనువేది వెంబడించెను. అట్లు వారిద్దఱొకవనమునుండి మఱి యొకవనంబునకుఁ బోవుచు నొక్కయేకాంతమయిన యరణ్యము నడుమఁజేరిరి. వారాహళములేక యాకలిదప్పలకు మిక్కిలి డస్సిరి. రాజన్ననో శత్రువులబాణములదెబ్బలుతినియున్న వాఁడగుటచే రోగములలోఁజిక్కినడువలేకపోయెను. అంతనాసువేది తనయాకలిదప్పలకేకాక, తనభర్తయొక్కయవస్థకును మిక్కిలి విచారపడినదై, తనమగనిని తన భుజములమీఁద నెక్కించుకొని, ఒకవనమునుండి మఱియొకవనంబునకుఁ బోవుచుండెను. ఆప్రకారము సువేది పోవునపు డాంగీరసమహామునియెదురపడెను. ఆసువేది యమ్మునిని జూచి వెక్కివెక్కి యేడ్చెను. ఆయాంగీరసమహాముని యాసువేదిని జూచి 'అమ్మాయీ! దుఃఖపడకుము. నీకు మేలయ్యెడు. మీరలెవ్వరు? ఏల బహుదుఃఖములలోఁబడి యున్నారు? మీరాజ్యమేది? మీబంధువులు ఎచ్చట నున్నారు? ఏల యాకలితోఁగట్టపడుచున్నా' రని యడుగఁగా, సువేది, తనమగండు శత్రువులతో యుద్ధముచేసి యందోడి యడవులకు వచ్చి రోగములలోఁబడి నడువలేకపోగాఁ దానిట్లు మగనిని మోసుకొని పోవుచున్నట్లు చెప్పి తనకష్టము దొలఁగి సుఖపడఁదగినయపాయముఁ దెలుపఁగోరెను. ఆంగీరసుడును, 'ఓసువేది? పంచవటీనదీతీరమునకు నాతోఁగూడ రమ్ము. అచ్చట దుర్గాదేవళమున్నది. ఆదుర్గాదేవిని బూజించినట్టై న, మీకు పుత్రపౌత్రాది సంపదలును, రాజ్యమును, మహదైశ్వర్యమునుగలుగుననిచెప్పఁగా, సువేదియు నచ్చటికిఁ బోదలచి, భర్తనుమోసికొని బహు దూరముపోయి, యాపంచవటీనది యొడ్డుచేరి భర్తతోఁగూడ

స్నానముచేసి, యాబ్రాహ్మణోత్తమునియానతి ప్రకారము దుర్గా దేవిని ఆశ్వయుజశుద్ధపాడ్యమిమొదలు మహానవమివఱకుఁ గుంకుమాదులతోఁబూజించి, పదియవదినమున 'దుర్గాం దేవీ' శరణమహం ప్రపద్యేఽలక్ష్మీర్నే నశ్యతాంత్యాం వృణో' అనుమంత్రముచే ఊరాన్నముతో హోమముచేయించెను. తర్వాత సువేది యాంగీరసమహామునికి దంపతిపూజచేసి, బ్రాహ్మణుల కెక్కువగా దశదానములిచ్చి వ్రతము పూర్తిగావించుకొని, తనయాశ్రమమునకు వచ్చెను. వచ్చినకొన్ని దినములకే ఆసువేది గర్భముదాల్చి తొమ్మిదినెలలునిండినతోడనే పురుషశిశువును గనెను. ఆంగీరసమహామునియే యాశిశువునకు జాతకర్తనామకరణంబులు జరిపించెను. ఆమునియే యాశిశువునకు సూర్యప్రతాపుడని పేరు పెట్టెను. ఆబాలుడు శుక్లపక్షచంద్రునిమాడ్కి దినదిన ప్రవర్ధమానుడై సకలశాస్త్రములను జదివి, యకావసము పొంది ఋషియొసఁగిన ప్రభావముతోఁగూడి మహర్షులందఱి దీవనలను బడసి శత్రుపురంబునకుఁ బోయి పగతురనందఱు బరిమార్చి, తన రాజ్యము లాగికొని, తల్లిదండ్రులతోఁగూడఁ దనపురంబునకేగి రాజ్యముచేయుచు సుఖంబుగా నుండెను. ఆసువేదియుఁ బ్రతియేటను ఈ వ్రతమునాచరించి పుత్రపౌత్రధనసమృద్ధిగలదై యిహంబున సర్వసుఖములను బొంది, పరలోకమున శాశ్వతమోక్షసుఖమును బొందినదాయెను ; కావున మునీంద్రులారా ! సకలవర్ణాశ్రమములవారును ఈ వ్రతంబు చేయవలెను. ఈ వ్రతకథను విన్నవారును, చదివినవారును, చదివి వినిపించినవారును పాపములనుండి తొలఁగి యుత్తమలోకంబు నొందుదురు.

శ్రీస్కాందపురాణాంతర్గతంబగుసరస్వతీ వ్రతము సంపూర్ణము.

వరలక్ష్మీ వ్రతము

*ఆచమ్య. 'శుక్లాంబరధరం విష్ణుమిత్యాది...భూర్భువఃసువ
రోమ్. మమ ఉపాత్తసమస్తదురితక్షయద్వారా శ్రీమహేశ్వర
ప్రీత్యర్థంశుభే...తిథౌ అస్తాకం సమాకుటుమ్బానాం క్షేమస్థైర్య
విజయాయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం ధర్తార్థకామమోక్ష
చతుర్విధఫలపురుషార్థసిద్ధ్యర్థం సత్సన్తానసౌభాగ్యఫలావా
ప్త్యర్థం వర్షేవర్షే ప్రయుక్తాం వరలక్ష్మీముద్దిశ్య వరలక్ష్మీప్రీత్యర్థం
భవిష్యత్తరపురాణకల్పోక్తప్రకారేణ యావచ్ఛక్తి ధ్యానా
వాహనాదిషోడశోపచారపూజాం కరిష్యే, తదంగత్వేన కలశ
పూజాం కరిష్యే. (కలశపూజచేసి) ఆదౌ గణాధిపతిపూజాం
కరిష్యే. (మొదట గణాధిపతిపూజచేసి) వరలక్ష్మీప్రాణప్రతిష్ఠా
పనం కరిష్యే. (వరలక్ష్మీప్రాణప్రతిష్ఠాపనచేసి) పూజామారభేత్.
(పూజ యారంభింపవలయును.)

వ ర ల క్ష్మీ పూ జా ప్రా రం భ ము

శ్లో. పద్మాసనే పద్మకరే సర్వలోకైకపూజితే,
నారాయణప్రియే దేవి సుప్రీతా భవ సర్వదా.
క్షీరోదార్ణవసమ్భూతే కమలే కమలాలయే,
సుస్థిరా భవ మే గోపే సురాసురనమస్కృతే.
వరలక్ష్మీ దేవతాం ధ్యాయామి

* కలశపూజ. గణాధిపతిపూజ, ప్రాణప్రతిష్ఠాపనవిధులను గూర్చి
వినాయక వ్రతారంభమునందుఁ జూచి తెలుసుకొనుడు.

తా. కమలాసనమందుఁగూర్చుండినదానవు, పద్మముచేతఁ బట్టినదానవు, సకలజనులచే ముఖ్యముగాఁ గొనియాడఁబడుదానవునైన ఓ విష్ణు దేవునిరాణీ! నీవు నాయెడ నెల్లప్పుడును బ్రీతిగలిగి యుండుము. పాల్కడలియందుఁబుట్టినదానవు, దేవాసురులచే నమస్కరింపఁబడినదానవు, తామరపువ్వులందు వసించుదానవు నైన ఓలక్ష్మీదేవీ! నీవు మాయంట శాశ్వతముగా నుండుము. అని ధ్యానముచేయవలెను.

సర్వమంగళమాజ్ఞల్యే విష్ణువక్షస్సలాలయే,
ఆవాహయామి దేవి త్వాం సుప్రీతా భవ సర్వదా.

వరలక్ష్మీ దేవతామావాహయామి.

తా. అన్ని శుభకార్యములకు శుభంబు నొసఁగుదానా! విష్ణువుతోఁముననుండుదానా! ని న్నావాహనచేయుచున్నాను. ఓదేవీ! నాయెడం గడుఁజేమగలిగియుండుము.

సూర్యాయుతనిభస్మాగ్రే స్ఫురద్రత్నవిభూషితం,
సింహాసనమిదం దేవి స్థీయతాం సురపూజితే.

వరలక్ష్మీ దేవతాయై రత్నసింహాసనం సమర్పయామి.

తా. పదివేలసూర్యులవలెఁ బ్రకాశించుదానా! భగభగ మెఱయురత్నములచే నలంకరింపఁబడిన సింహాసనమిదిగో వేయుచున్నాను. దేవతలచే పూజింపఁబడిన యోయమ్మా! కూర్చుండుము.

శుద్ధోదకం చ పాత్రస్థం గచ్ఛపుష్పాదిమిశ్రితం,
అర్ఘ్యం దాస్యామి తే దేవి గృహాన సురపూజితే.

వరలక్ష్మీ దేవతాయై అర్ఘ్యం సమర్పయామి.

తా. ఓ దేవపూజితురాలా! గంధము పుష్పములు మొదలగు సువాసనద్రవ్యములతోఁగూడిన శుద్ధోదకముతో నర్ఘ్యము నొసఁగుచున్నాను. అనుగ్రహింపుము.

సువాసితజలం రమ్యం సర్వతీర్థసముద్భవం,
పాద్యం గృహాణ దేవి త్వం సర్వదేవనమస్మత్తే.
వరలక్ష్మీ దేవతాయై పాద్యం సమర్పయామి.

తా. దేవతలందఱిచేఁ గొనియాడఁబడుదానా! అన్ని తీర్థములనుండి తెచ్చిన సుగంధజలముతోఁ బాద్యము నొసఁగెదను. స్వీకరింపుము.

సువర్ణకలశానీతం చందనాగరుసంయుతం,
గృహాణాచమనం దేవి మయా దత్తం శుభప్రదే.
వరలక్ష్మీ దేవతాయై ఆచమనీయం సమర్పయామి.

తా. శుభముల నొసఁగుదానా! బంగారుగిండ్లతోఁ దెచ్చిన చందనము, అగరు చేర్చినయుదకముతో ఆచమనీయ మొసఁగుచున్నాను.

*పయోచధిఘృతోపేతం శర్కరామధుసంయుతం,
షణ్ణామృతస్నానమిదం గృహాణ కమలాలయే.
వరలక్ష్మీ దేవతాయై షణ్ణామృతస్నానం సమర్పయామి.

గంజాజలం మయాఽనీతం మహాదేవశిరఃస్థితం,
శుద్ధోదకస్నానమిదం గృహాణ విధుసోదరి.
వరలక్ష్మీ దేవతాయై స్నానం సమర్పయామి.
స్నానానంతరం ఆచమనీయం సమర్పయామి.

* పంచామృతమంత్రములను స్నాన, వస్త్ర, యజ్ఞోపవీతధూపాది మంత్రములను వినాయకవ్రతముఁ జూచి తెలిసికొనవలయును.

తా. ఓచంద్రునితోఁ బుట్టినదానా! ఈశ్వరునిశిరస్సునుండి వచ్చిన గంగాజలమును దెచ్చితని. ఈతీర్థముతో స్నానమాచరింపుము.

సురాద్ధితాంఘ్రియుగళే దుకూలవసనప్రియే,
వస్త్రయుగ్మం ప్రదాస్యామి గృహాణ హరివల్లభే.

వరలక్ష్మీ దేవతాయై వస్త్రయుగ్మం సమర్పయామి.

తా. దేవతలచేఁ బూజింపబడిన పాదములతోఁగూడిన దానవు, వెల్వట్టుచీరగట్టినదానవునైన వెన్నునిరాణి! నీకు వలువలజతఁ గట్టబెట్టెదను అనుగ్రహింపుము.

కేయూరకఙ్కుణే దివ్యే హారనూపురమేఖలాః,
విభూషణాన్యమూల్యాని గృహాణ ఋషిపూజితే.

వరలక్ష్మ్యై ఆభరణాని సమర్పయామి.

తా. ఋషులమన్న నలబడసిన యోదేవీ! కడియములు, వంకీలు, హారములు, అందెలు, మొలనూలు మొదలగు సకల భూషణములను దాల్చుము.

తప్తహేమకృతం దేవి గృహాణ త్వం శుభప్రదే,
ఉపవీతమిదం దేవి గృహాణ త్వం శుభప్రదే.

వరలక్ష్మీ దేవతాయై యజ్ఞోపవీతం సమర్పయామి.

తా. శుభములొసఁగుదానా! ఆపరంజితోఁజేసి, ముత్యాల సరములతో నలంకరించిన యజ్ఞోపవీతమును ధరింపుము.

కర్పూరాగరుకస్తూరీరోచనాదిభిరన్వితం,
గంధం దాస్యామ్యహం దేవి ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యాతామ్.

వరలక్ష్మీ దేవతాం గంధాః ధారయామి.

తా. ఓదేవీ! పచ్చకర్పూరము, అగరు, కస్తూరి, కుంకుమ
పువ్వు మొదలగు సువాసనద్రవ్యములతోఁ జేర్చినచందనము
నొసఁగుచున్నాను. శృపసేయుము.

అక్షతాక్ష ధవళాక్ష దేవి శాలీయాంస్తండులాక్ష శుభాక్ష,
హరిద్రాకుంకుమోపేతాక్ష గృహ్యతామభిపుత్రికే.

వరలక్ష్మీదేవతాయై అక్షతాక్ష సమర్పయామి

తా. ఓసముద్రునికూతురా! తెల్లనియక్షతలను పసుపు
కుంకుమ కలిపి యొసఁగుచున్నాను. వీనిని గ్రహింపుము.

మల్లికాజాతికుసుమైశ్చంపకైర్వకుశైరపి,

శతపత్రైశ్చ కల్పారైః పూజయామి హరిప్రియే.

వరలక్ష్మీదేవతాం పుష్పైః పూజయామి.

తా. మొల్లలు, జాజులు, సంపెంగలు, పొగడలు, తామ
రలు, కల్వలు మొదలగుపూవులతో, ఓవిష్ణునిప్రియురాలా!
నిన్ను బూజించుచున్నాను.

అ థాం గ పూ జా

“పూజయామి”. అని ప్రతిపదమునకుఁ గడపట చేర్చుడు.

చచ్ఛులాయై నమః పాదౌ

చపలాయై నమః జానునీ

వీతామ్బరధరాయై నమః

కమలవాసిన్యై నమః కటిం

పద్మాలయాయై నమః నాభిం

మద మాత్రే నమః స్తనౌ

లలితాయై నమః భుజద్వయం

శంఖకంఠ్యై నమః కణ్ఠం

సుముఖాయై నమః ముఖం

శ్రియై నమః ఓష్ఠౌ

సునాసికాయై నమః నాసికాం

సునేత్ర్యై నమః నేత్రే

రమాాయై నమః కర్ణౌ

కమలాయై నమః శిరః

వరలక్ష్మ్యై నమః సర్వాణ్యఙ్గాని

పూజయామి.

అష్టోత్తరశత (108) నామపూజ

“నమః” అని ప్రతి నామముచివరను జేర్చవలయును.

ఓమ్ ప్రకృత్యై	దిత్యై	పద్మసుందర్యై
వికృత్యై	దీప్తాయై	పద్మోద్భవాయై
విద్యాయై	వసుధాయై	పద్మముఖ్యై
స్వభూతహితప్ర	వసుధారిణ్యై	పద్మనాభప్రియాయై
దాయై	కమలాయై	రమాయై
శ్రద్ధాయై	కాన్తాయై	పద్మమాలాధరాయై
విభూత్యై	కామాక్ష్యై	దేవ్యై 50.
సురభ్యై	క్రోధసంభవాయై	పద్మిన్యై
పరమాత్మికాయై	అనుగ్రహప్రదాయై	పద్మగన్ధిన్యై
వాచే	బుద్ధయై 31	పుణ్యగన్ధాయై
పద్మాలయాయై 10	ఆనఘాయై	సుప్రసన్నాయై
పద్మాయై	హరివల్లభాయై	ప్రసాదాభిముఖ్యై 55.
శుచయై	అశోకాయై	ప్రభాయై
స్వాహాయై	అమృతాయై	చంద్రవదనాయై
స్వధాయై	దీప్తాయై	చంద్రాయై
సుధాయై	లోకశోకవిలాసిన్యై	చంద్రసింహాదర్యై
ధన్యాయై	ధర్మనిలయాయై	చతుర్ముఖాయై 60.
హిరణ్యయ్యై	కరుణాయై	చంద్రరూపాయై
లక్ష్మ్యై	లోకమాత్రే 40	ఇందీరాయై
నిత్యపుష్పాయై	పద్మప్రియాయై	ఇంద్రశీతలాయై
విభావర్యై	పద్మహస్తాయై	ఆహ్లాదజనన్యై
ఆదిత్యై	పద్మాక్ష్యై	పుష్ప్యై

శివామై	ఉదారాంగామై	విష్ణుపత్నైశ్చ
శివకరైశ్చ	హరిజైశ్చ	ప్రసన్నాత్మైశ్చ [101
సత్తైశ్చ	హేమమాలినైశ్చ	నారాయణసమాశ్చ
విమలామై	భనభాన్యకరైశ్చ	తామై
విశ్వజననైశ్చ	70 సిద్ధయే	దారిద్ర్యభవంసినైశ్చ
తుష్టైశ్చ	స్త్రీణాసామ్యాయై	దేవైశ్చ
దారిద్ర్యనాశినైశ్చ	శుభప్రదాయై	సర్వోపద్రవహరిజైశ్చ
ప్రీతిపుష్కరిజైశ్చ	నృపవేశ్యగతానన్దా	నవదుర్గాయై
శాన్తాయై	వలక్ష్యై	మహాకాల్యై
శుక్లమాల్యామృత	వసుప్రదాయై	బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికా
ధరాయై	శుభాయై	త్రికాలజ్ఞానసమ్ప
శ్రియై	హిరణ్యప్రాకారా	న్నాయై
భాస్కరైశ్చ	సముద్రతనయామై	భువనేశ్వరైశ్చ 108
చిల్వచిలయాయై	జయాయై	ఓంవరలక్ష్మీదేవతా
వరారోహణాయై	మజ్జలామై	యై నమః
యశస్వినైశ్చ	80 దేవైశ్చ	
వసుంధరాయై	విష్ణువక్షాస్థలసీతా	

అష్టోత్తరశతనామపూజాం సమర్పయామి.

దశాక్షం గుగ్గులూపేతం సుగంధం చ మనోహరం,
ధూపం దాస్యామి దేవేశి వరలక్ష్మీర్మృహణ తమే.

శ్రీవరలక్ష్మీదేవతాయై ధూపమామ్రాపయామి.

ఘృతాక్షవర్తిసంయుక్తమన్దకారవినాశకం,
దీపం దాస్యామి తే దేవి గృహణ ముచితా భవ.

శ్రీవరలక్ష్మీదేవతాయై నమః దీపం దర్శయామి.

తా. ఓదేవీ! నేతితోఁ దడిపినవత్తులు వేసినదీపమును వెలిగించుచున్నాను. స్వీకరించి సంతోషపడుము.

నై వేద్యం పడ్రసోపేతం దధిమధ్వాజ్యసంయుతం,
నానాభక్ష్యఫలోపేతం గృహాణ హరివల్లభే.

ధూపదీపానస్తరం ఆచమనీయం సమర్పయామి.

తా. పడ్రసములుగలదియు, అనేకభక్ష్యములతోను, పండ్లతోనుగూడిన నై వేద్యమును బెట్టుచున్నాను. ఓవిష్ణువత్సీ! ఆరగింపుము.

శ్రీవరలక్ష్మీ దేవతాయై నై వేద్యం సమర్పయామి.
ఘనసారసుగంధేన మిశ్రితం పుష్పవాసితం,
పానీయం గృహ్యతాం దేవి శీతలం సుమనోహరమ్.

తా. పచ్చకర్పూరపు తావితోను, వట్టివేళ్ల వాసనతోను, పువ్వులవాసనతోను కూడినచల్లనియుదకంబు పుచ్చుకొనుము.

శ్రీవరలక్ష్మీ దేవతాయై పానీయం సమర్పయామి.
పూగీఫలసమాయుక్తం నాగవల్లీదళైర్యుతం,
కర్పూరచూర్ణసంయుక్తం తామ్బూలం ప్రతిగృహ్యతామ్.

శ్రీవరలక్ష్మీ దేవతాయై తామ్బూలం సమర్పయామి.
నీరాజనం సమానీతం కర్పూరేణ సమన్వితం,

తుభ్యం దాస్యామ్యహం దేవి గృహ్యతాం విష్ణువల్లభే.

తా. ఓదేవీ! విష్ణువత్సీ! కర్పూరనీరాజన మొసగుచున్నాను. గ్రహింపుము. శ్రీవరలక్ష్మీ దేవతాయై నమః నీరాజనం దర్శయామి. నీరాజనానస్తరం ఆచమనీయం సమర్పయామి.

పదాసనే పద్మకరే సర్వలోకైకపూజితే,

నారాయణప్రియే దేవి సుప్రీతా భవ సర్వదా.
 శ్రీనరలక్ష్మీదేవతాయై నమః మస్త్రపుష్పం సమర్పయామి.
 యాని కాని చ పాపాని జన్మాన్తరకృతాని చ,
 తానితాని ప్రణశ్యంతి ప్రదక్షిణపదేపదే.
 శ్రీవరలక్ష్మీదేవతాయై నమః ప్రదక్షిణం సమర్పయామి.
 నమస్తే లోక్యజనని నమస్తే విష్ణువల్లభే,
 తాహి మాం భక్తవరదే వరలక్ష్మీర్నమో నమః.

తా. ఓ ముల్లోకములతల్లీ! విష్ణునిరాణీ! భక్తులకోరికల
 నొసగు ఓవరలక్ష్మీ! నీకు మ్రొక్కెదను నన్నుఁ గాపాడుము.

శ్రీవరలక్ష్మీదేవతాయై నమస్కారాః సమర్పయామి.

*అథ (నవసూత్ర) తొరగ్రంథి పూజా.

కమలామై నమః ప్రథమగ్రంథి పూజయామి. రమాయై
 నమః ద్వితీయగ్రంథి పూజయామి. లోకమాత్రే నమః తృతీయ
 గ్రంథి పూజయామి. విశ్వజననైశ్చ నమః చతుర్థగ్రంథి పూజ
 యామి. మహాలక్ష్మ్యై నమః షష్ఠమగ్రంథి పూజయామి. క్షీరాబ్ధి
 తనయామై నమః షష్ఠగ్రంథి పూజయామి. విశ్వసాక్షిణ్యై నమః
 సప్తమగ్రంథి పూజయామి. చంద్రసోదర్యై నమః అష్టమగ్రంథి
 పూజయామి. హరివల్లభాయై నమః నవమగ్రంథి పూజయామి.
 తొరముకట్టుకొనునప్పుడు చెప్పుమంత్రము—బధ్నామి దక్షిణే
 హస్తే నవసూత్రం శుభప్రదం, పుత్రపౌత్రాభివృద్ధిం చ సౌభా
 గ్యం దేహి మే రమే.

* తొరపుముళ్లను బూజించుట. ఈతొరమునకు తొమ్మిదిముడు లుండ
 వలెను. ఒక్కొక్కముడియు తెలియునట్లు విడిగా నుంచి ఒక్కొక్కముడిని
 పూజింపవలెనుగాని, కుప్పగా పెట్టఁగూడదు. గ్రంథి=ముడి.

వాయనమిచ్చునిధి—

ఏవం సంపూజ్య కల్యాణీం వరలక్ష్మీం స్వశక్తితః,
దాతవ్యం ద్వాదశాపూపం వాయనం హి ద్విజాతయే.

తా. ఈ ప్రకారము మోక్షమునొసగు వరలక్ష్మీదేవిని తనశక్తికొలదిని బూజించి, బ్రాహ్మణునికి తాముజేసిన భక్ష్యము లలో పండ్రెండు వాయనమిచ్చువలసినది. వాయనమిచ్చునప్పుడు చెప్పు మంత్రము.—

ఇందిరా ప్రతిగృహ్లాతు ఇందిరా వై దదాతి చ,
ఇందిరా తారకోభాభ్యాం ఇందిరాయై నమో నమః.

తా. లక్ష్మీదేవియే యిచ్చునది, లక్ష్మీదేవియే తీసికొనునది. ఇందిరయే యిద్దటికి తారకము. ఇందిరకొఱకు నమస్కారము. 'యస్య స్తుత్యా చ నామోక్త్యా తపఃపూజాక్రియాదిషు, న్యూనం సంపూర్ణతాం యాతి సద్యో వందే తమచ్యుతమ్. మస్త్ర హీనం క్రియాహీనం భక్తిహీనం మహేశ్వరి, యత్పూజితం మయా దేవి పరిపూర్ణం తపస్తు తే. ఆనయా కల్పోక్తప్రకారేణ కృత యా షోడశోపచారపూజయా భగవతీ సర్వదేవాత్మికా వరలక్ష్మీ దేవతా సుప్రీతా సుప్రసన్నా వరదా భవతు. మమ ఇష్ట కామ్యార్థసిద్ధిరస్తు' అని అక్షతలు నీళ్లు విడువవలసినది.

ఇతి పూజావిధానం సమాప్తమ్.

క థా ప్రా రం భ ము

కైలాసశిఖరే రమ్యే నానాగణనివేషితే, మందారవిటపిస్తానే నానామణివిభూషితే. 1. పాటలాశోకపున్నాగఖర్జూరవకుళాన్వితే, కుబేరవరుణేంద్రాది దిక్పాలైశ్చ సమావృతే. 2. నార

దాగ స్త్యవాల్మీకిపరాశరసమావృతే, రత్నపీఠే సుఖాసీనం
 శంకరం లోకశశ్చరమ్. 3. పప్రచ్చ గౌరీ సంతుష్టా లోకాను
 గ్రహకామ్యయా. గౌరీ—భగవత్ సర్వలోకేశ సర్వభూత
 హితే రత. 4. యద్రహస్యమిదం పుణ్యం తదాచక్ష్య మమానఘ.
 ఈశ్వరః—వ్రతానాము త్తమంనామ సర్వసౌభాగ్యకారణమ్. 5.
 సర్వసమృద్ధ్యదం శీఘ్రం పుత్రపౌత్రప్రవర్ధనం, వరలక్ష్మీవ్రతం
 నామ వ్రతమస్తి మనోహరమ్. 6. శుక్లే శ్రావణికే మాసే పూర్ణి
 మోపాంత్యభార్యవే, యదాతు నారీ వర్తేత వ్రతే తస్యాః ఫలం
 శృణు. 7. గౌరీ—విధినా కేన కర్తవ్యం తత్ర కా నామ దేవ
 తా, కయా చారాధితా పూర్వం సాభూత్సంతుష్టమానసా. 8.
 ఈశ్వరః—వరలక్ష్మీవ్రతం పుణ్యం వత్స్యమి శృణు పార్వతి,
 కుణ్డినం నామ నగరం సర్వమణ్డనమణ్డితమ్. 9. హేమప్రాకార
 సంయుక్తం చామికరగృహోజ్జ్వలం, తత్రాభూద్భాస్మాణీ
 కాచిన్నామ్నా చారుమతీ శ్రుతా. 10. పతిభక్తిరతా సాధ్వీ
 శ్వశ్రూశ్వశురయోర్తతా, కళావతీ సా విదుషీ సతతం మఘ
 భాషిణీ. 11. తస్యాః ప్రసన్న చిత్తాయా లక్ష్మీః స్వప్నగతా తదా,
 ఏహి కల్యాణి భద్రం తే వరలక్ష్మీః సమాగతా. 12. నభోమాసే
 పూర్ణిమాయాం నాతిక్రాంతే భృగోర్దినే, మత్పుజా తత్ర కర్త
 వ్యా వరం దాస్యమి కాంక్షితమ్. 13. ఇత్యుక్తాం వరలక్ష్మీం సా
 తుష్టావ పరయా ముదా, నమస్తే సర్వలోకానాం జనన్యై పుణ్య
 మూర్తయే. 14. శరణ్యేత్రిజగద్వన్ద్యే విష్ణవక్షఃస్థలాలయే, త్వయా
 వలోకితః సద్యః స ధన్యః స గుణాన్వితః. 15. స శ్లాఘ్యః సకుటు
 మ్బా చ స శూరః సచ పణ్డితః, జన్మాంతరసహస్రేషు కిం మయా
 సుకృతంకృతమ్. 16. అత స్త్వత్పాదయుగళం పశ్యామిహరివల్లభే,

ఏవం స్తుతా సా కమలా ప్రాదా త్తస్యై బహుాన్వరాః. 17. తతశ్చారుమతీ సాధ్వీ స్వప్నాదుత్థాయ సంభ్రమాత్, తత్సర్వం కథయామాసబంధూనాం పురతస్తదా. 18. శ్రుత్వాతు బాంధవాః సర్వే సాధు సాధ్వీతి చాబ్రువన్, తథైవ కరవామేతి తదాగ మనకాంక్షిణః. 19. భాగ్యోదయేన సంప్రాప్తే వరలక్ష్మీదినేతథా, స్త్రీయః ప్రసన్నహృదయా నిర్వలాశ్చిత్రవాససః. 20. నూతనై స్తండులైః పూర్ణై కుమ్భే చ వటపల్లవైః. సాయం చారుమతీ ముఖ్యాశ్చక్రః పూజాం ప్రయత్నతః. 21. పద్మాసనే పద్మకరే సర్వ లోకైకపూజితే, నారాయణప్రియే దేవి సుప్రీతా భవ సర్వదా. 22. ఇత్యాదిమన్తైః సకలైరుపచారాః క్రమం, కృత్వాతు దక్షిణే హస్తే నవసూత్రం దధుః స్త్రీయః. 23. హవిష్యం సఘృతం చైవ వరలక్ష్మ్యై న్యవేదయన్, గన్ధాదిభిరలంకృత్య సు శీలం వృద్ధభూసురమ్. 24. తస్మై దత్త్వా వాయవం చ ద్వాదశా పూజసంయుతం, తతో దేవీసమీపే తు హవిష్యం చక్ర రజ్జనాః. 25. అథ లక్ష్మీప్రసాదేన ముక్తామాణిక్యభూషితాః, నూపురాక్రాంతచరణా మణికాఞ్చనభూషణాః. 26. పుత్రపౌత్రైః పరివృతా ధనధాన్యసమృద్ధిభిః, అన్నదానరతా నిత్యం బద్ధు పోషణతత్పరాః. 27. స్వం స్వం సత్త సమాజగ్తుర్నాస్యశ్వరథ సజ్కులం, అన్యోన్యం కథయామాసుః శ్రుతం చారుమతీము ఖాత్. 28. ఇదం సత్యమిదం సత్యం నరో భద్రాణివశ్యతి, నయం చారుమతీముఖ్యా ఉపలబ్ధమనోరథాః. 29. పుణ్యా చారుమతీ ధన్యా భూయో భాగ్యవతీ చిరం, స్వయం యస్తాన్తహాలక్ష్మ్యా బోధితం హి వ్రతోత్తమమ్. 30. ఇతి చారుమతిం సాధ్వీం తుష్టువృత్త యోషితః, వరలక్ష్మీవ్రతం నామ తదాసి భవసి

విశ్రుతమ్. 31. ఏతత్తే సర్వమూఘ్నాతం వ్రతానాము త్తమం
వ్రతం, య ఇదం శృణుయాద్వాపి శ్రావయేద్వా సమాహితః,
సీద్ధ్యన్తి సర్వకార్యాణి వరలక్ష్మీప్రసాదతః. 32.

వ ర ల క్ష్మీ వ్ర త క థ

సకలమునిగణంబులతోఁ గూడి రమ్యమైయున్న కైలాస
పర్వతశిఖరంబున నానావిధంబులగుమణులుచెక్కినదిను, పాట
లములు, అశోకములు, సురపొన్నలు. ఖర్జూరములు, పొగడలు
మొదలగు పెక్కువృక్షములతోఁ గూడినదియునై, కుబేరుడు,
వరణుడు, ఇంద్రుడు మొదలగుదిక్పాలురకును, నారదుడు,
అగస్త్యుడు, వాల్మీకి, పరాశరుడు మొదలగుముఖులకు నాట
పట్టయి యుండుకల్పవృక్షపుఁజేరున, రత్నమయమైనసింహాసనము
నందు నింపుగాఁ గూర్చుండియున్నట్టి జనులకు సుఖములఁగలి
గించువాడయిన శంకరునిఁ జూచి, పార్వతీదేవి కడుముదమంది
“సకలలోకంబులనేలుచు సకలభూతములందును దయఁగలిగియుం
డునట్టి యోనాథుడా! రహస్యమయి పావనమయిన యొకశుభ
వ్రతంబును నాకుఁ దెల్పుము” అని లోకముల మేలుకోరినదై
యడిగెను. అంతట నీశ్వరుడు పార్వతి కిట్లనియె. ‘ఓపార్వతీ!
వ్రతములలోనెల్ల సుత్తమ మయినవ్రత మొక్కటి యున్నది.
అది సకలసంపదలకమూలమైనది. శీఘ్రముగానే పుత్రపౌత్రులను
ఓనఁగునది. ఈపావనవ్రతము వరలక్ష్మీవ్రత మనఁబడును. ఈ
వ్రతమును శ్రావణమాసంబునందు పూర్ణిమకు ముందుగావచ్చెడి
శుక్రవారమునాఁ డాచరింపవలెను. ఓపార్వతీ! ఆవ్రతముచేసిన
స్త్రీకి గలుగు పుణ్యఫలంబుఁ జెప్పెదనాలకింపు” మని పార్వతికి
పదమివ్వఁడు చెప్పఁగా, నాపార్వతీదేవియు వెండియు శంకరుని

జూచి, “నాథా ఆవ్రతంబు నేవిధితోఁ జేయవలెను? ఆవ్రతంబునం దే దేవతను గొలువవలయును? ఆవరలక్ష్మీదేవి నింతకుముం దెవ్వరారాధించి యామెను సంతోషపెట్టిరి?” అని యడుగఁగా, నీశ్వరుడు పార్వతీదేవితో నిట్లనియె.

“ఓప్రియురాలా! పాపనమైనవరలక్ష్మీవ్రతప్రభావంబు చెప్పెద నాలకింపుము. బంగారుప్రాకారముతోఁగూడి, బంగారుమయంపు టిండ్లతోఁగూడి సకలభూషణములచే సింగారింపఁబడిన కుండిన మను పేరుగలవట్టణమొకటి కలదు. ఆవట్టణమందుచారుమతీయను బ్రాహ్మణస్త్రీయొకతె యుండెను. ఆమె భర్తయందు భక్తిగలిగి అత్తమామలకు శుశ్రూష సల్పుచుండును. ఆమె యన్ని పనులను జేయఁగలది, అన్ని శాస్త్రములను జదివినది, ఎల్లప్పుడు ఇంపుగా మాటాడునది. నిర్మలమైనమనస్సుగల యాచారుమతీదేవికి లక్ష్మీ దేవి స్వప్నమందుఁ బ్రత్యక్షమై “ఓమంగళకరురాలా! రమ్మ నీకు మేలయ్యెడు. వరలక్ష్మీదేవి వచ్చినది శ్రావణమాసంబున బున్నమకు ముందుగా వచ్చెడిశుక్రవారంబున నన్నుఁ బూజింపుము. నీకు కోరినవరంబు నొసంగెదను.” అని చెప్పగా చారు మతీ స్వప్నమందే యావరలక్ష్మీదేవి నెక్కువసంతసముతో” జగ ములకన్నింటికీ దల్లివి. పుణ్యస్వరూపురాలవు; శరణువొచ్చిన వారిని గాపాడుదానవు; ముల్లోకములవారిచేఁ గొనియాడఁదగిన దానవు; పిష్టువుయొక్కతొమ్మన సుండుదానవునైన యో దేవీ! నీవెవనిని గటాక్షముతో జూతువో, ఆమానవుడే పుణ్యాత్ముడు; ఆతడే సుగుణములతోఁగూడినవాడు; ఆతడే కొని యాడఁదగినవాడు; ఆతడే యాబుబిడ్డలు గలవాడు; ఆతడే శూరుడు; ఆతడే పండితుడును. ఓవారిప్రియురాలా!

ఇతరములైన పెక్కువేల జన్తములలో నెంతపుణ్యము జేసితినో! అట్లుకాని మీపాదారవిందముల దర్శనము నాకబ్బునా” అని యావరలక్ష్మీదేవిని బహువిధములుగా స్తోత్రముచేసెను. ఆవరలక్ష్మీదేవియు ఆచారుమతిచే స్తోత్రముచేయబడినదై ఆచారుమతికిఁ బెక్కువరంబుల నొసఁగి యంతర్ధానము నొందెను.

చారుమతియు స్వప్నమువచ్చిన పిమ్మట పరుండి నిద్ర పోవక మేల్కొంచి, సూర్యోదయమైన తరువాత తన స్వప్న వృత్తాంతమును దన బంధువులకుఁ దెలిపెను. బంధువులును “చారుమతీ, నీస్వప్నంబు బాగుగా నున్నది. మంచిది, మనమందఱము ఆలాగే చేయుద” మనియు నిశ్చయించుకొని శ్రావణపూర్ణిమకు ముందటిశుక్రవార మెన్నఁడు నచ్చునాయని యెదురుచూచుచుండిరి. వారియదృష్టవశంబున వరలక్ష్మీ వ్రతదినము ప్రాప్తింపగా, స్త్రీలు మనస్సులందు విచారము మాని, పరిశుద్ధముగా స్నానముచేసి, వింతవంతలైన బట్టలఁ గట్టి క్రొత్తబియ్యముతోను, మఱియిగుళ్లతోను నిండినపూర్ణ కుంభమునందు వరలక్ష్మీదేవి నావాహనముచేసి, చారుమతి మొదలగువారందఱు భక్తితోఁ బూజలు సల్పిరి. “పద్మాసనే పద్మకరే...సర్వదా” అను శ్లోకముచెప్పి, యా వరలక్ష్మీదేవి నావాహనముచేసి, మఱియు కల్పమందుఁ జెప్పబడినప్రకారము షోడశోపచారపూజలను జేసి, కుడిహస్తమందుఁ దోరమును కట్టుకొని, నేతితోఁజేయబడినభక్ష్యభోజ్యచోష్యలేహ్యపానీయాది సకలవిధసహృద్యంబులను నివేదనచేసి చక్కని నిష్కలయొక ముసలిబ్రాహ్మణునికిఁ బండ్రెండుభక్ష్యములను దక్షిణాతాంబూలాదులతో వాయన మిచ్చి యా దేవి సన్నిధానంబున

దాము నివేదనచేసినభక్ష్యభోజ్యాదులగు సకలపదార్థములతోఁ గూడిన యన్నమును దనివితీత భుజించిరి.

తర్వాత వరలక్ష్మీప్రభావంబుననే చారుమతి మొదలగు స్త్రీలందఱు వరలక్ష్మీదేవి యనుగ్రహమువలన ముత్యాల మాణిక్యములహారములను మెడనిండ ధరించిరి. కాలియందె లను, రవలుచెక్కినసొమ్ములను బడసిరి. ఇట్లు కలిమియేకాక, పుత్రపౌత్రాదులను, ధనధాన్యసమృద్ధిని బడసి, యెల్లప్పుడన్న దానమునందును బంధువులపోషణయందును మిక్కిలి శ్రద్ధ గలవారై, చతురంగబలముచే నిండిన తమతమ గృహంబు లకుఁ జనిరి.

ఓపార్వతీ! చారుమతీదేవివలన విన్నయావరలక్ష్మీవ్రతంబు ఆనగరమందుండువా రొండొరులకుఁ జెప్పికొనిరి. ఓ పార్వతీ! ఇది నిజము. ఇది నిజము. ఈవ్రతంబు నాచరించుటవలన మాన వ్రుడు మేలులను బడయును. చారుమతీదేవిమూలమున మనము కోరిన కోర్కులెల్లఁ బడసితిమి. చారుమతి యెంతపుణ్యాత్మ రాలు! ఎంతమహిమగలది! ఆమెకు వరలక్ష్మీదేవియే ప్రత్యక్షమై యీ వ్రతంబు నుపదేశించినది. అని యాచారుమతిని బొగడిరి. ఓపార్వతీ! అది మొద లీవ్రతము వరలక్ష్మీవ్రతంబని లోకమునఁ బ్రసిద్ధమయ్యెను. ఇది వ్రతములలోనెల్ల నుత్తమవ్రతము. దీని నీకు సవిస్తరముగాఁ జెప్పితిని. ఎవరీవ్రతంబును వినుచున్నారో లేక నెప్పుడిగా ఒరులచేత వినిపించుచున్నారో, వారికివరలక్ష్మీదేవి ప్రభావమువలన సకలకార్యములును సిద్ధించును” అని పార్వతీ దేవికిఁ జెప్పెను. ఇది భవిష్యత్తుపురాణంబునందలి పార్వతీ వరమేశ్వరుల సంవాదమున వరలక్ష్మీవ్రతంబు సంపూర్ణము.

అనంతవ్రతము

ఆచమ్య = ఆచమనముచేసి.

*శుక్లాంబరధరం... న్తయే. అయంముహూర్తః—గణాధి
పతయే నమః. ఓం దైవీగాయత్రీ శస్త్రం. ప్రాణాయామే వినియో
గః. ఓంభూః... సువరోమ్.

మమ ఉపాత్తసమస్తదురితక్షయద్వారాశ్రీమహేశ్వరప్రీత్య
ర్థం శుభే శోభనే... నామసంవత్సరే, చక్షిణాయనే, నవరత్నా,
భాద్రపదమాసే. శుక్లపక్షే, చతుర్దశ్యాం... వాసరయుక్తాయాం
...నక్షత్రయుక్తాయాం ఏవంగుణవిశేషణవిశిష్టాయామస్యాం
శుభతిథౌ అస్తాశం సహకుటుంబానాం క్షేమస్థైర్యవిజయా
యురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థకామమోక్షచతుర్విధ
ఫలపురుషార్థసిద్ధ్యర్థం పుత్రపౌత్రాభివృద్ధ్యర్థం శ్రీమదనంతపద్మ
నాభదేవతామద్దిశ్య, అనంతపద్మనాభదేవతాప్రీత్యర్థం కలశో
క్తప్రకారేణ యావచ్ఛక్తిధ్యానావాహనాది షోడశోపచార
పూజాం కరిష్యే. కలశజ్జత్యేన కలశపూజాం కరిష్యే. కలశసో
పరి హస్తం నిధాయ (కలశము చేతితోమూసికొని) కలశస్య—

*వినాయకవ్రతముం జూడుడు.

+ అని సంకల్పముచేసి, కలశపూజ, గణాధిపతిపూజ, అనంతపద్మ
నాభస్వామి ప్రాణప్రతిష్ఠ చేయవలయును. ఇది వినాయక వ్రతమునఁ జూచి
యెఱుంగవలయును.

రావటమ్. కలశోదక్షేన పూజాద్రవ్యాణి దేవమణ్డపం ఆత్మనం
చ ప్రోక్ష్య. తదంగత్వేన గణాధిపతిపూజాం కరిష్యే. ఓం గణా
నాం త్వా...శ్రీమహాగణాధిపతయే నమః, సర్వోపచారపూజాః
సమర్పయామి. అదజ్ఞత్వేన అనన్తపద్మనాభప్రాణప్రతిష్ఠాం
కరిష్యే. అస్య శ్రీఅనన్తపద్మనాభప్రాణప్రతిష్ఠామహామన్తస్య...
సర్వోమ్ యత్కించిన్సి వేదనం కుర్యాత్.

ప్రాణప్రతిష్ఠా సమ్పూర్ణా.

య ము నా పూ జా

మయా కరిష్యమాణానన్తవ్రతపూర్వాజ్ఞత్వేన యమునా
పూజాం కరిష్యే.

శ్లో. క్షీరోద్ధార్ణవసంభూతే ఇన్ద్రనీలసమప్రభే,
ధ్యానం కరోమి యమునే విష్ణురూపి నమోస్తుతే.

యమునాం దేవీం ధ్యాయామి.

యమునే తే నమస్తుభ్యం సర్వకామప్రదాయినీ,
ఆవాహయామి భక్త్యా త్వాం సాన్నిధ్యం కురు సువ్రతే.

యమునాం దేవీమవాహయామి.

యమునే తే నమస్తుభ్యం సర్వకామప్రదాయినీ,
రత్నసింహాసనం దేవి స్వీకురుష్వ మయార్పితమ్.

యమునాదేవ్యై ఆసనం సమర్పయామి.

సర్వే సముద్రాః సరితః తీర్థాని జలదా నదాః,
సింహాసనసమారూఢే దేవశక్తిసమన్వితే.

పాద్యం గృహాణ దేవేశి సర్వలక్షణసంయుతే,

యమునాదేవ్యై పాద్యం సమర్పయామి.

వైడూర్యహారసంయుక్తే సర్వలోకహితే శివే,
గృహాణాచమనం దేవి శఙ్ఖరార్ధశరీరిణి.

యమునాదేవ్యై ఆదమనీయం సమర్పయామి.
దేవపాదే నమస్తుభ్యం సర్వలోకహితే ప్రేయే,
సర్వపాపప్రశమని తుజ్గభద్రే నమోఽస్తు తే.

యమునాదేవ్యై స్నానం సమర్పయామి.
గురుపాదే నమస్తుభ్యం సర్వలక్షణసంయుతే,
సువ్రతం కురుమే దేవి తుజ్గభద్రే నమోఽస్తు తే.

యమునాదేవ్యై వస్త్రయుగ్మం సమర్పయామి.
కృష్ణవేణి నమస్తుభ్యం కృష్ణవేణి సులక్షణే,
మధుపర్కం గృహాణేదం మయా దత్తం శుభప్రదే.

యమునాదేవ్యై మధుపర్కం సమర్పయామి
నన్దిపాదే నమస్తుభ్యం శఙ్ఖరార్ధశరీరిణి,
సర్వలోకహితే తుభ్యం భీమరక్ష్యై నమోఽస్తు తే.

యమునాదేవ్యై ఆభరణాని సమర్పయామి.
సహ్యాపాదసముద్భూతే సర్వకామఫలప్రదే,
సర్వలక్షణసంయుక్తే భవనాశిని తే నమః.

యమునాదేవ్యై ఉత్తరీయం సమర్పయామి.
కృష్ణపాదసముద్భూతే గంగే త్రిపథగామిని,
జటాజూటసముద్భూతే సర్వకామఫలప్రదే.

యమునాదేవ్యై గంధాన్ సమర్పయామి.
గోదావరి నమస్తుభ్యం సర్వాభీష్టప్రదాయినీ,
స్వీకురుష్వ జగద్వంద్యే అక్షతానమలాన్ శుభాన్.
యమునాదేవ్యై అక్షతాన్ సమర్పయామి.

మన్దారైః పారిజాతైశ్చ పాటలాశోకచమ్పకైః,
పూజయామి తవ ప్రీత్యై వరదే భక్తవత్సలే.

యమునాదేవ్యై పుష్పాణి పూజయామి.

అథా స్త పూజా.

“పూజయామి” అని ప్రతినామమునకుఁ గడపటఁ జేర్చు
వలయును.

చంచలాయై నమః పాదా
సుజఙ్ఘాయై నమః జఙ్ఘ
చపలాయై నమః జానునీ
పుణ్యాయై నమః ఊరూ
కమలాయై నమః కటిం
గోదావర్యై నమః స్తనౌ
భవనాశిన్యై నమః కణ్ఠం
తుల్యభద్రాయై నమః ముఖం

సుందర్యై నమః లలాటం
దేవ్యై నమః నేత్రే
పుణ్యై శ్రవణకీర్తనాయై నమః
కర్ణౌ
సునాసికాయై నమః నాసికాం
భాగీరథ్యై నమః శిరః
యమునాయై నమః సర్వాణ్యై
జ్ఞాని.

శ్లో. దశాంగం గుగ్గులూపేతం చందనాగరుసంయుతం,
యమునాయై నమస్తుభ్యం ధూపాయం ప్రతిగృహ్యతామ్.

యమునాదేవ్యై ధూపమాఘ్రాపయామి.

శ్లో. ఘృతవర్తియుతం దీపం త్రైలోక్యతిమిరాపహం,
గృహాణ మజ్జశం దేవి సర్వేశ్వరి నమోస్తుతే.

యమునాదేవ్యై దీపం దర్శయామి.

శ్లో. సర్వభక్ష్యైశ్చ భోజ్యైశ్చ రసైః పఞ్చిః సమన్వితం,
నైవేద్యం గృహ్యతాం దేవి యమునాయై నమో నమః.

యమునాదేవ్యై నైవేద్యం సమర్పయామి.

శ్లో. పానీయం పావనం శ్రేష్ఠం గంగాదిసరిదుష్కవం,
హస్తప్రత్యక్షనాథం వై గృహాణ సురపూజితే.
యమునాదేవ్యై హస్తప్రత్యక్షనం సమర్పయామి.

శ్లో. కర్పూరవాసితం చూర్ణం క్రముకావ్యైః సమన్వితం,
తామ్బూలం గృహ్యతాం దేవి యమునాయై నమోస్తు తే.
యమునాదేవ్యై తామ్బూలం సమర్పయామి.

* నీరాజనం మంత్రపుష్పం ప్రదక్షిణనమస్కారాక్ సమర్పయామి.

యస్య స్మృత్యా చ...పరిపూర్ణం తదస్తు తే ఆనయా షోడశోపచారపూజయా యమునాదేవీ సుప్రీతా సుప్రసన్నా వరదా భవతు.

యమునాపూజావిధానం సంపూర్ణమ్.

ఆనంతరం శ్రీమదనంతపద్మనాభం ధ్యాయేత్

శ్లో. కృత్వా వర్ణమయం దేవం పరిధానసమన్వితం,
ఘటైః సప్తభిరావిష్టం పింగళాక్షం చతుర్భుజమ్.
దక్షిణాగ్రకరే పద్మం శఙ్ఖం తస్యావ్యధఃకరే,
చక్రమూర్ధ్వకరే హమే గదాం తస్యావ్యధః కరే.
దధానం సర్వలోకేశం సీతామృతధరం హరిం,
దుగ్ధాబ్ధిశాయినం ధ్యాత్వా చైవమావాహయేత్సుఖీః.

“ఓం నమో భగవతే వాసుదేవాయ” ఇత్యనేన పూర్వోక్త విశేషణవిశిష్టం శ్రీమదనంతపద్మనాభం ధ్యాయేత్.

* “జాతపేదసే” అను మంత్రముచే నీరాజనము. “గౌరీమిమాయ సలిలానిదక్షతి” అనుమంత్రముచే మంత్రపుష్పము. “యానికానిచ” అను శ్లోకముచే ప్రదక్షిణనమస్కారములను జేయవలయును.

తా. దర్శనతో ననంతపద్మనాభస్వామిని నిర్మించి, యేడు పడగలేర్పఱచి వస్త్రముతోఁ జుట్టి, పచ్చనికన్నులు పెట్టి, నాలుగుచేతులు పెట్టి యానాలుగింటిలో కుడివైపు పైచేతి యందు శంఖమును, ఎడమవైపు పైచేతియందుఁ జక్రమును, క్రిందిచేతియందుఁ గదను ధరించియున్నట్లు నిర్మింపవలయును, అట్లునిర్మించిన కూర్పమునందు సర్వలోకేశ్వరుఁడును, పీతాంబరము ధరించినవాఁడును, క్షీరసాగరమునందు శయనించిన వాఁడును నైన అనంతపద్మనాభస్వామిని ధ్యాసింపవలయును. “ఓం నమో భగవతే వాసుదేవాయ” ఈ మంత్రముచే పూర్వోక్తవిశేషణవిశిష్టుడైన అనంతపద్మనాభస్వామిని ధ్యానింప వలయును.

ఆగచ్ఛానస్త దేవేశ తేజోరాశే జగత్పతే,
ఇమాం మయా కృతాం పూజాం గృహణి సురసత్తమ.
లోకములకు నాభుడవు, వెలుగులగుమివి. వేల్పులతోడవు
నైన యనన్తా నాపూజను గ్రహింపుము.

శ్రీమదనంతపద్మనాభస్వామినమావాహయామి-
ఆనన్తాయ నమస్తుభ్యం సహస్రశిరసే నమః,
రత్నసింహాసనం చారు ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్.
వేయి పడగలుగల యోయనంతా! నీకు నమస్కరించెదను.
రత్నములు చెక్కిన చక్కని సింహాసనము ననుగ్రహింపుము.

శ్రీమదనంతపద్మనాభస్వామినే ఆరచం మమర్పయామి.
దోరసాధనమ్:—

తస్యోగ్రతో దృఢం సూత్రం కుంకుమాక్షం సుదోరకం,
చతుర్దశగ్రన్థియుక్తముపకల్ప్య ప్రపూజయేత్.

తా. ఆయాసనమునకు ముందటఁ బదునాలుగుముళ్లు వేసిన గట్టితోరమునుంచి పూజ సేయవలయును.

ఆనన్తగుణరత్నాయ విశ్వరూపధరాయ చ,
అర్ఘ్యం దదామి తే దేవ గణాధిపతయే నమః.

తా. మితీలేని గుణములకు నిధివి, విశ్వరూపంబు ధరించిన వాడవు, వేల్పులమూఁకలకుఁ బెద్దవు నైనయోదేవా! నీ కర్ఘ్యం బొసఁగెదను.

శ్రీమదనన్త.....మినే అర్ఘ్యం సమర్పయామి.
సర్వాత్మ సర్వలోకేశ సర్వవ్యాపి సనాతన,
పాద్యం గృహాణ భగవత్ దివ్యరూప నమోఽస్తు తే.

తా. ఓసర్వస్వరూపా! సర్వలోకపతీ! సర్వవ్యాపీ! శాశ్వతుఁడా! ఓభగవంతుఁడా! ఓదివ్యరూపా! నీకు మ్రొక్కెదను. పాద్యంబు స్వీకరింపుము.

శ్రీమదనన్త మినే పాద్యం సమర్పయామి.

దామోదర నమస్తేఽస్తు నరకార్ణవతారక,
గృహాణాచమనం దేవ మయా దత్తం హి కేశవ.

తా. సంసారసముద్రమునుండి తరింపజేయు ఓకేశవా! ఓదామోదరా! నేనొసఁగెడి యాచమనమును గ్రహింపుము.

శ్రీమదనన్త...స్వామినే ఆచమనీయం సమర్పయామి.

ఆనన్తానన్తదేవేశ అనన్తఫలదాయక,
దధిమథ్వాజ్యసంయుక్తం మధుపర్కం దదామి తే.

తా. సకలదేవతలకు నాథుఁడా! మేరలేని కోర్కెల నొసఁ

గెడివాడా! తేనె, పెరుగు, పాలు; నెయ్యితోఁగూడిన మధు పర్కము నొసఁగెదను.

శ్రీమదనన్తపద్మ...మినే మధుపర్కం సమర్పయామి.

శ్లో. అనన్తగుణగమ్భీర విశ్వరూపధరానఘ,

పఞ్చామ్నతైశ్చ విధివత్స్నిహపయామి దయానిధే.

తా. సాటిలేనిగుణంబులుగల గంభీరుడవు, విశ్వరూపమును ధరించినవాడవు, పుణ్యమూర్తివియు నైన యోయనంతా! దయ కునికిపట్టయినవాడా! నిన్ను బంచామృతంబులతో స్నానము చేయించెదను.

శ్రీమదనన్త—మినం పఞ్చామ్నతైః స్నాపయామి.

గంగే చ యమునే చైవ గోదావరి సరస్వతి,

నర్మదే సింధు కావేరి జలేన్ద్రిక సన్నిధిం కురు.

స్నానం ప్రకల్పయేత్తీర్థైః సర్వపాపప్రముక్తయే.

తా. ఓగంగానదులారా! యీతీర్థమునందు సన్నిధి సేయుడు. నాపాపములు తొలగుటకై యీతీర్థములచే భగవంతుని స్నానము చేయించుచున్నాను.

శ్రీమదనంత...స్వామినే నమః స్నానం సమర్పయామి.

శ్రీధరాయ నమస్తుభ్యం విష్ణవే పరమాత్మనే,

పీతామ్బరం ప్రదాస్యామి అనంతాయ మహాత్మనే.

తా. లక్ష్మీని తొమ్మనందు దాల్చిన పరమాత్మ స్వరూపుడవైనయోభగవంతుడ వగు అనంతా! పట్టుపీతాంబరము నొసఁగెదను.

* పంచామృతము, స్నానము మొదలగువానికి మంత్రములను వినాయక వ్రతము చూడుడు.

శ్రీమదనన్త...స్వామినే వస్త్రయుగ్మం సమర్పయామి.
నారాయణ నమస్తేస్తు త్రాహి మాం భవసాగరాత్,
బ్రహ్మసూత్రం చోత్తరియం గృహాణ పురుషోత్తమ.

తా. ఓనారాయణా! నన్ను సంసారసముద్రమునుండి
లేవఁదీసి రక్షింపుము. ఓపురుషోత్తమా! యజ్ఞోపవీతమును,
ఉత్తరియమును స్వీకరింపుము.

శ్రీమదనన్త మినే ఉపవీతం సమర్పయామి.

శ్రీగంధం చంద్రనోన్మిత్రం కుంజుమాదిభిరన్వితం,
విలేపనం సురశ్రేష్ఠ ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్.

తా. కుంకుమపువ్వు మొదలగు సుగంధద్రవ్యములు గలి
పిన గంధము నొసంగెదను. ప్రీతితోఁ గైకొనుము.

శ్రీమదనన్త మినే గంధం సమర్పయామి.

ఛాలీయాం స్తన్దులాకారమ్యాకమయాచత్తాశుభావహాణ,
అక్షయానన్త గోవిన్ద అక్షతాక స్వీకురు ప్రభో.

తా. ఓగోవిందా! తెల్లనిబియ్యముతోఁ జేయఁబడి, నాచే
నియ్యఁబడిన సొగసైన యక్షతలను అలంకారమునకై ధరిం
పుము.

శ్రీమదనన్త మినే అక్షతాక సమర్పయామి.

కరవీరైర్జాతికుసుమైశ్చమ్పకైర్వకుళైః శుభ్రైః,
శతపత్తైశ్చ కల్పారైర్చయేత్పురుషోత్తమమ్.

తా. గన్నేరు, సంపంగి, పొన్న, కమలములు, కలువలు
మొదలగు పువ్వులచేఁ బురుషోత్తముని బూజించెదను.

అథ అంగపూజా

“పూజయామి” అని ప్రతినామము

కడపటఁ జేర్పవలయును.

అనంతాయ నమః పాదౌ
శేషాయ నమః గుల్ఫౌ
కాలాత్త నే నమః జఙ్ఘై
విశ్వరూపాయ నమః జానునీ
జగన్నాథాయ నమః గుహ్యం
పద్మనాభాయ నమః నాభిం
సర్వాత్త నే నమః కుక్షిం
శ్రీవత్సవక్షునే నమః వక్షస్థలం
చక్రహస్తాయ నమః హస్తాన్

అజానుబాహవేనమః బాహూ
శ్రీకణ్ఠాయ నమః కణ్ఠం [న్
చంద్రముఖాయ నమః ముఖం
వాహస్పతయే నమః వక్త్రం
కేశవాయ నమః నాసికాం
నారాయణాయ నమః నేత్రే
గోవిందాయ నమః శ్లోత్రే
అనంతపద్మనాభాయ నమః శిరః
విష్ణవే నమః సర్వాణ్యజ్ఞాని

అష్టోత్తరశతనామపూజా.

“నమః” అని ప్రతినామము కడపటఁ జేర్పవలయును.

శ్రీకృష్ణాయ
కమలానాథాయ
వాసుదేవాయ
సనాతనాయ
వసుదేవాత్మజాయ
పుణ్యాయ
లీలామానుషవిగ్రహాయ
శ్రీవత్సకౌస్తుభధరాయ
యశోదావత్సలాయ

హరయే
చతుర్భుజాత్తచక్రాసిగదా
శంఖాద్యాయుధాయ
దేవకీసన్దనాయ
శ్రీశాయ
నందగోపప్రియాత్మజాయ
యమునావేగసంహరిణే
బలభద్రప్రియానుజాయ
పూతనాజీవితహరాయ

శకటాసురభజ్జనాయ
 నంద్రప్రజజనానందినే
 సచ్చిదానందవిగ్రహాయ
 నవనీతవిలిప్తాక్షాయ
 నవనీతనటాయ
 అనఘాయ
 నవనీతనవాహారాయ
 ముచికున్దప్రసాదకాయ
 షోడశస్త్రీసహస్రే శాయ
 త్రిభంగినే
 మధురాకృతయే
 శుకవాగమృతాబ్ధినవే
 గోవిందాయ
 యోగినాంపతయే
 పత్నవాటచరాయ
 అనన్తాయ
 ధేనుకాసురభజ్జనాయ
 తృణీకృతతృణావర్తాయ
 యమశార్దూపభజ్జనాయ
 ఉత్తాలతాలభేద్రే
 తమాలశ్యామలకృతయే
 గోపగోపీశ్వరాయ
 యోగినే
 కోటిసూర్యసమప్రభాయ

20

30

40

ఇళాపతయే
 మంజోర్యతిషే
 యాదవేంద్రాయ
 యదూద్వహాయ
 ననమాలినే
 పీతవాసినే
 పారిజాతాపహారకాయ
 గోవర్ధనాచలోద్ధరే
 గోపాలాయ
 సర్వపాలకాయ
 అజాయ
 నిర్జ్ఞనాయ
 కామజనకాయ
 కజ్జలోచనాయ
 మధుఘ్నే
 మధురానాథాయ
 ద్వారకానాయకాయ
 బలినే
 బృన్దావనాస్తసజ్జారితే
 తులసీదామధూపణాయ
 శమస్తకమణోర్హరే
 నునారాయణాత్మకాయ
 మజ్జాకృష్ణాంబరధరాయ
 మాయినే

50

60

పరమపూరుషాయ
ముష్టికాసురచాణూరమల్లయు
సంసారవైరిణే [ద్ధవిశారదాయ
కంసారయే
మురారయే 70
నరకాంతకాయ
అనాదిబ్రహ్మచారిణే
కృష్ణావ్యసనకర్మకాయ
శిశుపాలశిరశ్శేత్రే
దుర్యోధనకులాంతకాయ
విదురాశ్రురవరదాయ
విశ్వరూపప్రదర్శకాయ
సత్యవాచే
సత్యసంకల్పాయ
సత్యభామారతాయ 80
జయినే
సుభద్రాపూర్వజాయ
జిష్ణవే
భీష్మముక్తిప్రదాయకాయ
జగద్గురవే
జగన్నాథాయ
వేణునాదవిశారదాయ
వృషభాసురధ్వంసినే

బాణాసురకరాంతకాయ
యుధిష్ఠిరప్రతిష్ఠాత్రే 90
బర్హిబర్హావతంసకాయ
పార్థసారథయే
అవ్యక్తాయ
గీతామృతమహోదధయే
కాళీయఘణమాణిక్యరంజిత
శ్రీసదామృజాయ
దామోదరాయ
యజ్ఞభోక్త్రే
దానవేంద్రవినాశకాయ
నారాయణాయ
పరబ్రహ్మణే 100
పన్నగాళనవాహనాయ
జలక్రీడాసమాసక్తగోపీవస్త్రాభ
ఘ్నాన్యజ్ఞోకాయ [హరికాయ
తీర్థపాదాయ
వేదవేద్యాయ
దయానిధయే
సర్వదేవాత్మకాయ
సర్వగ్రహరూపిణే
పరాత్పరాయ
శ్రీమదనంతపద్మనాభస్వామినే

ఇతి అష్టోత్తరశతనామపూజాం సమర్పయామి.

దోరగ్రంథిపూజా

కృష్ణాయ నమః ప్రథమగ్రంథిం పూజయామి.		
విష్ణవే నమః ద్వితీయ	”	”
ఋష్ణవే నమః తృతీయ	”	”
కాలాయ నమః చతుర్థ	”	”
బ్రహ్మణే నమః షష్ఠమ	”	”
భాస్కరాయ నమః షష్ఠ	”	”
శేషాయ నమః సప్తమ	”	”
సోమాయ నమః అష్టమ	”	”
ఈశ్వరాయ నమః నవమ	”	”
విశ్వాత్మనే నమః దశమ	”	”
మహాకాలాయ నమః ఏకాదశ	”	”
సృష్టిసిత్యస్తకారిణే నమః ద్వాదశ	”	”
అచ్యుతాయ నమః త్రయోదశ	”	”
అనస్తపద్దనాభాయ నమః చతుర్దశ	”	”

శ్లో. (వనస్పతి...గృహ్యతామ్ ధూరసి...ర్వామః)

శ్రీమదనస్తపద్దనాభస్వామినే నమః ధూపమాఘాపయామి.

శ్లో. సాజ్యం...త్రైలోక్యతిమిరాపహమ్ (ఉద్దిప్యస్వ...పాతయ

శ్రీమదనస్తపద్దనాభస్వామినే నమః దీపం దర్శయామి.

శ్లో. అన్నం చతుర్విధం భక్ష్యైః రసైః షడ్భిః సమన్వితం,

మయా నివేదితం తుభ్యం స్వీకురుష్వ జనార్దన.

నైవేద్యం గృహ్య దేవేశ భక్తిం మే హ్యచలాం కురు,

ఈప్సితం మే వరం దేహి పత్రచ పరాం గతిమ్.

(ఓంభూర్భువః... బ్రహ్మణే స్వాహా.) శ్రీమదనంతవ్రతనాథ స్వామినే నమః నైవేద్యం సమర్పయామి.

తా. నాలుగు విధంబులయిన యన్నములతోఁగూడి, షడ్రసోపేతమయి భక్ష్యభోజ్యాదులతోఁగూడిన యన్నమును నీకు నివేదనము చేయుచున్నాను. ఓజనార్దనా! నైవేద్యము నారగించి, నాకు నీయెడ స్థిరమైన భక్తిని గలిగించి, ఇహలోకంబున కోరినవరంబులను, పరలోకంబున మోక్షసౌఖ్యము నొసఁగుము.

శ్లో. పూగీఫలసమాయుక్తం... గృహ్యతాం,

శ్రీమదనంతవ్రతనాథస్వామినే నమః తాంబూలం సమర్పయామి. సువర్ణపుష్పం సమర్పయామి.

శ్లో. నమః సర్వహితార్థాయ జగదాధారమూర్తయే,

సృష్టిసిత్యంతరూపాయ హ్యనంతాయ నమోనమః.

తా. జనులకెల్ల మేలుచేయువాడవు, లోకములకెల్ల నాధారస్వరూపుడవు, లోకములకు సృష్టిసతివిలయంబుల జేయు వాడవు, నాశము లేనివాడవు నైన యో స్వామి! నీకుఁ బలుమాఱు నమస్కారములు (సోమో వా... భవతి) శ్రీమదనంత...నే నమః. నీరాజనం దర్శయామి.

(ధాతాపురస్తాదితి) (సహస్రశీర్షమితి) మంత్రైః వా యైః కైశ్చిత్ శ్లోకైః వా మంత్రపుష్పం కుర్యాత్.

తా. ధాతా పురస్తాత్ 'సహస్రశీర్ష' ఈమొదలగు మంత్రములచేతఁగాని కొన్ని శ్లోకములచేతఁగాని మంత్రపుష్పము సమర్పించవలెను.

శ్రీమదనంత...మినే మంత్రపుష్పం సమర్పయామి.

శ్లో. యాని కాని చ...పదే. పాపాహం పాపకర్తాహం...
 వత్సల. అన్యథా...జనార్దన. నమస్తే దేవదేవేశ నమస్తే
 ధరణీధర, నమస్తే సర్వనాగేంద్ర నమస్తే పురుషోత్తమ.
 శ్రీమదనంతపద్మ...స్వామినే నమః ఆత్మప్రదక్షిణనమస్కా
 రాన్ సమర్పయామి.

శ్లో దారిద్ర్యనాశనాథాయ పుత్రపౌత్రప్రవృద్ధయే,
 అనంతాఖ్యమిదం సూత్రం ధారయామ్యహము త్తమమ్.

తా. దారిద్ర్యము తొలగిపోవుటకును, సంతతి గలుగుట
 కును, అనంతూ డనునీసూత్రమును గైకొనుచున్నాను.

ఈశ్లోకము చెప్పి తోరమును చేతఁదీసికొనవలసినది.

శ్లో. అనంతసంసార మహాసముద్ర మగ్నం సమభ్యుద్ధర వాసు
 దేవ, అనంతరూపిణి వినియోజయస్వ హ్యనంతసూత్రాయ
 నమో నమస్తే.

తా. తుదిలేనిదూపంబుగల యోవాసుదేవుడా! అనంత
 సూత్రుడ వగు నీకు మ్రొక్కెదను. తుదిలేని సంసార మను
 సముద్రమందు మునిగిన నన్ను లేవనెత్తుము.

ఈశ్లోకముచెప్పి దోరనమస్కారము చేయవలసినది.

శ్లో. సంసారగహ్వరగుహాసు సుఖం విహర్తుం వాఙ్మన్త్రియే
 కురుకులోద్వహశుద్ధసత్త్వాః, సంపూజ్య చ త్రిభువనేశ
 మనంతరూపం బద్ధన్త్రి దక్షిణాకరే వరదోరకం తే.

తా. ఓ కురువంశోద్ధారకా! శుద్ధస్వభావముగల యెవరు
 (విరక్తులు) సంసారమనెడి చోటరాని గుహలందు సుఖంబుగా
 విహరింపగోరుచున్నారో, వారు ముల్లోకంబులకు తేడగు.

అనంతరూపుండయిన పద్మనాభస్వామిని బూజించి కుడిచేతి
యందు శ్రేష్ఠమగు దోరమును గట్టుకొందురు.

ఈశ్లోకము చెప్పి దోరమును చేతఁ గట్టుకొనవలయును.

శ్లో. అనంతానంతదేవేశ అనంతఫలదాయక,

సూత్రగ్రన్థిషు సంస్థాయ విశ్వరూపాయ తే నమః.

తా. ఓయనంతా! దేవదేవా! ఎక్కువ ఫలము నొసఁగు
వాఁడా! దోరపు ముళ్లయందు వసించు ప్రపంచాత్మకుడవైన
నీకొఱకు నమస్కారము.

ఈశ్లోకము చెప్పి ప్రాతతోరమును తీసివేయవలయును.

శ్లో. అనంతః ప్రతిగృహ్లాతి అనంతో వై దదాతి చ,

అనంతస్తానకోభాభ్యామనంతాయ నమోనమః.

ఈశ్లోకము చెప్పి వాయనము నియ్యవలసినది.

శ్లో. యస్య స్మృత్యా చ నామోక్త్యా తపః...హీనం జనార్దన,
యత్పూజితం...తదస్తు తే, అనయా కల్పోక్తప్రకారేణ
కృతయా పూజయా భగవాన్ సర్వదేవాత్మకః శ్రీమదనంత
పద్మనాభస్వామీ సుప్రీతః సుప్రసన్నో వరదో భవతు.

పూజావిధానం సమాప్తమ్.

కథా ప్రారంభము

శ్లో. అరణ్యే వర్తమానాస్తే పాణ్డవా దుగ్ధిఖర్షితాః,

కృష్ణం దృష్ట్వా మహాత్మానం ప్రణివత్సయథాక్రమమ్. 1

యుధిష్ఠిరః— అహం దుగ్ధేన సంతప్తో భ్రాతృభిః పరివారితః,

కథం ముక్తిర్విదాన్తాకమనన్తద్దగ్ధిఖసాగరాత్. 2

శ్రీకృష్ణః— అనన్తవ్రతమిత్యస్మి సర్వపాపప్రణాశనం, సర్వసిద్ధిప్రదం నృణాం స్త్రీణాం చైవ యుధిష్ఠిర. 3. అనన్త కీర్తిదం నృణామనన్తశ్రీకరం శుభం, అనంతపుత్ర సుఖదమనన్తాభీష్టదాయకమ్. 4. శుక్లపక్షే చతుర్దశ్యాం మాసి భాద్రపదే శుభే, తస్యానుష్ఠానమాత్రేణ సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే. 5.

యుధిష్ఠిరః—కృష్ణ కోఽయం త్వయాఽఽఖ్యాతః. కో నంత ఇతి విశ్రుతః, కిం శేషో నాగరూపో వా అనంతస్తక్ష కోఽపి వా. 1. పరమాత్మాథవాఽనంత ఉత బ్రహ్మ స ఉచ్యతే, కోఽయం దేవోఽనంతసంజ్ఞస్తథ్యం మే బ్రూహి కేశవ. 7.

శ్రీకృష్ణః—అనంత ఇత్యహంపార్థవిశ్వరూపం నిబోధమే, ఆదిత్యగ్రహచారేణ యః కాల ఉపపద్యతే. 3. కలాకాష్ఠాము హూర్తాది దినరాత్రశరీరవాన్, పక్షర్తుమాసవర్షాదియుగకల్ప వ్యవస్థయా. 9. యోఽయం కాలో మయాఽఽఖ్యాతః సోఽనంత ఇతి సంజ్ఞకః, సోఽహం కాలోఽవతీర్ణోత్ర భువోభౌ రాపనుత్తయే. 10. దానవానాం వినాశాయ వసుదేవకులేఽభవం, మాం విద్యనంతం తం పార్థ కృష్ణం జిహ్నుం హరం శివమ్. 11. బ్రహ్మణం భాస్కరం శేషం సర్వవ్యాపినమిశ్వరమ్. 12. విశ్వరూపం మహాత్మానం సృష్టిస్థిత్యంతకారణం, అనంతపద్మనాభం చ నారసింహం చ వామనమ్. 13. ప్రత్యయాంధం మయా పార్థ మమ రూపం ప్రదర్శితం, పూర్వమేవ పరబ్రహ్మ యోగిధ్యేయమనుత్తమమ్. 14. విశ్వరూపమనంతం చ యస్మిన్నింద్రాశ్చతుర్దశ, వసవో ద్వాదశాదిత్యా రుద్రా ఏకాదశాపిచ. 15. సప్తర్షయః సముద్రాశ్చ పర్వతాః సరితో ద్రుమాః,

నక్షత్రాణి దిశో భూమిః పాతాళం భూర్భువాదికమ్. 16. మా కురుమ్వాత్ సద్దేహమహమేవ యుధిష్ఠిర.

యుధిష్ఠిరః—కిం పుణ్యం కిం ఫలం తస్య కిం దానం కస్య పూజనమ్. 17. కేన చాపి పురా చీర్ణం మర్త్యలోకే ప్రకాశితం, ఏతత్సమస్తం విస్తార్య తథ్యం మే బ్రూహి కేశవ. 18.

శ్రీకృష్ణః—ఆసీత్పురా కృతయుగే సుమంతో నామ వై ద్విజః, వసిష్ఠగోత్రే చోత్పన్నః సురూపాం చ భృగోః సుతామ్, 19. దీక్షాం నామోచయేమే తాం వేదోక్తవిధినా తతః, తస్యాః కాలేన సంజాతా దుహితానస్తలక్షణా, శీలా నామ సుశీలా చ వర్ధతే మాతృవేశ్శని. 21. మాతా తస్యాస్తు కాలేన జ్వరదాహేన పీడితా. వినాశ నదీతీరే మృతా స్వర్గపురం యయా. 22. సుమంతోఽపి తతోఽన్యాయం వై ధర్మలోపభయా త్పునః, ఉపయేమే విధానేన కర్మశాం నామ నామతః. 23. దుశ్శీలాం కర్మశాం చణ్డిం నిత్యం కలహకారిణీం, సాపి శీలా పితృగృహే గృహచ్ఛనతా బభౌ. 24. కుడ్యస్తమ్భకుసూలే షు దేహళితోరణాదిషు, చాతుర్వర్ణ్యకరంగైశ్చ రక్తపీతైః సితాసితైః. 25. స్వస్తికైః పద్మసంఘైశ్చ సార్చయన్తీ ముహూర్తుహుః, పితా దృష్ట్వా సుమంతోఽపి స్త్రీచిహ్నీం యావనే సితామ్. 26. కస్తై దేయా మయా బాలేత్యచిన్తయదతీవ సః, మునిః కౌండిన్యనామా వై వివాహేచ్ఛురథాగతః. 27. తస్మై ప్రదేయా కన్యేతి సుమన్తేనాపి నిశ్చితం, తతో దత్త్వా మునీన్ద్రాయ కౌండిన్యాయ శుభే దినే. 28. స్వగృహోక్తవిధానేన వివాహమకరోత్తతః, నిర్వర్త్యాద్వాహికం సర్వం ప్రోక్తవాః కర్మశాం ద్విజః. 29. కించిద్వైవాహికం దేయం జా

మాతుః పారితోషికం, తచ్చుత్వా కర్కశా క్షుధా ప్రవిశ్య
 గృహమణ్డపమ్. 30. కవాటం సుస్థిరం బద్ధ్యా బభాషే గమ్య
 తామితి, భోజ్యావశిష్టచూర్ణేన పాథేయం చ చచార సః. 31.
 కౌండిన్యోఽపి వివాహ్యానాం పథి గచ్ఛత్ శనైఃశనైః, శీలాం
 సుశీలామాదాయ నవోధాం గోరథేన చ. 32. గచ్ఛత్
 మథ్యాన్న వేళాయాం సముత్తీర్య సరిత్తతే, కర్తం మాథ్యా
 ప్నికం స్నానం జలాశయముపాగమత్. 33. దదర్శ శీలా సా
 స్త్రీణాం సమూహం రక్తవాససాం, చతుర్దశ్యామర్చయంతం
 భక్త్యా దేవం పృథక్పృథక్. 34. ఉపగమ్య శనైః శీలా
 పప్రచ్ఛ స్త్రీకదమ్బకం, నార్యః కిమస్తి నో బ్రూత కిం నామ
 వ్రతమీదృశమ్. 35. తా ఉచుర్యోషితః సర్వా అనన్తవ్రత
 మిత్యథ, సాబ్రవీదహమప్యేతత్కరిష్యే వ్రతముత్తమమ్. 36.
 విధానం కీదృశం తత్ర కో దేవః కస్య పూజనం, బ్రూత
 సర్వాజ్ఞాః సర్వా ఏతద్విస్తార్య తత్త్వతః. 37.

స్త్రీయ ఉచుః—శుక్లపక్షే నభస్యేతు చతుర్దశ్యాం ప్రపూ
 జయేత్, అన్తం సరితస్తీరే శ్రుత్వా చైవ హరేః కథామ్.
 38. స్నాత్వానద్యాం నమస్కృత్య ధౌతవస్త్రధరః శుచిః, శుచౌ
 దేశే సమాలిప్య గోమయేన విచక్షణః. 39. మండలం కార
 యే తత్ర సర్వతోభద్రసంజ్ఞికం, పద్మమష్టదళోపేతం మధ్యే
 కర్ణికయాన్వితమ్. 40. విధినా పరితః కుర్వాత్తత్ర శోభోప
 శోభితం, శ్వేతం తండులచూర్ణేన ప్షాప్యవర్ణేన కారయేత్. 41.
 తస్య దక్షిణపార్శ్వే తు కుంభం సంస్థాపయేద్బుధః, తన్మధ్యే
 చార్చయేద్దేవమనన్తం సర్వతోముఖమ్. 42. కృత్వా దర్భ
 మయం దేవం శ్వేతద్వీపే స్థితం హరిం, సమన్వితం సప్తఫణైః

పింగాళం చ చతుర్భుజమ్. 43. దక్షిణాగ్రకరే పద్మం శంఖం
తస్యావ్యధఃకరే, చక్రమూర్ధ్వకరే వామే గదాం తస్యావ్యధః
కరే. 44. ఏవం ధ్యానమనంతస్య కథితం బ్రహ్మవిత్తమైః, కుం
భే చ మండలే చైవ బింబే చైవ సమర్పయేత్. 45. అర్చయే
ద్దేవదేవేశం మండలే ధూపదీపకైః, దివ్యపుష్పైశ్చ నైవేద్యైః
ప్రత్యేకం చ చతుర్దశ. 46. తస్మాగ్రతో దృఢం సూత్రం
కుంకుమాక్షం సుదోరకం, చతుర్దశ గ్రన్థియుక్తముచకల్పస్య
ప్రయోజయేత్. 47. షష్ఠ్యప్రస్థప్రమాణేన గోధూమానాం
ప్రయత్నతః, అష్టావింశతినంఖ్యాని గుడమిశ్రాణి కారయేత్. 48.
అర్ధం విప్రాయ దాతవ్యగుర్ధం భోక్తవ్యమాత్మనా, పూజా
ద్రవ్యాణి సర్వాణి స్యుశ్చతుర్దశసంఖ్యయా. 49. బ్రాహ్మణా
నోభజయేత్పశ్చాద్భుజ్జీయాత్సర్వమానసః, ధ్యాత్వా నారా
యణం దేవమనంతం విశ్వరూపిణమ్. 50. వర్షేవర్షే నవం సూత్రం
యత్నేనైవ తు ధారయేత్, తతశ్చతుర్దశే వర్షే కుర్యాదుద్యా
పనం బుధః. 51. భుక్త్వా తతో వ్రజేద్దేహమిదం ప్రోక్తం
వ్రతంతవ, ఇత్యుక్తాతాభిరారాభిస్తత్సాహాయ్యేన ధీమతి. 52.
సా శీలా తద్వ్రతం చక్రే కరే బద్ధ్వా సుదోరకం, పాథేయ
శేషం విప్రాయ దత్వా భుక్త్వా తతో యయా. 53. తస్మిన్
క్షణేష్యనంతస్య ప్రసాదాద్భూతిరుత్తమా, అమైశ్వర్యం
వ్రతేనైవ సంజాతం లోకసమ్మతమ్. 54. తస్యాశ్రమః శ్రియా
యుక్తో ధనధాన్యసమన్వితః, ఆగతాతిథిసత్కారశోభితః
శాస్త్రసత్త్వవాన్. 55. తం దృష్ట్వా బాంధవాః సర్వే పరం హర్ష
ముపాగతాః, అనంతవ్రత మాహత్మ్యం ఖ్యాతం సర్వవ్రతభూరిశః.

56. సాపిమాణిక్యకాంచీభిర్నూపురైశ్చవిభూషితా, దివ్యస్రగ్వస్త్రసమ్పన్నా సావిత్రిప్రతిమా బభౌ. 57. కదాచిదుపవిష్టేన కాణ్డినేన్యన దురాత్తనా, శీలాయాహస్తమూలే తు దృష్టం బద్ధం సుదోరకమ్. 58.

కాణ్డిన్యః—కిమిదం దోరకం శీలే కస్య వశ్యాయ తే ధృతం, మమ వాన్యస్య వా బాలే కిమన్ధం బ్రూహి తత్త్వతః. 59. సత్యం ప్రోవాచ సా శీలా హ్యనన్తోఽయం మయా ధృతః, తస్య ప్రసాదాత్సంతానధనధాన్యాదిసమ్పదః. 60. లభస్తే సమ్పదః సర్వే తదిదం హి మయా ధృతం, తస్యాస్తవ్వచనం శ్రుత్వా సాక్షేపం త్రుటితం చపా. 61. కోఽనన్త ఇతి దేవోఽయం బ్రువతా తేన పాండవ, క్షిప్తం జ్వాలాకులే వహ్నాహాహా కృత్వా ప్రధావతీ. 62. శీలా గృహీత్వా తత్సాస్త్రం క్షీరమధ్యే వినిక్షిపత్, తేన కర్తవిపాకేన తస్య సా శ్రీః క్షయం గతా. 63. గోధనం తస్మైరైర్నితం గృహం చగ్ధం ధనం గతం, యత్ర యత్ర సితం గేహే తత్ర తత్ర వినాశితమ్. 64. స్వజనైః కలహో నిత్యో వర్జితం భాషితం జనైః, అనంతాక్షేపదోషేణ దారిద్ర్యం చాగతం గృహే. 65. న కైశ్చిద్భాషితం లోకే తేన సార్థం యుధిష్ఠిర, తతో జగామ కాండిన్యో నిర్వేదాద్వన గ్వహరమ్. 66. అనన్తం మనసా ధ్యాయన్ కదా ద్రక్ష్యామి కేశేపం, ఏనం నిరశనం గుహ్యం బ్రహ్మచర్యవ్రతం చరన్. 67. ప్రయయా విహ్వలః పాథ ఆరణ్యం జనవర్జితం, తత్రావశ్యన్తహాచూతం ఫలితం పుష్పితం తథా. 68. వర్జితం పక్షి సంమైశ్చ కీటకైశ్చ వివర్జితం, తం పప్రచ్ఛ త్వయాఽనంతః కచ్చిద్దృష్టో మహాదుమ. 69. త్వం బ్రూహి సోఽపు్యవాచైవం

నానంతం వేద్యహం ద్విజ, ఏవం నిరాకృతస్తేన గాం దదర్శ
ససత్సకామ్. 70. తృణమధ్యే ప్రథావస్తీమితచైతశ్చ పాండవ,
తామప్యవాచ కౌండిన్యః కిమనస్తస్త్యయేషీతః. 71. గౌర
ప్యవాచ కౌండిన్యం నానంతం వేద్యహం ద్విజ, తతో వ్రజ
దదర్శాగ్రే గోవృషం శాద్వలే స్థితమ్. 72. దృష్ట్వా పప్రచ్ఛ
గోస్వామిన్ననంతో వీషీతస్త్యయా, గోవృషస్తమువా
చైనం నానంతం వేద్యహం ద్విజ. 73. తతో వ్రజః దద
ర్శాగ్రే రమ్యం పుష్కరిణీద్వయం, అనోన్యన్యం జలకల్లో
లైర్వీచీపర్యస్తసజ్జమమ్. 74. శన్నం కుముదకన్ధారైః కుముదో
త్పలమండితం, సేవితం భ్రమరైర్హంసైశ్చక్రకారండవైర్బుకైః.
75. తేహ్యప్యచ్ఛద్ద్విజోఽనంతో యువాభ్యాముపలషీతః,
డిచతుః పుష్కరిణ్యో తు నావాభ్యాముపలషీతః. 76. తథా
వ్రజః దదర్శాగ్రే గౌరధం కుజ్జరం తథా, తామప్యవాచ కౌండి
న్యోయవాభ్యాముపలషీతః. 77. నావాభ్యాం వీషీతోఽనస్త
స్తచ్ఛత్వా విషసాద హ, తస్మిన్ ఊణేతు నిర్విణ్ణః కౌండిన్యో
భ్రాహ్మణోఽత్యమః. 78. కృషయానస్తదేవోఽపి ప్రత్యక్షస్తత్త
ణాదభూత్, వృద్ధబ్రాహ్మణరూపేణ ఏహ్యేషీతుక్తవాక్
ద్విజమ్. 79. ప్రవేశయిత్వా స్వగృహం గృహీత్వా దక్షిణంకరం,
స్వాం పురిం దర్శయామాస దివ్యనాగిగణైర్యుతామ్. 80. తస్మి
న్నివిష్టమాత్మానం పరసింహాసనే శుభే, పార్శ్వస్థం శఙ్ఖచక్రా
ధ్యం సదా గరుడసేవితమ్. 81. దర్శయామాస విప్రాయ
పూర్వోక్తం విశ్వరూపిణం, విభూతిభిరహస్తాభిరనస్తం విశ్వతో
ముఖమ్. 82. తం దృష్ట్వా స ద్విజోఽనస్తమువాచ పరయా
ముదా, నమో నమస్తే వైకుంఠ శ్రీవత్సపదలాంఛన. 83.

త్వన్నామస్తరణాత్పాపమశేషం సః ప్రణశ్యతు, నమోనమ
 స్తే గోవింద నారాయణ జనార్దన. 81. త్వన్నామస్తరణా
 త్పాపమశేషం సః ప్రణశ్యతు, వరేణ్య యజ్ఞపురుష
 ప్రజాపాలనతత్పర. 82. ప్రళయాగ్నిసహస్రస్య మోహదీప్య
 శతస్య చ, సంసారవార్ధరేర్నాకాయ నమస్తుభ్యం జనా
 ర్దన. 83. ప్రమాణేన దిశశ్చైవ పాతాళం భూర్భువానికం,
 సృజతే బ్రహ్మరూపేణ త్రాయతే విష్ణురూపధృత్. 84. సం
 హరే రుద్రరూపేణ నమస్తుభ్యం త్రిమూర్తయే, పాపాని
 హం పాపకర్తాహం పాపాత్తా పాపసంభవః. 85. త్రాహి మాం
 పుణ్డరీకాక్ష శరణాగతవత్సల, అద్య మే సఫలం జన్మ జీవితం
 చ సుజీవితమ్. 86. య త్రవాంస్త్రియుగామ్భాజే మన్ననో
 భ్రమరాయతే, తతస్తుప్తః హ్యనంతోఽపి దదౌ తస్యే వరత్ర
 యమ్. 87. దారిద్ర్య నాశనం ధర్మం విష్ణులోకం చ శాశ్వతం,
 లబ్ధ్వా వరత్రయం విప్రోఽప్యవాల సురసత్తమమ్. 88.
 కశ్యపతః కా చ గౌః కోఽపి వృషః కిం తత్సరోద్వయం, కః
 ఖరః కుజరః కోవా కోద్విజో బ్రాహ్మి కేశవ. 89. చూతం
 విద్ధి మహాన్ విద్వాన్ విద్యాగర్వసమన్వితః, శిష్యేభ్యో న
 దదౌ విద్యాం తస్మాద్వృక్షోఽభవద్విజః. 90. సా గౌర్ధనాభ్యో
 విప్రేభ్యో న దదాతి సుసత్కృతం, అన్నంతస్మా త్త్రణంభూమా
 నాత్తి తత్కారణాత్తతః. 91. వృషోఽపి గర్వయుక్త స్సన్ డౌ
 షరక్షేత్రదో నృషః, ధర్మా ధర్మో సరోయుక్తం స ఖరః షరని
 దకః. 92. కుంజరోఽసౌ ద్విజశ్శ్రేష్ఠ ధర్మవిక్రయకో నరః, ఇ
 త్యుక్తం చ మయా సర్వమనంతో విప్రరూపధృత్. 93. చ
 రానంతవ్రతం త్వం చ నవవర్షాణి పశ్య చ, తతస్తుప్తః ప్రదా

స్వామి నక్షత్రస్థానము త్తమమ్. 97. ఇహలోకే తు విపులాన్
సర్వాన్ కామానవాప్నుహి, ఇతి దత్వా వరం దేవస్తత్రైవాం
తరధీయత. 98. కాండిన్యోఽప్యోగతో గేహం చచార వ్రత
ముత్తమం, శీలయా సహ ధర్మాత్తా భుక్త్వా భోగాన్ యథేష్సి
తాన్. 99. పుత్రపౌత్రైః పరివృతస్తతో నక్షత్రతాం గతః,
కల్పస్థాయీ చ సమూభతో దృశ్యతేఽద్యాపి స ద్విజః. 100.
కుంభజేన పురా చీర్ణం మర్త్యలోకే ప్రకాశితం, సగరేణ
దిలీపేన భరతేన మహాత్మనా. 101. హరిశ్చంద్రేణ భూపేన జనకే
నాపి పాండవ, ఏతే చాన్యే చ బహవః రాజ్యం భుక్త్వా దివం
గతాః, ఏతత్తే కథితం పార్థ వ్రతానాముత్తమం వ్రతమ్. 102.
యత్యుత్వా సర్వపాపేభ్యో విముక్తః సుఖమశ్నుతే, యేవై
శృణ్వన్తి సతతం పత్యమానం నృపోత్తమ, అమైశ్వర్యాది
భోగాంశ్చ భుక్త్యైత్ర స్వజనైః సహ. 103. సర్వపాపైర్విని
ర్ముక్తాస్తే యాన్తి పరమాం గతిమ్.

భవిష్యత్తరపురాణేనంతవ్రతకల్పః సమాప్తః.

అ న ం త వ్ర త క థ

పాండవు లరణ్యవాసముచేయుచు మిక్కిలి కష్టపడుచుండఁ
గా, వారిని విచారించుటకై శ్రీకృష్ణుడు వచ్చెను. పాండవు
లందఱు అతనికి పరుసగా నమస్కరించి యాతనికి నుచితాసనమిచ్చి
తామును గూర్చుండిరి. అప్పుడు ధర్మరాజు శ్రీకృష్ణుని జూచి,
ఓజనార్దనా! నేను తమ్ములతోను భార్యతోనుగూడి మిక్కిలి

కష్టపడుచున్నాను. తుదిలేని యట్టి యీ దుఃఖిసముద్రమునుండి విడుదలచెందు నుపాయమొక్కటి చెప్పవలయునని ప్రార్థింపగా శ్రీకృష్ణుడు ధర్మరాజుతో నిట్లనియె.

“ఓధర్మనందనా! అనంతవ్రత మనువ్రత మొకటిగలదు. అయ్యది సకలపాపంబులను బోగొట్టి స్త్రీపురుషులకుఁ గోర్కుల నన్నిటి నొసఁగునది. శాశ్వతకీర్తిని, శాశ్వతసంపదను, పెక్కుండు పుత్రపౌత్రులను అన్నియపేక్షలను నొసంగునట్టిది. ఆవ్రతమును భాద్రపదమాసంబున శుక్లపక్షచతుర్దశినాఁ డాచరింప వలయును. ఆవ్రతము నాచరించుటచే మానవులకు సకలపాపంబులు తొలఁగును.”

అని శ్రీకృష్ణుడు చెప్పగా, ధర్మరాజు కృష్ణుని జూచి, “ఓకేశవా! నీవు అనంతుడని చెప్పితివికదా, ఆయనంతుఁ డెవ్వఁడు? ఆదిశేషుఁడా! తక్షకుఁడా! పుమాత్తయా! లేక బ్రహ్మదేవుఁడా! ఈయనంతుఁ డనువాఁ డెవ్వఁడు; నాకు వాస్తవము నెఱింగింపుము” అని యడుగఁగా, శ్రీకృష్ణుడు వెండియు నతనితో నిట్లనియె.

ఓకుంతీపుత్రుడా! నేనే యాయనంతుడను. నేనే విశ్వరూపుడ నని నీకుఁ దెలియునుగదా. సూర్యునిసంచారముచే కళ, కాష్ఠ, ముహూర్తము, పగలు, రాత్రి, పక్షము, నెల, ఋతువు, అయనము, సంవత్సరము అనుభేదములు గల యేకాలము ఏర్పడుచున్నదో అది నేనే. అట్టియనంతుడ నైన నేను సకలరాక్షసులను సంహరించి భూభారము తగ్గించుటకై భూలోకంబున వసుదేవునికులంబున బుట్టితిని. నేనే అనంతుఁ

డను; కృష్ణుడను; ఇంద్రుడను; విష్ణువను, శివుడను, బ్రహ్మను; సూర్యుడను; ఆదిశేషుడను; సర్వవ్యాపియైయుండు ఈశ్వరుడను. సకలప్రపంచము నారూపమే, నేను గొప్పరూపంబుగలవాడను. సృష్టిసీతలయంబులకుఁ గారణభూతుడను. అనంత పద్మనాభుడను; నరసింహవామనావతారముల నెత్తినవాడను నేనే. ముందే నమ్మకము కలుగుటకుఁగానే నేను అర్జునునికి నావిశ్వరూపంబు చూపితిని. నేనే పుబ్రహ్మస్వరూపుండను. నన్నే యోగులు ధ్యానింతురు. ఈ ప్రపంచమెల్ల నాస్వరూపమే. నాకు అంతములేదు. నాయందే పదునలుగురు మనువులును, అష్టవసువులును, పన్నెద్దరు సూర్యులును, పదునొకండుగురు రుద్రులును, సప్తఋషులును, సముద్రములును, పర్వతములును, నదులును, వృక్షములును. నక్షత్రములు, దిక్కులు, భూమి, పాతాళము, భూర్భువరాదిలోకములును నున్నవి. ఓయుధిష్ఠిరా! యీవిషయమున నీకు సంశయమే వలదు. అన్నియు నేనే” అని చెప్పెను.

ఆవలుకులు విని, ధర్మరాజు “ఆ వ్రతము నాచరించిన నేమి ఫలము? ఏమి ఫలము? దాని కేమి యివ్వవలయును? ఏ దేవతను బూజింపవలయును. ఎవఁ డీ వ్రతమును ముం దాచరించెను? ఎట్లు మనుష్యలోకంబున వెల్లడియయ్యెను? ఈసంగతి యెల్ల విస్తరించి చెప్పము” అని యడుగఁగా, శ్రీకృష్ణుడు ధర్మరాజునకు నిట్లనెను.

పూర్వము కృతయుగంబున సుమంతుడనియొక బ్రాహ్మణుఁ డుండెను. ఆతఁడు వసిష్ఠగోత్రమునఁ బుట్టినవాఁడు. ఆవిప్రీడు చక్కసరూపంబుగల భృగువంశంబునఁ బుట్టిన దీక్ష యనుకన్యక నొకదానిని విధిప్రకారముగాఁ బెండ్లియాడెను. కొంతకాలము

నకు చక్కని లక్షణములుగల శీల యనుపేరుగల కన్యక పుట్టెను. ఆచిన్నబిడ్డ చక్కనినడతగలదై తల్లియింట దినదిన ప్రసన్నమానమై యుండెను. ఆచిన్నబిడ్డకు తల్లియగు దీక్ష జ్వరముచే గడ్డపడి, నానాటికి జిక్కి నదీతీరంబున మృతినొంది స్వర్గలోకంబునకు బోయెను. తర్వాత సుమంతుడును అగ్ని హోత్రాదికార్యములు లేకపోవుననుభీతిచేత చెడుస్వభావంబు గలదియు, హూఠురాలును, ఎల్లప్పుడు జగడములాడునదియునైన కర్కశయను పేరుగల కన్యను పెండ్లిచేసికొనెను. ఆశీలయన్ననో తనతల్లి చనిపోవుటచేత నింటిపనులు చూచుటయందు శ్రద్ధ గలదై, గోడలకు, స్తంభములకు, చిన్నిగోడలకు, కడపలకు, మొత్తలకు బంచవన్నె ముగ్గులను బెట్టుచు గమలములను స్పృశింపములను వేయుచు దేవపూజలు చేయుచుండెను. తండ్రియగు సుమంతుడును తనకూతునకు యశావసపుచిన్నెలు వచ్చుటను చూచి ఈకన్య నెవనికిత్తునని యాలోచనచేయుచుండెను. అప్పుడు కౌండిన్యుడను ఒకమహాముని సకలవిద్యలను జదివి గుర్వాజ్ఞను బొంది పెండ్లిచేసికొనుటకై వచ్చుచుండెను. సుమంతుడును తనకూతు నాయన కియ్యవలసినదని నిశ్చయించెను. అట్లు నిశ్చయించి, కౌండిన్యమహామునికి దనకూతు నిచ్చి తనశాఖప్రకారము పెండ్లిచేసి, పెండ్లియైనతర్వాత, తనభార్యయగు కర్కశను బిలిచి “అల్లునికి బహుమతిగా సారె పెట్టి పంపవలయును, “ఏమియున్నది” యనియడుగఁగా, ఆకర్కశ యా బ్రాహ్మణుని మాట విని మిక్కిలి చిరాకుతో లోపలికి వచ్చి తలుపు టంగున బిగించి, “పోపో” యని పలికెను. అంత నా సుమంతుడు మిగిలినసత్తుపిండి నిచ్చి తనయల్లుని, కుమార్తెను సాగనంపెను.

కౌండిన్యమునియు ఈశీలను పెండ్లియాడి యాక్రొత్త పెండ్లికూతురు రగుశీలను బిలిచికొని, యెద్దులబండినెక్కి మెల్ల మెల్లగాఁ జోవుచు, మథ్యాహ్న వేళకు ఒక కొలనికడఁ జేరి, మాథ్యాహ్నికక్రియలుచేయుటకై కొలనికిఁ బోయెను. శీలయు నదీతీరమున నెట్టుని పట్టువస్త్రంబులను గట్టుకొన్న వాగలై చతుర్దశి నాఁడు వేటువేటుగా భగవంతుని పూజనేయుచుండు స్త్రీలను జూచెను. మెల్లగా వారికడకు వచ్చి “యి దేని వ్రతము? దీని పేరేమి? చెప్పఁడు” అని స్త్రీల నడిగెను. వారును ఇదియనంత వ్రతమని చెప్పఁగా, శీల “నేనును జేసెదను. ఈ వ్రతముచేయు విధాన మెట్లు ఎచ్చట ఏదేవునిఁ బూజింపవలయును? ఓపుణ్యా కాంతలారా! నా కీవృత్తాంతమంతయు నెఱిఁగింపుఁడు” అని యాస్త్రీలను మఱల నడిగెను. వారును “ఓశీలా! ఈ వ్రతము భాద్రపద శుద్ధచతుర్దశినాఁ డాచరింపవలయును. ఆ దినంబున అనంతపద్మనాభస్వామిని నదీతీరంబునఁ బూజించి, ఆతనికథను వినవలెను. పూజావిధానం బెట్లనిన, నదియందు స్నానముచేసి యిప్త దేవతలకు నమస్కరించి, పరిశుద్ధములైన బట్టలను గట్టికొని, యొకపరిశుద్ధ ప్రదేశమున గోమయముతో నలికించి, సర్వతో భద్రమనుపేరుగల మండలముచేయించి, దానినడుమ దిమ్మెలతో గూడిన యెనిమిదితేకులుగలపద్మమును నిర్మించి, దానిచుట్టును తెల్ల బియ్యపుపిండితోను, పంచవన్నెముగ్గులతోను, ముగ్గులు పెట్టించి, యామండలమునకుఁ గుడివైపునగలశము నుంచి దాని నడుమ సర్వవ్యాపకుఁడయినట్టి యనంతపద్మనాభస్వామిని యివ్విధ ముగా ధ్యానింపవలయును. శ్వేతద్వీపమునం దున్నట్టి యనంతుని దర్శితోఁజేసి యేడుపడగలు పెట్టి, పచ్చనికన్నులనుంచి, నాలుగు చేతులుంచి, నాలుగు చేతులలో కుడివైపునందలివై చేతి

యందు పద్మమును, క్రిందిచేతియందు శంఖమును, ఎడమవైపు నందలి పైచేతియందు చక్రమును, క్రిందిచేతియందు గదను నున్నట్లుగా భావించి కుంభమునందును, మండలమునందును, ప్రతిమయందును బూజింపవలయునని బ్రహ్మవేత్త లగువారు పలుకుదురు. అట్లు ఆనంతపద్మనాభస్వామిని కుంభమండప ప్రతిమలం దావాహనముచేసి దివ్యపుష్పములచేతను, ధూపదీప ములచేతను వేటువేటుగా పదునాలుగువిధములైన నైవేద్యములు చేసి, యాయనంతపద్మనాభస్వామికలశమునకు ముండట పదునాలుగుముళ్లువేసిన గట్టిక్రాంతతోరమును కుంకుమమందు తడిపియుంచి, దానిని పూజించవలెను. అట్లు పూజించినతర్వాత నైదువళ్లగోధుమపిండితో చెల్లముగలిపిన యిరువదియొనిమిది యతిసములనుజేసి, చేసినవానితో సగము బ్రాహ్మణునికి వాయన మిచ్చి దక్కినసగమును దాసు దనయిష్టబంధువులతోడ భుజింప వలసినది. ఈవ్రతమునందు పూజాసామగ్రులన్నియుఁ బదు నాలుగేసి యుండవలెను. ఇట్లు పూజసేసి, యనంతపద్మనాభ స్వామిని జక్కఁగా ప్రార్థించి, పిదప బ్రాహ్మణులకు భోజనంబిడి, పిదప తానును సంతోషముతో భుజించి వ్రతముచేయవలెను. ప్రతిసంవత్సరమునను ఈవ్రతమును బ్రయత్నముతోచేసి ప్రతి యెటక్రాంతతోరమును కట్టుకొనవలసినది. పదునాలుగవసంవత్సరమున ఉద్యాపన చేయవలసినది” అని యాపుణ్యకాంతలు చెప్పఁగా, బుద్ధిమంతురాలగుశీల వారిసాహాయ్యముచేత నా వ్రతమునుచేసి, క్రాంతతోరమును కట్టుకొని తాను దారిబత్తై మునకై తెచ్చిన సత్తుపిండిని బ్రాహ్మణునికి వాయసమిచ్చి, తానును భర్తతోడ భుజించి పయసమై తనయాశ్రమంబునకు

బోయెను. అక్షణముననే ఆయనంతుని ప్రసాదమున నవ్వెశ్వర్య సంపదయుఁ గలిగెను. అమహరియాశ్రమము కలిమిగలదై శాంతితోఁగూడి, యతిధిసత్కారములచే శోభిల్లుచు శాంత మృగంబులతోఁ గూడుకొని ప్రకాశించుచుండెను. ఆశీలయు సకలభూషణములను ధరించినదై మేలిమివస్త్రమును గట్టినదై సావిత్రితో సమానురాలై యుండెను. ఆమెకలిమిని జూచి, బంధువులందఱు “అనంతపద్మనాభస్వామి యచుగ్రహముచే నీమె కింతటి కలిమి వచ్చినది” యని సంతోషముతోఁ జెప్పుకొను చుండిరి. ఆదిభముగానీ వ్రతంబుభూలోకంబున ప్రసిద్ధిగాంచెను.

తర్వాత నొక్కనాడు దుష్టబుద్ధి యగు కౌండిన్యఁడు శీల చేతఁగట్టుకొనియున్న తోరమును జూచి, “ఓసీ! శీలా! యిదియేమి త్రాడు? ఎవరిని వశపఱచుకొనుటకై కట్టుకొన్నావు? నన్నా? లేక మఱియెవనినైనా? వాస్తవము చెప్పుము” అని శీల నడుగఁగా, “అనంతపద్మనాభస్వామిని ధరించితిని. ఆయనంత పద్మనాభుని దయవలననే మనకు ధనధాన్యములు మొదలగు సకలసంపదలు గలిగెను. ఈతోరమును కట్టుకొన్న వారికి సకల సంపదలు గలుగును గనుక నేనును గట్టుకొంటి ననిచెప్పఁగా, ఆ కౌండిన్యఁ డామాటవిని అనంతఁడని యొక్కఁడు గలఁడా, యని యాశీలను కోపముతో ధిక్కరించి, యాతోరమునుత్రైంపి ధగధగమండుచున్న నిప్పులోఁబడవై చెను. శీల హాహాకారము చేయుచు బరుగెత్తి యాతోరమును ఎత్తి పాలలో వేసెను. ఆకౌండిన్యని దుష్టకర్మఫలముచేత నాతనిసంపదయెల్లనానాటికి నశించెను. ఆతనివశులను దొంగలు తోలుకొనిపోయిరి. ఇట్లు కాలిపోయెను. అతఁ డెచ్చటెచ్చటఁబెట్టినవస్తు వచ్చుటచ్చుటనే

మాయమైపోయెను. బంధువులు నిత్యము కలహింపఁ దొడఁగిరి. ఇరుగుపొరుగువారు మాటలాడుట విడిచి పెట్టిరి. ఇంట దారి ద్రవ్యము తట్టుముట్టాడఁ దొడఁగెను. ఒకరైనను లక్ష్యపెట్టి యతనితో మాటాడుట మానిరి. అంతట కౌండిన్యఁడు మిక్కిలి విచారము నొంది, యడవికిఁ బోయి, అనంతునే మనసునందు చింతించుచు, “అయనంతుని నే నెప్పుడు చూతును? అతనిని జూచువఱకు నాకేమియు నక్కఱలేదు.” అని ప్రతిజ్ఞ చేసి, యాహారమును నిద్రను విడిచి కఠినమైన బ్రహ్మచర్యవ్రతంబు పూని, విచారముతోఁ గూడి నిర్మానుష్యమైన యడవిలోఁ బ్రయాణమై పోవుచుండెను. అట్లు పోవునప్పుడు ఒకమామిడి చెట్టును జూచెను. ఆచెట్టు పూవులు పూచి పండ్లు కాయలు గలదై యున్నను, ఒకపక్షిగాని, ఒకపురుగుగాని వాలకయుండెను. అట్టిచెట్టునుజూచి, “ఓవృక్షములలో గొప్పదానా! నీవనంతుని జూచితివా” అని యడుగఁగా, అది “నే నతఁడెవ్వఁడో యెఱుంగ”నని చెప్పెను. తర్వాత బ్రాహ్మణుండు మఱికొంత దూరముపోయి, యచ్చట మోకాలియంత యెత్తుగడ్డిలో నిలిచియున్నను ఆగడ్డినిదినక యీతట్టునకాతట్టునకు తిరుగుచున్న అవును, దానిదూడను జూచి, “మీ రనంతుని జూచితిరా” యనియడుగఁగా, అది మాకుఁ దెలియదనెను. మఱి కొంత దవ్వేగి, సచ్చికగలబీడులో నిలఁబడియున్న యొక్కయెద్దును, పిదప తామరపువ్వులు కలువలును, తుమ్మెదలను, హంసలను, చక్రవాకపక్షులను, నీరుకోళ్లను, కొంగలునుగలిగి శోభాయమానములై యొక్కదానినుండి మఱొక్కదానికిఁ బోవుచున్న నీటితోఁగూడిన రెండుకొలకులును, వానికివెనుక నొక గాడిదెను ఒకవసుగును జూచి, చూచినవారి నెల్ల “మీరనం

తునిఁ జూచితెరా ! మీరనంతునిఁజూచితెరా” యని యడుగుచు బోయెనుకాని, అవియన్నియు “మేము చూడలేదు. మేము చూడలే” దనియే ప్రత్యుత్తరమిచ్చుచుఁ బోయినవి. అంతట బ్రాహ్మణుఁడు మిక్కిలి యలసి, యుస్సురని నిట్టూర్పువిడిచి యొక చోటఁ గూర్చుండెను. అప్పు డనంతపద్మనాభుఁ డాభూదేవుని యందు మిక్కిలి జాలిగొని యొకముసలిబ్రాహ్మణునిరూపముతో వచ్చి నిలబడి, “యోబ్రాహ్మణోత్తమా! ఇటురమ్ము. నేను నీకనంతునిఁ జూపెదను.” అనిచెప్పి యాతనికుడిచేయిపట్టుకొనిపోయి, యస్సరస్త్రీలతోఁగూడిన తనపురంబును జూపించి, యందు శంఖచక్రములను ధరించి, గరుడునినెక్కి కూర్చుండియున్నను, ఎనిమిదివిధంబులైన యైశ్వర్యములచే వెలయుచు సర్వాంతర్యామియునై యున్న యనంతపద్మనాభస్వామి రూపుండైన తన్నుఁ జూపెను. ఆకొండిన్యఁ డాయనంతునిఁ జూచి యెక్కువ యానందమునొంది యివ్విధంబున స్తోత్రముచేసెను. “ఓవై కుంతవాసా! శ్రీవత్సలాంఛనా! నీకుఁ బలుమారు మ్రొక్కెదను. ఓ గోవిందా! ఓజనార్దనా! ఓనాథాయణా! ఓయజ్ఞపురుషా! సుజనసంరక్షకా! తమ నామస్తరణమువలన నాపాపములన్నియు నశించునుగాక. ప్రళయములనెడ బడబాగ్నులుగలిగి, మోహములనెడి పెక్కు దీవులుగలిగియున్న సంసారసముద్రమునకు తెప్పవై భక్తులను దరిచేర్చునట్టివాఁడవును, భూమిని, దిశలను, పైకిందిలోకములను వానిప్రమాణానుసారముగా బ్రహ్మరూపమెత్తి సృజింపుచు, విష్ణురూపమునెత్తి తాను సృజించినభూతములను గాపాడుచు, రుద్రరూపమెత్తి వానినెల్లలయింపఁజేయుచు నివ్విధంబునఁ ద్రిమూర్తిస్వరూపుఁడవైయున్న నీకు నమస్కారము.

నేనుపాపుడను. పాపపుబనులుచేయువాడను. పాపపుబుట్టుక గలవాడను. శరణుచొచ్చినవారిని గాపాడునట్టి యోపుండరి కాతా! నన్ను రక్షింపుము. ఈదినమున నాజన్మము సార్థక మయ్యెను. కావుననే నామనస్సు నీపాదములందు కమలమందు తుమ్మెనచేరియున్నట్లు చేరియున్నది. ఓదేవా! నేనిక మిమ్మెన్నటి కిని మరువను.” అని యివ్వధంబున భగవంతుని స్తోత్రము చేయగా, భగవంతుడు సంతుష్టుడై యాబ్రాహ్మణునికి ఇహ లోకమున సంపదను, ధర్మబుద్ధిని, పరమున శాశ్వతమైనమోక్షమును అను ఈమూడువరంబుల నొసంగెను. ఆ బ్రాహ్మణుడు తానావరంబులను బొంది, “యోమహాత్మా! నేను దారిలో చూచిన మామిడిచెట్టేమిటిది? యాఆవువది? ఆయెద్దేది? ఆకొలకు లేవి? ఆగాడిదవది? ఆయేనుగేది? ఆముసలిబ్రాహ్మణుడెవ్వడు? ఓకేశవా! వానిసంగతియేమి చెప్పు.”డని యడిగెను.

“ఓ బ్రాహ్మణా! పూర్వజన్మమున ఒక బ్రాహ్మణుడు గొప్ప విద్వాంసుడయ్యు శిష్యులకు విద్య చెప్పక గర్వించియుండెను. గనుక, అతడడవిలో నెవరికి సుపయోగపడని యట్టి మామిడి చెట్టుగా బుట్టినాడు. జన్మాంతరమున నొకధనికుడు నిపులకు ఎన్నడుమర్యాదనేలీయన్నము పెట్టినవాడుగాడుగనుక, గడ్డిలో నిలుచున్నను అగడ్డిని తినుటకు నోరాడని యొక ఆవుగాఁ బుట్టినాడు. తొల్లిచవిటిచేనిని బ్రాహ్మణులకు దానముచేసినయొకరాజు వృషభమైపుట్టి తిరుగుచున్నాడు. ఆకొలకులురెండును ధర్మాధర్మములు. పరనిందచేసినవా డాగాడిద. పెద్దలుంచినధర్మపు సొత్తును అట్టినవా డాయేనుగు. నీకు బడుగుగాఁ గనబడిన బ్రాహ్మణుడు అనంతపద్మనాభస్వామి నైనననే. ఓద్విజో త్తమా! నీప్రశ్నలకెల్ల ను త్తరమిచ్చితిని. నీవును ఈవ్రతంబును పదునాలు

గేండ్లు చేయుము. అటుపిమ్మట నేను నక్షత్రస్థానము నొసంగెదను. నీవీలోకంబున సకలసుఖంబుల ననుభవించువుగాక” అని యనంతరుడు వరంబొసంగి, యచ్చటనే యంతర్ధానమొందెను. తర్వాత కౌండిన్యః డింటికివచ్చి, యుత్తమమైనయనంత వ్రత మాచరించి, యిహలోకంబున సకలసుఖంబుల ననుభవించి, పరంబున నక్షత్రస్థానమును సకుటుంబముగాఁ బొంది, కల్పాంతరపాయయై యిష్ట టికిని నక్షత్రమండలమునందుఁ గనబడుచున్నాడు. ఓధర్మ నందనా! తొల్లియగస్త్యుఁ డీ వ్రతంబునాచరించి, శుశ్రూషలోకంబున వ్యాపింపజేసెను. సగరుడు, భరతుడు, దిలీపుడు, హరి శ్చంద్రమహారాజు, జనకమహారాజును, మఱియు ననేకులు రాజులు ఈ వ్రతంబాచరించి రాజ్యంబుననుభవించి, స్వర్గలోకంబు నొందిరి. ఓధర్మనందనా! సకలజనులను కష్టములనుండి తొలగించి కాపాడునట్టి యుత్తమవ్రతంబును నీకెఱిగించితిని. నీవుచు ఈ వ్రతంబు నాచరించితివేని, నీకష్టములు తొలఁగును. ఎవరీ కథను చదువుచున్నారో, ఎవరు వినుచున్నారో, వారిలోకంబున నమైశ్వర్యసంపద ననుభవించి సకలపాపముల బాసినవారై పరంబున నుత్తమగతిని బొందుదురు.

శ్రీభవిష్యోత్తపురాణంబున అనంత వ్రతకథ సంపూర్ణము.

గరుడ పంచమీ వ్రతము

‘శుక్లాంబరధరమిత్యాదిధ్యానమ్ గణాధిపతయే నమః,
 ఇత్యస్తమ్ ప్రాణానాయమ్య. ఓంభూః...వరోమ్. మమ ఉపాత్త
 సమస్తదురితక్షయద్వారా శ్రీపరమేశ్వరప్రీత్యర్థం శుభే శోభనే
 ముహూర్తే...నామవత్సరే దక్షిణాయనే వర్షర్తౌ శ్రావణమాసే
 శుక్లపక్షే షష్ఠ్యామ్...వాసర నక్షత్రయుక్తాయామస్యాం
 శుభతిథౌ అస్తాశం సహకుటుంబానాం క్షేమస్థైర్యవిజయాయు
 రారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం దీర్ఘసుమజ్జలీతస్విద్ధ్యర్థం సమస్త
 మజ్జలావాప్త్యర్థం వరేవలే పూజ్యమానాం ఫణిగౌరీదేవతా
 ముద్దిశ్య ఫణిగౌరీదేవతాప్రీత్యర్థం యావచ్ఛక్తిహోదశోపచార
 పూజాం కరిష్యే. (కలశపూజ, గణాధిపతిపూజ, ఫణిగౌరీ
 ప్రాణప్రతిష్ఠ ఇవి యొక్కటివెంబడి నొక్కటి చేయవలయును.
 వీనివిధానము వినాయక వ్రతమునందు జూడుడు.)

ఫణి గౌరీ పూజా

ఆగచ్ఛ దేవదేవేశి శంకరార్ధశరీరిణి,

ఆవాహయామి భక్త్యా త్వం ఫణిగౌరి నమోస్తు తే.

ఫణిగౌరీదేవతాయై ఆవాహనం సమర్పయామి-

మాణిక్యవజ్రవైడూర్యనీలత్నాదిశోభితం,

రత్నసింహాసనం దివ్యం గృహాణ పరమేశ్వరి.

ఫణిగౌరీ...ఆసనం సమర్పయామి.

గజ్జాగోదావరితోయం కృష్ణ వేణీసముద్భవం,
అర్ఘ్యం దాస్యామి తే దేవి ఘణిగౌరి నమోఽస్తు తే.
ఘణిగౌరి...అర్ఘ్యం సమర్పయామి. మధువర్కంచ
సమర్పయామి.

పయోదధిసమానుక్తం ఘృతశర్కరసంయుతం,
పశ్చాత్తులైః స్నానమిదం గృహాణాసురమర్దని
ఆపాహిషామయో భవః...చనః.

ఘణిగౌరి...యై శుద్ధోదకస్నానం సమర్పయామి.
రక్తపీతమయం వస్త్రం దుకూలం చ మనోహరం,
మయా దత్తమిదం వస్త్రం ధార్యతే భండమర్దని.
ఘణి...యై వస్త్రయుగ్మం సమర్పయామి.

బ్రహ్మసూత్రం శుభ్రమిదం త్రిగుణం త్రిగుణైర్యుతం,
బ్రహ్మగ్రన్థియుతం దేవి ఘణిగౌరి నమోఽస్తు తే.
ఘణిగౌరి...యజ్ఞోపవీతం సమర్పయామి.

మంత్రము.— గౌరీమిమాయసలిలానిదక్షతేష్ఠకపదీద్విప
దీనా చతుష్పద్యష్టాపదీ నవపదీ బభూవుషి సహస్రాక్షరాపరమే
వ్యోమన్.

ఘణి...యై కుంకుమాదిపరిమళద్రవ్యాణి సమర్పయామి.
ముక్తామాణిక్యవై డూర్యరత్న హేమాదినిర్మితం,
దివ్యనూభరణం దేవి గిరిజాయై నమోఽస్తు తే.
ఘణిగౌ...యై ఆభరణాని సమర్పయామి.

శ్రీగంధం చందనోన్మిశ్రం కస్తూర్యాదిసమన్వితం,

గన్ధం గృహణ దేవేశి మయా దత్తమిదం శుభే.

ఫణిగౌ...యై గంధార్వా ధారయామి.

అక్షతా ధవళాకారా శాలీతణ్డలమిశ్రితా,

హరిద్రాచూర్ణసంయుక్తా ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్.

ఫణి...యై అక్షతా సమర్పయామి.

చామన్తికావకుళచమ్పకసాటలాబైః

పున్నాగజాజికరవీరసాలపుష్పైః,

బిల్వప్రవాళతులసీదళమల్లికాద్యైః

త్వాం పూజయామి జగదీశ్వరి తే పదాబై.

ఫణి...యై పుష్పాణి పూజయామి.

అ థ అ జ్ఞ పూ జా

శివాయై నమః పాదౌ పూజయామి.

భవాయై " గుల్ఫౌ "

రుద్రాయై " డారౌ "

శర్వాయై " జజ్ఞే "

సర్వమజ్జళాయై " కటిం "

అవర్ణాయై " స్తనౌ "

మృదాయై " కణ్ఠం "

చణ్డికాయై " బాహూ "

ఆర్యాయై " ముఖం "

సత్యై " నాసికాం "

సునేత్రాయై " నేత్రే "

సుకర్ణాయై " కర్ణే "

మేనకాత్తజాయై నమః లలాటం పూజయామి.

ఫణిగౌరైశ్చ ,, శిరః ,,

మహాగౌరైశ్చ ,, సర్వాణ్యజ్ఞాని ,,

అథ అష్టోత్తరశత (108) నామావళిః.

“నమః” అని ప్రతినామముకడఁ జేర్పవలయును.

ఓమ్ మహాగౌరైశ్చ నమః
మహాదేవైశ్చ
జగన్నాథే
సరస్వత్యై
చణ్డికాయై
లోకజననైశ్చ
స్వదేవాదిదేవతాయై
పార్వత్యై
పరమాయై
ఈశాయై
నగేంద్రతనయాయై
సత్యై
బ్రహ్మచారిణ్యై
శర్వాణ్యై
దేవమాత్రై
త్రిలోచనైశ్చ
బ్రహ్మణ్యాయై
వైష్ణవ్యై

రాదైశ్చ
కాలరాత్ర్యై
తపస్విన్యై
శివదూత్యై
విశాలాక్ష్యై
చాముణ్డాయై
విష్ణుసోదర్యై
చిత్కళాయై
చిన్మయాకారాయై
మహిషాసురమర్దన్యై
కాత్యాయన్యై
కాలరూపాయై
గిరిజాయై
మేనకాత్తజాయై
భవాన్యై
మాతృకాయై
గౌర్యై
పరమాయై

20

10

30

కామాయై
 శుచిస్థితాయై
 బ్రహ్మస్వరూపిణ్యై
 రాజ్యలక్ష్మ్యై
 శివప్రియాయై
 నారాయణ్యై
 మహేశ్వర్యై
 సర్వాధ్యాయై
 భాగ్యదాయిన్యై
 అన్నపూర్ణాయై
 సదానందాయై
 యశావనాయై
 మోహిన్యై
 జ్ఞానశుద్ధ్యై
 జ్ఞానగమ్యాయై
 నిత్యానిత్యస్వరూపిణ్యై
 కమలాయై
 కమలాకారాయై
 రక్తవర్ణాయై
 కళానిధయై
 మధుప్రియాయై
 కల్యాణ్యై
 కరుణాయై
 జననాయై
 వీరవర్ణ్యై

40

50

60

విరూపాక్ష్యై
 విరాజితాయై
 హేమాభాయై
 సృష్టిరూపాయై
 సృష్టిసంహారకారిణ్యై
 రజ్జనాయై
 యశావనాకారాయై
 పరమేశ్వరప్రియాయై
 సకాయై
 పుష్పిణ్యై
 పురుషాకారాయై
 మహారూపాయై
 మహారాజ్యై
 మహాపాతకనాశిన్యై
 కామక్ష్యై
 వామదేవ్యై
 వరదాయై
 భయనాశిన్యై
 వాగ్దేవ్యై
 వచన్యై
 వారాహ్యై
 విశ్వమోహిన్యై
 వర్ణనిలయాయై
 విశాలాక్ష్యై
 కులసంపూర్ణదాయిన్యై

70

ఆ ర్తదుఃఖచ్ఛేదదత్తయై
అమాభయై
నిఖిలయోగినై
సదాపురుషస్థాయినై
తరోద్ధూలతలంగతాయై
హరవాహసమాయుక్తాయై
మునిమోక్షప్రదాయై
ధరాధరభవాయై
ముక్తాయై
పురమన్త్రాయై
వరప్రదాయై

90

కారై
వాగ్భవై
దేవై
క్షీంకారై
సంవిదే
ఈశ్వరై
హ్రీంకారాక్షరబీజాయై
శాంభవై
ప్రణవాత్మికాయై
శ్రీమహాగౌరై

100

ఘణిగౌరీ...యై అష్టోత్తరశతనామపూజాం సమర్పయామి.

వనస్పత్యుద్భవైర్దివైః...ప్రతిగృహ్యతామ్.

ఘణిగౌరై ధూపమాఘ్రిపయామి.

భక్త్యా దత్తం మయా దీపం త్రివర్తిఘృతసంయుతం,

అన్ధకారనివృత్త్యర్థం గృహాణాజ్ఞాననాశిని.

ఘణి...యై దీపం దర్శయామి.

భక్త్యైరోఘ్నజైః సచోద్యైశ్చ సరమాన్సం సశర్కరం,

నైవేద్యం గృహ్యతాం దేవి శమ్భుపత్ని నమోఽస్తుతే.

ఘణిగౌరీ...యై నైవేద్యం సమర్పయామి.

పూగీ.....గృహ్యతామ్.

ఘణి...తామూర్బలసువర్ణపుష్పదక్షిణాః సమర్పయామి.

మంత్రము. మానో హింసీజాతవేదో గామశ్వుం పురుషం
జగత్, అభిశ్రదగ్న ఆగహి శ్రియా మా పరిపాణయ.

ఫణి...యై నీరాజనం దర్శయామి.

జాతవేదసే, సునవామ సోమమరాతీయతో నిదహతి
వేద, సనఘరుషదతిదుర్గాణి విశ్వా నావేవ సిన్ధుందురితాత్యగ్నిః.

ఫణి...యై మస్త్రపుష్పం సమర్పయామి.

యానికాని—పదేపదే, ఫణి...యై ఆత్మప్రదక్షిణనమ
స్కారా సమర్పయామి.

ఫణిగౌరి నమస్తేస్తు కైలాసనిలయే! స్థితే,
లోకమాతర్నమస్తుభ్యం సౌభాగ్యం! దేహి మే సదా.

ఫణిగౌరీదేవతా ప్రార్థనా.

దశగ్రన్థిసమాయుక్తం కుంజుమాక్తం సుదోరకం,
కరే బద్ధామి వరదే తవ ప్రీతికరం శుభమ్.

తా. దోరమును పదిముళ్లువేసి పూజచేసి కట్టుకొనవల
యును.

ఫణిగౌరీ చ గృహ్లాతు ఫణిగౌరీ దదాతి చ,
తారకా ఫణిగౌరీ చ ఫణిగౌరి నమోస్తు తే.

తా. ఈశ్లోకముచెప్పి బ్రాహ్మణునికి వాయనము నియ్యి
వలయును. తర్వాత ఫణిగౌరికి పునఃపూజచేయవలయును.

యస్య స్మృత్యాచ...భక్తిహీనం మహేశ్వరి,
యత్పూజితం మయా దేవి పరిపూర్ణం తవస్తు తే.

అనేక కలంకప్రకారేణ కృతేన పూజావిధానేన ఫణి
గౌరీ దేవతా సుప్రసన్నా వరదా భవతు.

ఫణిగౌరీపూజావిధానం సమాప్తమ్.

కథా సారం భము

సూత ఉవాచ. శ్లో. శృణుధ్వం మునయః సర్వే వ్రతానా
ముత్తమం వ్రతం, యస్యానుష్ఠానమాత్రేణ నారీ మజ్జలతో
భవేత్. 1. భౌత్యమత్యా చ కర్తవ్యం పశ్చమీ వ్రతము త్త
మం, శుక్లే శ్రావణికో మాసే పంచమ్యాం చ శుభే చినే. 2. సువా
సిసీవ్రతమిదం కుర్యాద్దశసు వత్సరా. శౌనక ఉవాచ. సూత
సూత మహాస్రాజ్ఞ యాదృశం వ్రతము త్తమం, శ్రద్ధధానాయ
మహ్యాం త్వం బ్రూహి తద్వదతాంవర. 3. సూత ఉవాచ. యయా
కయా సువాసిన్యా భౌత్యమత్యా విశేషతః. 4. శ్రావణే మాసి
సంప్రాప్తే పంచమ్యాం ప్రాతరుత్థితా, నారీ సుమంగళ ద్రవ్యై
ర్వరిద్రాచూర్ణ సంయుతైః. 5. కృత్వా తు మజ్జలస్నానం ధౌత
వస్త్రాణి ధారయేత్. 6. తతః ఫలసుమార్దైశ్చ మజ్జపం చ
ప్రకల్పయేత్, తతో మజ్జపమధ్యే తు రజ్జవల్లిం చ కారయేత్.
7. తన్మధ్యే చాసనం దివ్యం సంస్థాప్య చ యథాక్రమం, తస్మింస్తు
తణ్డులం న్యస్య కుసుమాక్షతసంయుతమ్. 8. స్వర్ణేన రాజ
తేనాపి తామ్రేణాపి కృతః ఫణి, అథవా మృణ్మయేనాపి విత్త
శాత్ర్యం న కారయేత్. 9. ఫణేర్మధ్యే చ గౌరిం తాం ధ్యానే
నావాహనాదిభిః, పశ్చాత్పుతైః పశ్చాగవ్యైర్వస్త్రైరాభరణైః
శుభైః. 10. గంధాక్షతైః పుష్పమాల్యైర్ధూపదీపైః ప్రపూజ
యేత్, నైవేద్యం పడ్రసోపేతైర్భక్ష్యైర్భోజ్యైశ్చ లేహ్యకైః.
11. తామ్రాబలస్వర్ణపుష్పాది మస్త్రపుష్పైః ప్రపూజయేత్, తతః
ప్రదక్షిణం కుర్యాన్న మస్కారాదిపూర్వకమ్. 12. దశగ్రంథియు
తం దివ్యం దోరకం చ ప్రపూజయేత్, తద్దోరకం కరే ధృత్వా

వాయనం చ ద్విజాతయే. 13. సదక్షిణం సతామ్బూలం గౌరీభక్తి
 సమన్వితా, బ్రాహ్మణాయ సచుర్వాధిసన్వయంభుజ్జీతభక్తితః. 14.
 ఏవం ప్రతం తు యానారీ దశాబ్దం చ సమాచరేత్, తస్యాం ఫ
 లన్తి సర్వేఽర్థాః పతిలోకం చ గచ్ఛతి, ఇహ భుక్త్వా సువి
 పులాన్ సర్వాన్ భోగాన్ యథేష్ఠితాన్. 15. అనుభూయ
 సుఖేనైవ చాన్తే కైవల్యమాప్నుయాత్, శౌనకాదయ ఊచుః.
 సూత సూత మహాభాగ గరుడస్య మహాత్మనః. 16. జన్త కర్త
 చ వీర్యాణి శ్రోతుమిచ్ఛామహే వయమ్, సూతః కశ్యపో నామ
 బ్రహ్మర్షిర్బ్రహ్మపుత్రోఽభవత్పురా. 17. తస్య భార్యా సుపత్నీ చ
 తస్యాం పుత్రమజీజనత్, గరుత్మానితి విఖ్యాతో మహాబలపరా
 క్రమః. 18. దాసీకర్తచ సంప్రాప్తాం మాతరం వీక్ష్య సాదరః,
 సపత్నీనిలయే మాతః కిమర్థం దాస్యమ్వాసి. 19. అమృతాన
 యనేనైవ దాస్యమద్య నివర్తతే, ఇతి తద్వచనం శ్రుత్వా శీఘ్రం
 గత్వా సురాలయమ్. 20. అమృతాహరణార్థాయ గరుత్మాన్
 యత్ర తిష్ఠతి, ఇన్ద్రాదయస్తుతం దృష్ట్వా సర్వేశస్తాస్త్రపాణయః.
 21. గరుడం ఛాదయామాసుః పరిఘాయసపట్టనైః, పక్షాభ్యాం
 వారయామాస క్షణమాత్రేణ పశ్యతామ్. 22. ఆనీతమ
 మృతం శీఘ్రం తార్క్ష్యపుత్రేణ ధీమతా, సపత్నీమాతరం దృష్ట్వా
 అమృతం తే మయార్పితమ్. 23. తథేతి కద్రూః సంగృహ్య
 సుపత్నీమిదమబ్రవీత్, దాస్యం త్వయా నివృత్తం మే గృహం
 గచ్ఛ యథాసుఖమ్. 24. ఇన్ద్రాదయః సమాగత్య గృహీత్వా
 మృతమాయయుః, ఏవంవిధాని కర్తాణి బహునాన్యచరితానిచ.
 25. తస్య జన్త చ మాహాత్మ్యం విస్తార్య కథితం మయా,

ఋషిమూర్తిం జాయమానత్వాత్పృథ్విమీ తార్క్ష్యపంచమీ. 26.
యే చరన్తి వ్రతమిదం యే పఠన్తి ద్విజాతయః, తే తు పాప
వినిర్ముక్తాః యాస్యన్తి పరమాం గతిమ్. 27.

ఇతి గరుడఋషిమీ వ్రతకథా సమూహా.

గ రు డ ప ం చ మీ వ్ర త క థ

సూతుడు శౌనకాది మహామునుల నందఱిని జూచి,
“మునీంద్రులారా! అనుష్ఠించినమాత్రముననే స్త్రీలకు సకల
సంపదల నొసఁగునట్టి వ్రతములలో నెల్ల నుత్తమం బగువ్రతం
బొక్కటి గలదు. ఈపంచమీవ్రతంబును తొడబుట్టువులుగల
సుమంగలి శ్రావణశుద్ధపంచమీదినంబునఁ జేయవలెను” అని
చెప్పఁగా శౌనకమహాముని సూతపౌరాణికునిఁ జూచి, “ఓమహా
పండితుడా! వ్రతంబులలో నెయ్యది యుత్తమవ్రతమో, ఆ
వ్రతంబు నా కానతిండు. నేను వినఁగోరుచున్నాను. అట్టి
వ్రతంబు నా కెఱిగింపవలయు” నని వేడఁగా సూతపౌరాణి
కుడు శౌనకాదిమహామునులతో నిట్లనియె.

“ఓమునీంద్రులారా! యీవ్రతంబు నేసుమంగలియైనను
జేయవచ్చును. అయినను ముఖ్యముగా నన్నదమ్ములుగల యా
డుది తప్పక యీవ్రతంబు నాచరింపవలయును. అట్టికాంత
శ్రావణశుద్ధ పంచమీరాఁగానే యుదయమునలేచి, పసుపు సువా
సనగల నలుఁగుచిండి మొదలగు సువాసన గలపొళ్లను దేహము
నకు రుద్దికొని మంగళస్నానముచేసి, యుదికినమడిబట్టలను గట్టు
కొని, మండపము పండ్లు ఆకులు మొదలగువానితో నలం

కరించి అమంటకమున మ్రుగ్గులుపెట్టి యామంటకమునడుమ దివ్యమైన యాసనంబు నమర్చి దానిమీఁద బియ్యముపోసి, పూవు లక్షతలుచల్లి, శక్తివంచనలేకుండ బంగారుతోఁగాని, వెండితోఁగాని, రాగితోఁగాని తువకు మంటితోఁగాని ఆదిశేషుని ప్రతిమ నొకదానిని జేయించి దానిమీఁదఁ బెట్టి యాప్రతిమ యందు గౌరీదేవి నావాహనముచేసి, ఆసన్న్యాసపాద్యాచమ నీయస్నాన వస్త్ర యజ్ఞోపవీత గంధపుష్పాక్షతాభరణాలంకార భూపతిపనై వేద్యతాంబూల నీరాజన మంత్రపుష్పాదు లగు సకలపూజలను గావించి, ప్రదక్షిణ సమస్కారములు సల్పి, దోరపూజసేసి దోరము గట్టుకొని వృద్ధబ్రాహ్మణునికి వాయనంబొసఁగి సకల బ్రాహ్మణులకు సంతర్పణంబు గావించి, తాను తన యిష్టబంధుజన సమేతముగా భుజియించి, వ్రతమును పూర్తి చేయవలెను. ఏనుడతి యీవ్రతంబును బదిసంవత్సరములు విడువక చేయుచున్నదో ఆసుమంగలి యిహలోకంబున సకల సౌఖ్యంబుల ననుభవించి, యంతమున మోక్షసామ్రాజ్యము నొండఁగలదు” అని సూతమహాముని చెప్పఁగా, శౌనకాదిమునీం ద్రులు వెండియు నమ్మనీంద్రుని జూచి, “ఓమునీంద్రా! మేము గరుత్మంతుని జననము, కార్యములు, వీర్యమునుగూర్చి వినఁ గోరుచున్నాము. నెల వి”ష్ణుని యడుగఁగా, సూతపౌరాణి కుడు ఆగరుడుని జననాదులనుగూర్చి వారి కితైఱుగున నెఱిఁ గించె. “ఓమునులారా! తొల్లి బ్రహ్మపుత్రుడయిన కాశ్యపుఁ డనెడిపేరుగల యొకమహర్షి యుండెను. ఆయనకు సుపర్ణియను భార్య యొక్కతె యుండెను. ఆయన కాసుపర్ణియందు గరు త్మంతుఁ డనెడియొకకొమరుడు పుట్టెను. ఆతడు మితిమీఱిన

బలపరాక్రమంబులు గలవాడు. అతడు తల్లిదగ్గఱ బెరుగుచు నుండునప్పు డొక్కవినంబున దల్లినిజూచి, “ఓతల్లి! నీవేల సవతి యింట బనికత్తెవై యున్నావు?” అని యడిగెను. ఆమాటకు సుపర్ణ తనకొడుకుతో “ఓకీనాయనా! నీవిప్పుడు స్వర్గలోకము నుండి యమృతంబు తెత్తువేని నాదాస్యము తొలగిపోవు” నని చెప్పెను. అంత గరుడు డమృతంబు తెచ్చుటకై స్వర్గలోకం బునకుఁబోయెను. ఇంద్రుడు మొదలగు వేల్పులందఱు శస్త్రాస్త్రములను గైకొని యమృతంబు గొనిపోవచ్చిన యాగరుత్తతుని నడ్డగించిరి. ఆగరుడుడు వారిబాణములను వారిని తనఁజెక్కఁ జెబ్బలతో నడంచి, వారందఱు చూచునప్పుడే క్షణములోపల నమృతంబు గైకొనిపోయి తనసవతితల్లిముందట నుంచెను. అది చూచి యాసవతి తల్లి యగు కద్రువు దానిని గైకొని “నీ దాస్యము తొలగెను. సుఖముగా పొమ్ము” అని వినతకు దాస్య విమోచనము నొసఁగెను. ఇంద్రాదులు వచ్చి యాయమృత కలశమును గైకొనిపోయిరి. ఇట్టికార్యముల నాగరుడు డెన్ని యో యాచరించియున్నాడు. అతనిజననమును సామర్థ్యమును గూర్చి మీకు విస్తరించి వేఱొకచోట జెప్పితిని. ఇతడు ఈ పంచమినాడు పుట్టుటచే నీదినమునకు గరుడపంచమి యని నామంబు వచ్చెను. (ఎవ రీగరుడపంచమీ వ్రతంబు నాచరించి, యీకథను వినుచున్నారో, లేక, చదువుచున్నారో వారు సకలపాపవిన్ముక్తులై యుత్తమగతిని బొందుచున్నారు.)

ఇది గరుడపంచమీ వ్రతకథ సంపూర్ణము.

కేదారేశ్వరవ్రతము

ఆచమ్య=ఆచమనముచేసి.

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం...గణాధిపతయే నమః ఓం దైవీ
గాయత్రీఛంద్రః ప్రాణాయామే వినియోగః ఓంభూః...రోమ్.
మమ ఉపాత్త...స్త్రీత్యర్థం శుభే...మధ్యే...నామసంవత్సరే
దక్షిణాయనే, శరద్పక్ష...ఆశ్వయుజమాసే కృష్ణపక్షే ఆమా
యాం శుభతిథౌ...యుక్తాయా మస్యాం శుభతిథౌ అస్తాకం
సహకుటుంబానాం క్షేమస్థైర్యవిజయాయురారోగ్యైశ్వర్యాభి
వృద్ధ్యర్థం, ధర్మా...సిద్ధ్యర్థం, పుత్ర...వృద్ధ్యర్థం, ఇష్ట...
ద్ధ్యర్థం, మనో.....ద్ధ్యర్థం, సమ...ప్రీత్యర్థం, సత్సం...ర్థం
వరేవరేప్రయుక్తాం కేదారేశ్వరదేవతాముద్దిశ్య కేదారేశ్వర
దేవతాస్త్రీత్యర్థం భవిష్యత్తరపురాణోక్తకల్పేక్షప్రకారేణ
యావచ్ఛక్తిధ్యానావాహనాదిహోడశోపచారపూజాం కరిష్యే
(అని కలశమును దాకి కలశపూజ, గణాధిపతిపూజ, కేదారే
శ్వరప్రాణప్రతిష్ఠలను పరుసగా చేయవలయును; వీని విధానము
వినాయకవ్రతకల్పమునందుఁ దెలియవలెను.)

కేదారేశ్వర పూజా

అథ ధ్యానం శ్లో. శూలం డమరుకం చైవదధానంహస్తయుగ్మకే,
కేదారదేవమీశానం ధ్యాయేత్రిపురఘాతినమ్.
కేదారేశ్వరం ధ్యాయామి.

శూలమును, డమరుకమును రెండు చేతులతోఁ బట్టు
కొనియున్న కేదారేశ్వరుఁ డయిన త్రిపురసంహారియగు ఈశ్వ
రుని ధ్యానింపవలెను.

కైలాసశిఖరే రమ్యే పార్వత్యా సహిత ప్రభో,
ఆగచ్ఛ దేవదేవేశ మద్భక్త్యా చంద్రశేఖర.

కేదారేశ్వరమావాహయామి.

కైలాసపర్వతంబునఁ బార్వతితోడ వసించు ఓ దేవ
దేవా ! చంద్రమాతీ ! నాభక్తికి మెచ్చి నాకడకు రమ్ము.

సురాసురశిరోరత్న ప్రదీపితపదామ్బుజ,

కేదారదేవ మద్భక్తమాసనం ప్రతిగృహ్యతామ్.

కేదారేశ్వరాయ ఆసనం సమర్పయామి.

దేవతలు, రాక్షసులును మ్రొక్కునప్పుడు వారిశిరో
రత్నముల మెఱుంగులు సోఁకుటచే వెలిగెడికమలంబులంబోలు
పాదములుగల యో కేదారేశా ! నే నొసఁగునట్టి యాసనంబు
గైకొనుము.

గంగాధర నమస్తేస్తు త్రిలోచన వృషధ్వజ,

మాత్రికాసనసంస్థాయ కేదారాయ నమోనమః.

కేదారేశ్వరాయ పాద్యం సమర్పయామి.

గంగను ధరించినవాడవు, ముక్కుంటివి, ఎద్దు నెక్కు
వాడవునైన యోకేదారేశ్వరా ! ముత్యాలతో నలంకరించిన
యాసనంబునఁ గూరుచున్న నీకుఁ బలుమాటు మ్రొక్కెదను.

అర్ఘ్యం గృహేణ భగవత్ భక్త్యా దత్తం వయేశ్వర,

ప్రయచ్ఛ మే మనస్తుష్టిం భక్తానామిష్టదాయక.

కేదారేశ్వరాయ అర్ఘ్యం సమర్పయామి.

ఓయీశ్వరా ! నేను భక్తితో నొసగునట్టి యర్ఘ్యమును గైకొనుము. భక్తులకోర్కుల నొసగువాడా ! నామనస్సునకు సంతసంబు గావింపుము.

మునిభిర్నారదప్రత్యైర్నిత్యమాఖ్యాతవైభవ,
కేదారదేవ భగవన్ గృహాణాచమనం విభో.

కేదారేశ్వరాయ ఆచమనీయం సమర్పయామి.

నారదుడు మున్నగుమునులచే నెల్లప్పుడు కొనియాడఁబడు మహిమగల యోభగవంతుడ వగుకేదారనాథా ! నేనొసగు ఆచమనీయమును గృహణేసి కైకొనుము.

కేదారదేవ భగవన్ సర్వలోకేశ్వర ప్రభో
మధుస్కం ప్రదాస్యామి గృహాణ త్వం శుభంకర.

అన్నిలోకముల కీశుడవగు ఓ పూజ్యుడవయిన యోకేదారనాథా ! మధుస్కము నొసఁగెదను. శుభప్రదుడవగు ఓదేవా ! ప్రీతితో స్వీకరింపుము.

స్నానం పశ్చాత్తప్తైరేన శ్రితం శుద్ధోదకైరపి,
గృహాణ గౌరీరమణ త్వద్భక్తేన మయార్పితమ్.

కేదారేశ్వరాయ పంచామృతస్నానం సమర్పయామి.

పార్వతీప్రియా ! నీదాసుడనైన నే నొసఁగెడి పంచామృతముతో స్నాసముచేయుము.

నదీజలం సమాయుక్తం మయా దత్తమనుత్తమం,
స్నానం స్వీకురు దేవేశ సదాశివ నమోఽస్తు తే.

కేదారేశ్వరాయ స్నానం సమర్పయామి

ఎల్లప్పుడు శుభ ప్రదుఁడ వైన యో దేవదేవా! నీకు మ్రొక్కెద. అన్ని సుగంధ ద్రవ్యములు చేర్చి నేను భక్తితో నిచ్చెడి యీ నదీజలముచే స్నానమాచరింపుము.

వస్త్రయుగ్మం సదా శుభ్రం మనోహరమిదం శుభం,
దదామి దేవదేవేశ భక్త్యేదం ప్రతిగృహ్యతామ్.

కేదారేశ్వరాయ వస్త్రయుగ్మం సమర్పయామి.

ఓదేవదేవా! యెల్లప్పుడు తెల్లనై మిగుల మనోహరమై యున్న మేల్నివస్త్రములజతను భక్తితో నొసంగెదను. దీనిని గ్రహింపుము.

స్వర్ణయజ్ఞోపవీతం చ కాశ్ఠానం చోత్తరీయకం,
రుద్రాక్షమాలయా యుక్తం దదామి స్వీకురు ప్రభో.
కేదారేశాయ యజ్ఞోపవీతోత్తరీయే సమర్పయామి.

రుద్రాక్షతావళము దాల్చిన యోప్రభువా! బంగారు మయంబైన జందెమును, మీఁదిబట్టను నొసంగెదను. అనుగ్రహింపుము.

సమస్తగన్ధద్రవ్యాణాం దేవ త్వమసి జన్తభూః,
భక్త్యా సమర్పితం ప్రీత్యా మయా గన్ధాచి గృహ్యతామ్.
కేదారేశ్వరాయ గంధాః ధారయామి.

ఓదేవా! నీవు సకల సుగంధవస్తువులకుఁ బుట్టుచోటై యున్నావు. నేను భక్తితో నొసంగెడి గంధము మొదలగు వానినిఁ బ్రేమతో స్వీకరింపుము.

అక్షతోఽసి స్వభావేన భక్తానామక్షతం పదం,
దదాసి నాథ మద్దత్తైరక్షతైః ప్రీయతాం భవాన్.
కేదారేశాయ అక్షతాః సమర్పయామి.

ఓరక్షకుడా! నీవు స్వాభావికముగా నాశరహితుడవు.
భక్తులకు శాశ్వతమోక్షపదంబు నొసంగువాడవు. నీవు నేను
సమర్పించునక్షతలతోఁ బ్రీతినొందుము.

కల్పశృంగప్రసూనైస్త్వం పూర్వైర్వరభ్యర్చితః సురైః,
కుంజుమైః పార్థివైరేభిరిదానీమర్చ్యతే మయా.

కేదారేశ్వరాయ నమః పుష్పాణి పూజయామి.

ఓదేవా! తొల్లి వేల్పులు నిన్నుఁ గల్పశృంగపుఁ బూవు,
లతోఁ బూజించిరి. నే నిప్పుడు పుడమియందలి కుంకుమతో
నర్పించెదను.

తతః ఇంద్రాదిలోకపాలపూజాం కుర్యాత్,

శివస్య వక్షిణేభాగే (కుడివైపున) బ్రహ్మణే నమః.

ఉత్తరభాగే (=ఎడమవైపున) విష్ణవే నమః. మధ్యే
(నడుమ) కేదారేశ్వరాయ నమః.

అథ అంగపూజా

మహేశ్వరాయ నమః పాదౌ పూజయామి.

ఈశ్వరాయ „ జంఘే „

కామరూపాయ „ జానునీ „

హరాయ „ ఊరూ „

త్రిపురాంతకాయ „ గుహ్యం „

భవాయ „ కటిం „

గంగాధరాయ „ నాభిం „

మహాదేవాయ „ ఉదరం „

పశుపతయే „ హృదయం „

పినాకినే	నమః	హస్తా	పూజయామి.
శివాయ	”	భుజౌ	”
శితికంఠాయ	”	కంఠం	”
విరూపాక్షాయ	”	ముఖం	”
త్రినేత్రాయ	”	నేత్రాణి	”
రుద్రాయ	”	లలాటం	”
శర్వాయ	”	శిరః	”
చంద్రమాళయే	”	మాళిం	”
పశుపతయే	”	సర్వాణ్యం	”

ఆథ అష్టోత్తరశతనామావళిః.

“నమః” అని ప్రతినామము కడపడు జేర్చవలయును.

ఓం శివాయ నమః
మహేశ్వరాయ
శమ్భవే
పినాకినే
శశిశేఖరాయ
వామదేవాయ
విరూపాక్షాయ
కపర్దినే
నీలలోహితాయ
శంకరాయ
శూలపాణయే
ఖట్వాజీనే
విష్ణుచల్లభాయ

శిపివిష్టాయ
అమృతానాథాయ
శ్రీకణ్ఠాయ
భక్తవత్సలాయ
భవాయ
శర్వాయ
త్రిలోకేశాయ
శితికంఠాయ
శివాప్రియాయ
ఉగ్రాయ
కపర్దినే
కామాలయే
అన్తకాసురసూదనాయ

గజ్జాధరాయ

లలాటామాయ

కాలకాలాయ

కృపానిధయే

భీమాయ

పరశుహస్తాయ

మృగపాణయే

జటాధరాయ

కైలాసవాసినే

కవచినే

కఠోరాయ

త్రిపురాంతకాయ

వృషాంజ్కాయ

వృషభారూఢాయ

భస్మాద్భూతవిగ్రహాయ

సామప్రియాయ

స్వరమయాయ

త్రయీమూర్తయే

అనీశ్వరాయ

సర్వజ్ఞాయ

పరమాత్మనే

సోమసూర్యాగ్నిలోచనాయ

హవిషే

యజ్ఞమయాయ

ఃషష్ఠవక్త్రాయ

30

సదాశివాయ

విశ్వేశ్వరాయ

వీరభద్రాయ

గణనాథాయ

ప్రజాపతయే

హిరణ్యరేతసే

దుర్ధవాయ

గిరిశాయ

నేనఘాయ

భుజ్జభూషాయ

భర్గాయ

గిరిధన్వనే

గిరిప్రియాయ

40

కృత్తివాసనే

పురారాతయే

భగవతే

ప్రమథాధిపాయ

మృత్యుంజయాయ

సూక్ష్మతనవే

జగద్వ్యాపినే

జగద్ధరవే

వ్యోమకేశాయ

మహానేనజనకాయ

50

చారువిక్రమాయ

రుద్రాయ

60

70

భూతపతయే		మహాదేవాయ	
స్థానవే		అవ్యయాయ	
అహిర్బుధ్నాయ		హరయే	
దిగమ్బరాయ	80	పూషదంతభిదే	
అష్టమూర్తయే		అవ్యగ్రాయ	
అనేకాత్మనే		దక్షాధ్వరహరాయ	
స్వాతిగాయ		హరాయ	
శుద్ధవిగ్రహాయ		భగనేత్రభిదే	100
శాశ్వతాయ		అవ్యక్తాయ	
ఖడ్గపరశవే		సహస్రాక్షాయ	
అజాయ		సహస్రపాదాయ	
పాశవిమోచనాయ		త్రివర్ణప్రదాయ	
సామ్భాయ		అనంతాయ	
మృడాయ	90	తారకాయ	
పశుపతయే		పరమేశ్వరాయ	
దేవాయ		శ్రీకేదారేశ్వరాయ నమః.	

నానావిధపరిమళపుష్పాణి సమర్పయామి.

అథ దోరగ్రన్థిపూజా

శివాయ నమః ప్రథమగ్రన్థిం పూజయామి. వాహాయ నమః ద్వితీయగ్రన్థిం పూజయామి. మహాదేవాయ నమః తృతీయగ్రన్థిం పూజయామి. వృషభధ్వజాయ నమః చతుర్థగ్రన్థిం పూజయామి. గౌరీశాయ నమః పంచమగ్రన్థిం పూజయామి.

రుద్రాయ నమః షష్ఠగ్రంథిం పూజయామి. పశుపతయే నమః
సప్తమగ్రంథిం పూజయామి. భీమాయ నమః అష్టమగ్రంథిం పూజ
యామి. త్ర్యమ్బకాయ నమః నవమగ్రంథిం పూజయామి. నీల
లోహితాయ నమః దశమగ్రంథిం పూజయామి. హరాయ నమః
ఏకాదశగ్రంథిం పూజయామి. స్తరహరాయనమః ద్వాదశగ్రంథిం
పూజయామి. భవాయనమః త్రయోదశగ్రంథిం పూజయామి.
శంభవే నమః చతుర్దశగ్రంథిం పూజయామి. శర్వాయ నమః
ఐశ్వాదశగ్రంథిం పూజయామి. సదాశివాయ నమః షోడశగ్రంథిం
పూజయామి. ఈశ్వరాయ నమః సప్తదశగ్రంథిం పూజయామి.
ఉగ్రాయనమః అష్టాదశగ్రంథిం పూజయామి. శ్రీకణ్ఠాయనమః
ఏకోనవింశతిగ్రంథిం పూజయామి. నీలకణ్ఠాయ నమః వింశతి
గ్రంథిం పూజయామి. కేదారేశ్వరాయ నమః ఏకవింశతితమ
గ్రంథిం పూజయామి.

కేదారేశాయ నమః నానావిధః పరిగుళపుష్పాణి సమర్పయామి.

దశాఙ్గధూపముఖ్యశ్చ హ్యగ్రైరవినివేశితః,

ధూపః సుగంధైరుత్పన్నః త్వం ప్రీణయతు శఙ్కర.

కేదారేశాయ నమః ధూపమూఘ్రపయామి.

ఓశంకరా! దశాంగధూపము మొదలగు సుగంధద్రవ్య
ములతో వేసినధూపము నీకు సంతోషమును గలిగించునుగాక.

యోగినాం హృదయేష్వేవ జ్ఞానదీపాఙ్కురో హ్యసి,

బాహ్యాదీపో మయా దత్తః గృహ్యతాం భక్తగౌరవాత్.

కేదారేశ్వరాయ నమః దీపం దర్శయామి.

ఓ కేదారేశ్వరా ! యోగులహృదయములందే జ్ఞాన దీపపుణ్ణి మొలకవుగ వెలుగుచున్నావు. అట్టి నీకు బాహ్య దీపమును జూపుచున్నాను. దీనిని తాము భక్తులయందలి ప్రేమతో స్వీకరింతురు గాక.

త్రైలోక్యమపి నైవేద్యం న తే తృప్తిస్తథా బహిః,
నైవేద్యం భక్తవాత్సల్యాద్భక్త్యాతాం త్ర్యమ్భక త్వయా.
కేదారేశ్వరాయ నమఃనైవేద్యం సమర్పయామి.

ఓకేదారా ! మూడులోకంబులను నివేదించినను నీకుఁ దనివిగలుగనేరదు ; అయినను వెలుచట నామనస్తృప్తికై నేను పెట్టునట్టి నివేదనమును భక్తునందలి ప్రేమతో మీరు గైకొందురు గాక.

నిత్యానందస్వరూప స్త్వం యోగిహృత్కమలే స్థితః,
గౌరీ భక్త్యా మద్దత్తం తామూర్బలం ప్రతిగృహ్యతామ్.

కేదారేశ్వరాయ నమః తాంబూలం సమర్పయామి.

ఓ పార్వతీనాథా ! నీవు సచ్చిదానందస్వరూపుడవు. యోగులమానసికమునందు వసించువాడవు. నేను భక్తితో నొసగునట్టి తాంబూలమును గైకొందువుగాక.

అర్ఘ్యం గృహాణ భగవత్ భక్త్యా దత్తం మహేశ్వర,
ప్రయచ్ఛ మే మనస్తృప్తిం భక్తానామిష్టదాయక.

కేదారేశ్వరాయ నమః అర్ఘ్యం సమర్పయామి.

సకలలోకములచే గొనియాడబడువాడవు, భక్తుల కోర్కులనొసగువాడవునైన యోమహేశ్వరా ! నేను భక్తితో నిచ్చు నర్ఘ్యమును గైకొని నామనస్సునకు సంతోషము నొసగుము.

దేవేశ చంద్రసింహాశం బోధితిః సూర్యమివోదితం,
భక్త్యా దాస్యమి కర్పూరనీరాజసమిదం శివ.

కేదారేశ్వరాయ నమః కర్పూరనీరాజనం దర్శయామి.

దేవదేవుడ వగు ఓశివా ! ఉదయించిన సూర్యునివలెను,
చంద్రునివలెను, వెలుగుకర్పూరముతో నీరాజనంబును భక్తి
పూర్వకముగా నొసగుచున్నాను.

భూతేశ భువనాధీశ సర్వదేవాదిపూజిత,

ప్రదక్షిణం కరోమి త్వాం వ్రతం మే సఫలం కురు.

కేదారేశ్వరాయ ప్రదక్షిణం సమర్పయామి.

అన్ని భూతంబుల యేలికా ! అన్ని లోకముల యేలికా !
దేవతలందరిచే గొనియాడబడు ఓ కేదారేశ్వరా ! నీకు
బ్రదక్షిణము చేయుచున్నాను. నావ్రతంబును సంపూర్ణము
చేయుము.

హర శమ్భో మహాదేవ విశ్వేశామరవల్లభ,

శివ శక్తిర సర్వాత్మక నిలకణ నమోస్తు తే.

కేదారేశ్వరాయ నమస్కారాః సమర్పయామి.

ఓపార్వతీశా ! సర్వాంతర్యామి ! దేవదేవా ! నీకు దండ
ములు పెట్టెదను.

అభీష్టసిద్ధిం కురు మే శివావ్యయ మహేశ్వర,

భక్తానామిష్టదానార్థం మూర్తికృతక శేబర.

భక్తులయొక్క కోర్కుల నొసగుటకై శరీరమును
ధరించినవాడవు, నాశములేనివాడవు, మోక్షమునొసగు
వాడవునైన యోకేదారేశ్వరా ! నా కోరికలనొసగుము.
అని కేదారేశ్వరుని ప్రార్థనచేయవలయును.

కేదార దేవదేవేశ భగవన్నమ్మికాపతే,
ఏకవింశద్దినే తస్మిన్ సూత్రం గృహ్యమ్యహం ప్రభో.

దేవతలకు బెద్దపు, పార్వతీశుడవునైన ఓభగవంతుడా!
నేటి కిరువదియొకటవదినమున సూత్రమును గ్రహించుచున్నాను.
అనిచెప్పి సూత్రమును (దారమును) గ్రహింపవలయును.

ఆయుశ్చ విద్యాం చ తథా సుఖం చ
సౌభాగ్యమృద్ధిం కురు దేవదేవ,
సంసారఘోరమ్మునిధౌ నిమగ్నం
మాం రక్ష కేదార నమో నమస్తే.

ఓదేవదేవా! ఆయుస్సును, విద్యను, సుఖంబును, అదృష్టమును, సంపదను నొసఁగి, సంసారమనెడి భయంకరమైన గొప్ప సముద్రమున మునిగిన నన్ను లేవనెత్తి కాపాడుము. కేదారేశ్వరా! నీకు నమస్కారము. నమస్కారము. ఈశ్లోకమును చెప్పి తోరమును చేతఁ గట్టుకొనవలయును.

కేదారః ప్రతిగృహ్యతు కేదారో వై దదాతి చ,
కేదారస్తాకోభాభ్యాం కేదారాయ నమోనమః.

ఈశ్లోకము చెప్పి కేదారేశ్వరరూపుడైన బ్రాహ్మణునకు వాయనము నియ్యవలయును.

కేదార ప్రతిమా యస్తాద్రాజ్యసౌభాగ్యవర్ధినీ,
తస్తాదస్యాః ప్రదానేన మమాస్తు శ్రీరచఞ్చలా.

కేదారేశ్వరుని ప్రతిమ సకలసంపదల నిచ్చునది కావున నిట్టి ప్రతిమనొసఁగుటచే నాకును శాశ్వతసంపద గలుగునుగాక. ఈశ్లోకము చెప్పి కేదారేశ్వరుని ప్రతిమను దక్షిణాతాంబూల ములతోఁగూడ నొసఁగవలెను.

యస్య స్మృత్యా చ...పరిపూర్ణం తదస్తు తే, కల్యాణే
విధానేన కృత్యం ఆనయా పూజయా శ్రీకేదారేశ్వరః సుప్రీతః
సుప్రసన్నో వరదో భవతు. మమ ఇష్టకామ్యార్థసిద్ధిరస్తు.

పూజావిధానము సంపూర్ణము.

క థా ప్రా రం భ ము

సూత ఉవాచ. శ్లో. యస్య ప్రసాదాద్భువనం క్రియతే
సచరాచరం, తం ప్రణమ్య మహాదేవం భగవన్తముమాపతిమ్.
1. కేదారవ్రతమాహాత్మ్యం సర్వకల్యాణకారణం, ప్రవ
క్ష్యామి జగద్భూతైః మునిభిశ్చ పురాకృతమ్. 2. హృతం
శక్కురదేహార్థం దేవ్యా యద్వృతచర్యయా, యద్వృతం చరతాం
లోకే సమభవంతి విభూతయః. 3. ఆరోగ్యమాయుఃక్షీర్తిశ్చ వర్ధనే
శృణ్వతామిదం, ఏకవింశతివారాన్ యశ్చరతే తద్వృతోత్త
మమ్. 4. ఇహాముత్ర చ కల్యాణం విద్ధతి ధృవము త్తమం, వ్రతం
సమాచరత్ మర్త్యః సౌభాగ్యం కాంతిమేవ చ. 5. ఆయుః
శ్రియం చ లభతే శివలోకే మహీయతే, తస్మాద్విజ్ఞో వా రాజా
వా వై శోభావా శూద్ర ఏవవా. 6. యే చాప్యన్యే నరాః కురుభ్యః
సంయతా వ్రతము త్తమం, అస్తి పూర్వోత్తరేభాగే పృథివ్యాం
ధరణీధరః. 7. కైలాస ఇతి విఖ్యాతః శ్రీమాన్ లోకనమ
స్కృతః, రాజతైర్విమలైః శృణ్గైః నచరత్నవిచిత్రితైః. 8. తటిద్గణ
సమాక్షీర్ణైః శారదాబ్రైరివ స్థితైః, నానాద్రుమలతాక్షీర్ణైర్నానా
పుష్పఫలైరుద్యతైః. 9. నానావిహంగసంస్పృష్టైర్నానాజ్వర
సంకులైః, సాలైః స్థమాలైః స్థిలకైర్నివాసైర్వకులైరపి. 10.
అశోకైః కరకైర్నిమైశ్చన్దనైర్దేవదారుభిః, నారికేళామృపస

పూగపూన్నాగచమ్పకైః. 11. ఏతైశ్చాన్యైశ్చ తరుభిః శోభితం
 పూకాననం, ఏతస్య శిఖరే చమ్యే యోగిబృన్దనిచేవితే. 12.
 యక్షకిన్నరగన్ధర్వసిద్ధవిద్యాధరైర్వృతే, సమావసతి విశ్వాత్తా
 వినాకీ ప్రమథైర్వృతః. 13. అంబికాసహితః శ్రీమాన్ సర్వ
 దేవనమస్కృతః, ఏకదా తస్య శిఖరే రుద్రాచీసహితః శివః. 14.
 తథాఽపి కుర్వన్ వసతిం సురాణాం దర్శనం చదా, అగ్నిర్వా
 యుస్తథాదిత్యశ్చన్ద్రమాః సహతారకాః. 15. బ్రాహ్మణ్యదయో
 వసిష్ఠాద్యాస్తే సర్వే తం సిషేవిరే, రమ్భా తిలోత్తమా చైవ
 సహజన్యా చ మేనకా. 16. యాశ్చాన్యా దేవవలితాః పరితస్తు
 వినాకినం, మాతరశ్చండికాద్యాశ్చ కార్తికేయో గజాననః.
 17. నన్దాచయో దేవగణాః సానూప్యసహితాః స్థితాః, ఏవం
 ప్రవర్తమానాయాం సభాయాం హస్తసన్నిధౌ. 18. నారద
 ప్రముఖాస్తత్ర జగుస్తేన ప్రచోదితాః, తేషాం ప్రవృత్తే మధురే
 గీతే సర్వమనోహరే. 19. వాదిత్రయసంయుక్తా నృపుతుశ్చా
 పురోగణాః, తానామపురసాం మధ్యే రమ్భా సర్వాజ్ఞసున్దరీ. 20.
 మధురం లాస్యమకరోత్సర్వగీర్వాణసమ్మతం, తత్ర భృగ్జీరితిర్నా
 మసమయే శివసమ్మతమ్. 21. అద్భుతం వికటం నృత్తమకరోద్ధర
 సన్నిధౌ, తత్ర ప్రవర్తతే హాసః సురాణాం శివయోః పురః. 22.
 మహాన్ కలకలశ్చాశీద్గిరికన్దరపూరణః, ఏవం ప్రహసనాన్తేతు
 శ్రీమాన్ సర్వేశ్వరోఽబ్రవీత్. 23. సాధుభృగ్జీరితే సమ్యక్కృ
 తం ప్రహసనం త్వయా, ఇత్యుక్త్వా భగవాన్స్తస్మై ప్రసాద
 మకరోద్విభుః. 24. హరప్రసాదాత్సుప్రీతః సురైశ్చ సుబహూ
 కృతః, హరం ప్రదక్షిణీకుర్వన్, వినా దేవీం సమాహితః. 25.
 ప్రణామమకరోత్తస్మై వినయేన సమన్వితః. తతో దేవ్యబ్రవీ

ద్వాక్యం దేవముద్వీత్య సస్తితా. 26. మద్భాగం పరిహృత్యాసా
 కృతవాంస్త్యత్ప్రదక్షిణం, ప్రణామస్య కిమేతస్య కారణం ప
 మేశ్వర. 27. బ్రూహి మే తత్త్వతః సర్వం శ్రోతుం కాతూ
 హలం హి మే, తద్దైవముక్తో భగవాన్ బభాషే శశిశేఖరః. 28.
 యోగినో న నమన్తి త్వాం పరమార్థవిదః ప్రియే, యే భజన్తి
 ప్రియే త్వాం తు తేషాం నాస్తి ప్రయోజనమ్. 29. ఇత్యుక్తా
 సామహేశేన తత్యాజ ప్రియమీశ్వరీ, శక్త్యా వినాకృతః సోఽథ
 త్వగస్థివిషమాజ్ఞభృత్. 30. ఆమ్బ త్వగస్థిశేషా సా నిస్సారా
 వికటాభవత్, తతస్తు దేవీ కుపితా దేవతాభిః ప్రసాదితా. 31.
 జగామ ముక్త్యా కైలాసం పరమం గౌతమా శ్రమం, సింహైర్నా
 గైశ్చ శార్దూలైర్న రిజైశ్చ నిషేవితమ్. 32. పన్నగైర్గరుడైశ్చపి
 విముక్తానోన్యమత్సరైః, నానాద్రుమలతాక్షీర్ణం నేవితం పరమ
 ర్షిభిః. 33. సర్వలోకప్రియకరం సర్వకామఫలప్రదం, గౌత
 మోఽపి మహాతేజాః సమిత్కుశఫలాని చ. 34. వన్యాని హోమ
 యోగ్యాని వనాదాహృత్య నిర్గతః, మునిస్తు స్వాశ్రమాభ్యాశే
 శోభాముద్వీత్య విస్థితః. 35. కిమిదం తాపసారణ్యమిదానీం
 శోభతే భృశం, ఇతి చిన్తాసమావిప్లవో వివేశ స్వాశ్రమం మునిః.
 36. ప్రవిశ్య పద్మపత్రాక్షీం భవానీం వీత్యభూషితాం, సోఽ
 పృచ్ఛదభిపూజ్యైశ్చానాం తత్రాగమనకారణమ్. 37. పృష్టా సాము
 నినా దేవీ స్వవిషాదస్య కారణం, ఉక్త్వాచ సుఖమాసీనం
 ప్రణమ్య పునరబ్రవీత్. 38. భగవన్ హరదేహార్థం యాద్యశే
 నాప్యతే మయా, తాదృశం మే వ్రతం బ్రూహి యద్వసేదోఽగ్ని
 సంమతమ్. 39. తచ్చుత్వాత్వతు మహాతేజా భవాన్యావాళ్యమిరి
 తం, సమీక్ష్య సర్వశాస్త్రాణి పురాణాని చ సర్వశః. 40. అభీష్ట
 వరదం చైవ శ్రీమత్కైదానామకం, ఆచరత్ మునివరో భవా

నైవేదికం సువ్రతం మహత్. 41. అపర్ణా చాబ్రవీద్వాక్యం వ్రతస్యా
 స్య విధిక్రమః, కథం కథయ తం దేవ తథా శాస్త్రప్రచోదితమ్.
 42. ఏవం బ్రువాణాం తాం దేవీమువాచ మునిపుజవః, మాసి
 భాద్రపదేష్టమ్యాం శుక్లపక్షే సమాహితః. 43. ఊమైః కా
 ర్వాసకైర్వాపి యథారుచి సుశోభనైః, హస్తే బద్ధ్వా ప్రతిసరం
 హేయకవింశతితన్తభిః. 44. ఉపాష్య రజసిం తాంతు కృత్వాబ్రా
 హ్మణభోజనం, తదారభ్య ప్రకర్తవ్యమమావాస్యావధి వ్రతమ్.
 45. నిత్యం ప్రాతః సముత్థాయ కృత్వా పూజాం ప్రయత్నతః,
 కేదారదేవపూజాం తు కుర్యాదపి విశేషతః. 46. వివిక్తే శుచి
 దేశే తు ధన్యరాశిం నిధాయ చ, తస్యోపరి నిధాయాథ పూర్ణ
 కుంభం సుశోభనమ్ 47. సంవేష్ట్యసూత్రజాలైశ్చ హేయకవింశతి
 సంఖ్యకైః ఊమేన వా దుకూలేన కార్వాసేనాపి వేష్టయేత్.
 48. నవరత్నాని వా తస్మిన్ సువర్ణం వా తథా ఫలం, నిధాయ
 గన్ధపుష్పద్వైరర్చయిత్వా యథావిధి. 49. త్రిస్సప్తసంఖ్యకాన్
 దేవి బ్రాహ్మణాన్ వేదపారగాన్, సమాహూయ ప్రతిష్ఠాప్య
 పాదశౌచం విధాయ చ. 50. పూజయేదథ తాన్ సర్వాన్
 పురోహితపురస్సరాన్, తతః కేదారదేవస్య కుర్యాదావాహనం
 పునః. 51. ఆవాహ్య దేవం తత్రైవ ప్రతిష్ఠాప్య యథావిధి, చంద్ర
 నాగరుకర్పూరకస్తూరీకుంజుమాన్వితాన్. 52. గన్ధాంశ్చ వివి
 థాన్ దేవి పుష్పాణి వివిధాని చ, తామ్బూలాని విచిత్రాణి
 వాసాంసి చ నివేదయేత్. 53. పుష్పైరభ్యర్చ్య విధివద్ధూప
 దీపాదిభిః శివం, గోధూమపిష్టసంక్లప్తానేకవింశతిసంఖ్యకాన్.
 54. అపూసాన్తృప్తమన్నం చ పాయసం గుడసంయుతం,
 దధ్యాజ్యమధుసంయుక్తమనేకైర్వ్యంజనైరుత్రయమ్. 55. ఘృతై
 రనేకైః సమూర్ణం కదళీపనసామ్రుకైః, సర్వాన్ నివేద్యదేవాయ

కృత్వా చాచమనీయకమ్. 56. తామ్బూలంచనివేద్యాభస్తోత్రం
 కుర్యాద్యథేషితం, కృత్వా దేవస్య పూజాం చ దేని కేదార
 నాయకమ్. 57. యథాశక్తి సువర్ణాది బ్రాహ్మణేభ్యః ప్రదాయచ,
 వ్రతం సమాప్య విధివత్ప్రీతయస్వ త్రిలోచనమ్. 58. తతః ప్రీతో
 మహాదేవః స్వదేవగణైః సహ, ఆగత్య స్వశరీరార్థం భవత్యై
 దాస్యతి స్వయమ్. 59. ఇత్యాచచక్షే మునిరప్యథారాత్ర
 తద్వ్రతేహితా, ఏతద్భవానీ సుప్రీతాశ్రుత్వా గౌతమభాషితమ్.
 60. యథానిర్దిష్టమృషిణా తథా సర్వం సమాచరత్, తతః ప్రీత
 మనా భూత్వా భగవాన్ వృషభధ్వజః. 61. గత్వా దేవగణైః
 సార్థం స్వదేహార్థం దదౌ హరః, తతో భవానీ సుప్రీతా శంక
 రార్థం సమేత్యచ. 62. దేవం ప్రసాదయామాస లోకానాం
 హితకామ్యయా, దేవప్రసాదాత్త్రైలోక్యే చరన్తే వ్రతద్వితం
 జనాః. 63. యోయం ప్రార్థయతే బుద్ధ్యా తత్సర్వం సమవా
 ప్నయాత్, ఇతి ప్రసాదితో దేవ్యా భగవాన్ బుద్ధికాసఖః. 64.
 తథేత్యుక్త్వా సుగణైస్తత్రైవాన్తరధీయత, తతశ్చిత్తాజ్ఞదో
 నామ గర్భవ్యః శివభక్తిమూఢ. 65. వ్రతచర్యాకరమం లేభే
 సద్వికేశ్వరపార్శ్వతః, మనుష్యవిషయం ప్రాప్య వ్రతమేతద్దిశా
 మ్యహమ్. 66. ఏవంసతు వినిశ్చిత్త్య జగమౌజ్జయినీం పురిం,
 వజ్రదంతాయ విధివద్దదౌ రాజ్ఞే వ్రతం సుధీః. 67. వ్రతమేతన్న
 సుష్యాయ స మహానభవత్ప్రభుః, అథాభూతాం వైశ్యసుతే
 తస్యాం చ పురి కన్యకే. 67. ఏకాం పుణ్యవతీం ప్రాహురన్యాం
 భాగ్యవతీం విదుః, తే కన్యే పితరం ప్రాప్య బభాషతే సియం
 వచః. 69. మహత్కేదారనాథస్య వ్రతం కర్తుం ప్రతీచ్ఛ నా,
 తాభ్యామేవం నిగదితే పితైవం వాక్యమబ్రవీత్. 70. వత్సే
 బ్రూత దరిద్రోహం కథమాసాద్యతే మయా, సామగ్రి

చాన్య నాన్యేవ యువాభ్యాం తద్విముచ్యతామ్. 71. ఇతి
 పిత్ర సమాదిప్తే కన్యే పునరవోచతాం, అనుజ్ఞాతే త్వయా
 తాతకర్తుమిచ్ఛామ సు వ్రతమ్. 72. త్వదనుజ్ఞావినియతమావయోః
 పరమం ధనం, ఇత్యుక్త్వా తేన వైశ్యేన కృతానుజ్ఞేచ కన్యకే.
 73. కన్తింశ్చిద్రుచిరే దేశే వటవృక్షసమాశ్రితే, బద్ధ్యా ప్రతిసరం
 తత్ర చక్రాతేఽర్చాం యథావిధి. 74. ఏతయార్ఘ్యక్తిశీలేన తత్సా
 మగ్నీం దదౌ హరః, వ్రతచర్యాం సమాసాద్య ప్రీత్యావైచక్రతు
 ర్వీతమ్. 75. తతః ప్రీతో మహాదేవః సాంబఃస్నిహితోఽభవత్,
 సతయోః కన్యయోః ప్రీతో రూపమప్సరసాం దదౌ. 76. అన
 న్తమాయురైశ్వర్యం దత్త్వా సోఽన్తర్హితోఽభవత్, అథ పుణ్య
 వతీం వప్రే రాజా హ్యుజ్జయినీపతిః. 77. అపరాం చోళభూపా
 లో నామ్నా భాగ్యవతీం తథా, దత్త్వాఽత్తజే తదా వైశ్యో
 సమృద్ధో న్యవసత్సుఖి. 78. సామ్రాజ్యం సంపదం ప్రాప్య పుత్రాన్
 లభ్యా మహాజనః, తే సుతే పితరం హృష్టం చక్రాతే మాతరం
 తథా. 79. అథ భాగ్యవతీ కామమైశ్వర్యమదమోహితా, కాలే
 గతే బహుతిథే వ్రతమేతన్ముమోచ సా. 80. సౌభాగ్యహీనా
 పుత్రేణ సహ భర్తా వివాసీతా, వనసంచారఖిన్నా హి జగామ
 శబరాలయమ్. 81. తతః పుత్రం సమాహూయ వాక్యమేతదు
 వాచ హ, ఉపయేమే స్వసారం మే జ్యేష్ఠాముజ్జయినీపతిః. 82.
 తాం దృష్ట్వా ధనమాదాయ శీఘ్రమాగచ్ఛ పుత్రక, ఇతి మా
 తుర్వచః శ్రుత్వా జగామోజ్జయినీం పురీమ్. 83. గత్వా నివేద
 యామాస పుణ్యశైల్యై సపుత్రకః, మాతుర్ద్వివాసనం రాజ్యా
 ద్వనవాసం చ దుస్సహమ్. 84. తతః పుణ్యవతీ శ్రుత్వా దదౌ
 తస్మై మహాధనం, ధనమాదాయ సప్రీతః ప్రయయా మాతరం

ప్రతి. 85. గచ్ఛన్తార్థే హృతః సోఽభూద్దేవేనాదృశ్యరూపిణా,
 పునర్నత్వా ధనం గృహ్య గచ్ఛత స్తస్య తద్వనమ్. 86. జహారేశో
 జగాదైనం నితరాం దీపమానసం, గచ్ఛభాగవతీపుత్ర మా
 విషాదం వృథా కృథాః. 87. అయోగ్యం భవతో హ్యేతద్వృ
 తంమేచరతాంధనం, ఇతి శ్రుత్వా వచ స్తస్య కిమేతదితివిస్తితః.
 88. పుణ్యవత్రై జగాదైతత్పునర్నత్వా సుత్తదా, సా తద్విజ్ఞాయ
 నిపుణా కారయామాస తద్వృతమ్. 89. భగిన్యా తు యథా
 పూర్వం క్రియతాషిత్కువాచ హ, వ్రతాన్తే ధనమాహృత్య
 గచ్ఛన్ పూర్వహృతం ధనమ్. 90. సుప్రాప్య తత్తదేకాన్తేప్రీతః
 స్థిత్యా మహాధనం, ఆదాయ మహతీం సేనాం గజాశ్వరథసంకు
 లామ్. 91. జగామ కాంచీం నగరిం పిత్రా ప్రత్యుద్గతో బలీ,
 మాత్రాపిత్రా చ సహితశ్చిరకాలమచ్యుత. 92. తదాప్రభృతి
 మాతా చ చకార వ్రతమాచరాత్, స చ చోశనృపః ప్రీత
 స్తదాప్రభృతి తద్వృతమ్. 93. యథోక్తేన విధానేన యఃకరో
 దీప్సితం లభేత్, ఇతి వ్రతస్య మాహాత్మ్యం యే శృణ్వన్తి పతన్తి
 వా. 94. తేషామపి మహాదేవః ప్రీతో భవతి సర్వదా, ఆయు
 మ్మరం పుష్టికరం శ్రీకరంచ యశస్కరమ్. 95. వ్రతమేతత్సము
 ద్దిప్తం గౌతమేన మహాత్మనా, ఆత్మనో హితమాకాంక్షన్వృతమే
 తత్సమాచరేత్. 96. మహతీం సంపదం ప్రాప్న్య శివసాయుజ్య
 మశ్నుతే. 97. ఇతి శ్రీస్కాందపురాణోక్త కేదారేశ్వర వ్రత
 కల్పః కథాసహితః సమూహః.

కేదారేశ్వర వ్రతకథ

సూతపౌరాణికుడు శౌనకాదిమహామునులను చూచి
 యిట్లనియె. ఓమునులారా! ప్రపంచమంతయు నెవ్వనియను

గ్రహముచేత సృజింపబడినదో, అట్టిభగవంతునిఁ బార్వతీశ్వరుని నమస్కరించి, సకలసంపదలును నొసఁగునట్టిదియు, తొల్లియనేకమునులచే నాచరింపబడినదియు నైన కేదారవ్రతము యొక్క మహిమను లోకముల తేమాభివృద్ధిఁ గోరి చెప్పుచున్నాను వినుఁడు. తొల్లి పార్వతీదేవీ యీవ్రతము నాచరించి, సకలసంపదలను బొందెను. ఈవ్రతంబు నాచరించువారికిని, ఈవ్రతమహిమ విన్నవారికిని ఆయురారోగ్యసంపత్తిర్తులు గలుగుచున్నవి. ఈయుత్తమవ్రతంబు నేమానవుఁ డటువదియొక్క పర్యాయములు చేయుచున్నాఁడో, వాఁడు ఇహంబున గొప్పయదృష్టమును, కాంతిని, ఆయుస్సును కలవాఁడై యుండి, పులోకంబున శివసాయుజ్యము నొందుచున్నాఁడు. కావున నాలుగువర్ణంబులవారును నియమముతోఁ గూడినవారై ఈవ్రతంబు నాచరింపవలయును.

వ్రతకథాక్రమం బెట్లనిన :

భూలోకంబున ఈశాన్యమూలయందు కైలాసం బనెడి పర్వతం బొక్కటి కలదు. ఆపర్వతంబున మెఱుపులతోఁగూడిన శిరస్కాలమేఘంబులో యనఁదగి సకలరత్నములతోఁగూడిన తెల్లని వెండిశిఖరములు వెలుగుచుండును. సాలతమాలహింతాల వకుళాశోక కరకనింబచందన దేవదారుపసామ్రపూగపున్నాగ చంపక ప్రముఖ నానావిధపుష్పఫలభరితవృక్షములతోఁగూడి, పలు తెఱంగులగు పులుగులకూతలును, పలువిధంబులగు సెలయేళ్లును గలిగియుండును. యోగులెల్లరు నాపర్వతశిఖరమున నుందురు. అచ్చటనే యక్షకీన్నరగంధర్వసిద్ధచారణవిద్యాధరులు వాసము చేయుచుందురు. ఆరమ్యమైన పర్వతశ్రేష్ఠమున సర్వవ్యాపి

యగుపరమశివుడు ప్రమథగణంబులు చుట్టు గొల్చుకొల్చు చుండఁగా బార్వతీసమేతుడై, దేవతల కందఱకు దర్శనంబొసఁగెను. అప్పుడు అగ్ని వాయు సూర్యచంద్రాదు లగుసకల దేవతలును, వసిష్ఠుడు మొదలగు సకలఋషులును, బ్రాహ్మి మొదలగు అష్టసిద్ధులును, రంభ, తిలోత్తమ, మేనక మొదలగు దేవకాంతలును, చండిక మొదలగు సప్తమాతలును, వినాయకుఁ డును, కుమారస్వామియు, నందుడు మొదలగు ప్రమథగణంబులును సాదావ్యము నొందియుండిరి. అప్పు డాసభయందఁ బరమేశ్వరుని ప్రేరణంబున నారదుడు మొదలగు ఋషులు గానంబు చేసిరి. ఆఋషులు సకలశ్రావ్యముగా గానంబుచేయు చుండఁగా, వారిగానములకుఁ దగినట్లు వాద్యముల వాయిం చుచు, తాళములు వేయుచు, రంభాదులగు అప్సరసలు నాట్యంబు నల్పిరి.

వారందఱిలోపలఁ గడుచక్కనిదైనరంభ మిక్కిలి వినోదముగా నాట్యము నల్పి యీశ్వరునికిఁ బరమసంతోషమును గలిగించెను. అప్పుడు భృంగిరిటి యను ప్రమథుఁడు శివుని యనుమతి వడసి, యప్పరమశివునికిని, సకలదేవతలకును నవ్వుపుట్టునట్లు పార్వతీపరమశివుల ముందట హాస్యము చేసెను. ఆహాస్యమును చూచి దేవతలందఱు పర్వతగుహలు మాటుమ్రోగునట్లు కడుపులుబుబ్బనట్లు నవ్విరి. ఆ ప్రహసనము ముగిసినతర్వాత పరమశివుఁడు తన భక్తునిఁ జూచి, ఓభృంగిరిటీ! బాగుగా హాస్యము చేసితివి. నీ ప్రహసనమునకు మిక్కిలి యానందించితి నని యాభృంగిరిటిపై మిక్కిలి ప్రేమగలవాఁ డయ్యెను. అంతట నాభృంగిరిటి శివుని యొక్కయు, దేవతలయొక్కయు మన్ననలను బడిసి, పార్వతీ

దేవిని విడిచి, పరమశివునికి మాత్రము ప్రదక్షిణము గావించి నమస్కరించెను. అప్పుడు పార్వతి తననాథునిజూచి “యీభృంగిరిటి నన్ను వదలిపెట్టి నీకుమాత్రము ప్రదక్షిణంబు గావించినాడందుకేమి కారణం” బని యడుగఁగా శశిశేఖరుడును “ఓ ప్రియా! బ్రహ్మము నెఱిగిన యోగులు నిన్ను మ్రొక్కరు. వారికి నీవలనఁ బనిలేదు. అని పార్వతికి జెప్పెను.

ఇట్లు పరమశివుడు చెప్పఁగాఁ బార్వతి తనప్రియుని మీఁది కోపముచే నతనిని బాసి తనశక్తి నాకరింపఁగా, పరమేశ్వరుడును ప్రియవియోగముచే జిక్కిపోయెను. అంబికయు ప్రియవియోగముచే మిక్కిలి చిక్కి, దేవతలు వేడుకొనుచున్నను, శాంతినొందక కైలాసము విడిచి, యొండొంటి మీఁద పగలేని సింహవ్యాఘ్రమృగంబులతోఁ గూడినదియు, మహర్షుల కునికిపట్టును, జనులకందఱకుఁ బ్రీతికరమై యన్ని కోర్కెల నొసఁగునదియు నైన గౌతమపనంబునకుఁ బోయి నేరెను. ఎక్కువ బ్రహ్మతేజస్సుగల గౌతమమహాముని వనంబునఁ బెరుగు హోమయోగ్యము లగుసమిధలను, దర్భలను బండ్లను గైకొనివచ్చుటకై వనాంతరములకుఁ బోయియుండెను. తర్వాత నష్టహర్షి కావలసిన వస్తువులను గైకొని మరలి, తన యాశ్రమము చేరువకు వచ్చి, “ఏమి యీవంత? ఈతపస్సుల యాశ్రమంబు అకాలమున మిక్కిలి శోభిల్లుచున్నది. కారణ మేమైయుండవచ్చును” అని యూలోనించుచు, తపో వనంబులోపలఁ బ్రవేశించి, కమలంబులంబోలు కన్నులుగల పార్వతిం జూచి యతిథిపూజనేసి యాగమనకారణం బేమని

పార్వతీదేవి నడిగెను. ఆపార్వతి తన విచారంబునకుఁ గారణం బెరింగించి యాతనినిఁ గూర్చుండఁజేసి “ఓభగవంతుడా! సకలయోగులు పూజించెడి యీశ్వరుని యర్థాంగము నాకెట్లు సిద్ధించునో, యట్టివ్రత మొక్కటి యానతి”మని యడిగెను. అంతట గౌతమమహాముని సకలశాస్త్రములను పురాణములను బరికించి, “కోరిన కోర్కుల నొసఁగు కేదారేశ్వరవ్రతంబు నాచరింపుము. నీకోరిక సిద్ధించు”నని చెప్పెను. ఆపార్వతి ముని పలుకులు విని, “ఓమహాత్మా! ఆవ్రతంబు సేయుట యెట్లు? శాస్త్రవిధానంబు నెఱింగింపుము.” అని యడుగఁగా, నాగౌతమ మునీంద్రుఁ డాపార్వతీదేవి కిట్లనెను. ఆశ్వయుజశుద్ధ ఆష్టమి నాడు మానవుఁడు పరిశుద్ధుఁడై తెల్లపట్టువికాని లేక నూలు పోగువికాని యిరువదియొక్క పేటలనూలిన జేలికి కంకణము కట్టుకొనవలయును. ఆరాత్రి యుపవాసముండి బ్రాహ్మణభోజనంబు చేయింపవలెను. అదిమొదలమావాస్యవఱకుఁ బ్రతిదినమును కేదారనాథుని బూజచేయవలయును.

ఆవ్రతంబు సేయువిధం బెట్లనిన; ప్రతిదిన ముదయమున లేచి పరిశుద్ధమై విజనమైయుండు స్థలంబున ధాన్యమును రాశి పోసి దానిమీఁద నొకపూర్ణకుంభము నుంచి, దాని నిరువదియొక నూలిపోగులతోఁ జుట్టి దానిమీఁద తెల్లని బట్టు బట్టగాని, లేక మతేవస్త్రమునుగాని చుట్టి, నవరత్నములను గాని, బంగారమునుగాని, వెండినిగాని దానియందుంచి, గంధ పుష్పాక్షతాదులతో నాకలశంబును పూజించి, యావల నిరువది యొక్కమంది బ్రాహ్మణులను బిలిచి, కాళ్లు కడిగి పేటలమీఁదఁ గూర్చుండఁ బెట్టి, పురోహితునికి ముందుగాఁ బూజసేసి, పిమ్మట

నాయరువదియొక్కమంది బ్రాహ్మణులను బూజింపవలెను. తర్వాత కలశమునందు కేదారదేవుని నావాహనము చేసి, చందనాగరు కర్పూర కస్తూరి కుంకుమాదులతోను, గంధపుష్ప అక్షతలతోను, నానావిధవస్త్రములతోను బూజించి, ధూపదీపంబు లొసగి, గోధుమపిండితోఁజేసి నేతిలోఁ గాల్చిన యిరువది యొక్క యతిరసములను, పాయసమును, పాలు, పెరుగు, నెయ్యి, తేనె మొదలగువానితో నిండిన సకలవిధశాకంబులను, పలుతెఱుగులైన యరటి మామిడి కిచ్చిలి మొదలగు పండ్లను నివేదననేసి, తాంబూలనీరాజనమంత్రపుష్పములొసగి, కేదారనాథుని బలువిధంబుల స్తోత్రములు సల్పి పూజయైనపిదప బ్రాహ్మణుల కందఱికి భూరిదక్షిణాతాంబూలము లొసగి న్రతంబు పూర్తిరేసి యాకేదారేశ్వరుని సంతోషపెట్టుము. అంతటఁబరమేశుఁడు వేల్పులందరితోఁగూడ వచ్చి నీకు స్వదేహములో నర్ధాంశము నొసఁగునని చెప్పెను.

అంతటఁ బార్వతి ముసీంద్రుఁడు చెప్పినచొప్పున బహు భక్తితో నాకేదారేశ్వర వ్రతంబు నాచరించెను. తర్వాత భగవంతుఁడగు వృషధర్మజుఁడు వేల్పుగుములతోడఁ బ్రత్యక్షమై పార్వతికిఁ దనదేహములో సగముభాగము నొసఁగెను. తర్వాత పార్వతి మిక్కిలి సంతోషపడి, యీశ్వరుని యర్ధశరీరమును బొంది, లోకులమేలుగోరి యీశ్వరుని సంతోషపరచి కేదారేశ్వరుని యనుగ్రహంబువలనఁ గోరినకోర్కెలెల్ల భక్తుల కొసఁగు నట్లు వరంబుగోరెను. పరమేశ్వరుఁడును అట్లే శలుగునుగాక యను యనుగ్రహించి, వేల్పులందరితోఁగూడి యంతర్ధానము నొందెను. అప్పు డచ్చటనుండిన శివభక్తుడయిన చిత్రాంగదుఁ

డను గంధర్వుడు సందికేశ్వరుని యనుగ్రహము బడసినవాడై తాను భూలోకంబున నీవ్రతంబును బ్రచారంబు చేయనెంచిన వాడై యుజ్జయినీపట్టణమునకు వచ్చి “ఓనాథా! కేదారనాథ వ్రతంబు సల్పితివేని, నీకు సకలసంపదలు గలుగు” నని వజ్రదంతుడను యుజ్జయినీదేశపురాజున కెఱింగించెను. అవజ్రదంతు డీ వ్రతంబు నాచరించి దేశములకెల్లఁ బ్రభువాయెను. అపట్టణమున నిద్దలు వైశ్యకన్యక లుండిరి. వారు తమతండ్రికడకు వచ్చి నాయనా! మేము కేదారేశ్వర వ్రతంబు నేయ నెంచియున్నాము. మా కానతిష్ఠని యడిగిరి. దానికి, తండ్రి, “పిల్లలారా! నేను దరి ద్రుడను. మీరాతలంపు మానుకొండు” అని చెప్పెను. అంత నాకన్యకలు “నాయనా! నీవేమి యియ్యనక్కరలేదు. నీవు త్తరు విచ్చినయెడలఁ జాలును” యని యడిగిరి. ఆప్రకారమే తండ్రి యుత్తరవిచ్చెను. తర్వాత వారి భక్తికి మెచ్చి, ఈశ్వరుడు తానే వారికిఁగావలసిన వస్తువులు దొంకునట్లు ప్రసాదించెను. అంత వారలిద్దలు నొకమఱ్ఱచెట్టు క్రిందికి బోయి మొదట కంకణము కట్టుకొని యీ వ్రతంబును యథావిధిగా నాచరించిరి. అంతట మహాదేవుడు కడుసుప్పొంగి, వారికి సురూపంబును, దీర్ఘజీవితంబును, తరుగనికలిమిని నొసఁగి యంతర్ధానము నొందెను. అయిద్దఱు అక్కసెలైండ్లలోఁ బెద్దదగుపుణ్యవతి నుజ్జయినీరాజు పెండ్లాడెను. మఱొక్కతె యగుభాగ్యవతిని చోళదేశపురాజు పెండ్లాడెను. ఆవైశ్యుడును తనకొమార్తెలను రాజుల కిచ్చుటచే మిక్కిలి కలిసిసోంది సుఖంబుండెను. అయిద్దఱు వైశ్యపుత్రికలును సామ్రాజ్యమును సంపదను మహాబలులగు కొడుకులను బడసి సుఖంబుండిరి. తర్వాతఁ గొంతకాలమునకు భాగ్యవతి

యైశ్వర్యమదముచే మై మఱచినదై, యాకేదారేశ్వర వ్రతంబు నుల్లంఘనము చేసెను. అది కారణంబుగా నాభాగ్యవతిని కొడు కుతోఁగూడ దానిభర్త యొక కారణంబుచే రాజ్యమునుండి తఱిమెను.

అంతట నాభాగ్యవతి తనపిల్లవానితోడ నడవులెల్లఁచిరిగి మిగులడస్సి, కడపట నొకబోయవానియిల్లుజేరి, తనకొడుకును బిలిచి, “నాయనా! యీయుజ్జయినీరాజభార్య నాకక్క గావలెను. కావునఁ బైతల్లికడకుఁ బోయి, మనసంగతి యెఱిఁగించి, ధనముఁ గొనిరమ్మని చెప్పిపంపెను. అబ్బాలుడును ఉజ్జయినీఁగి తనపైతల్లి యగుపుణ్యవతికిఁ దనతల్లి రాజ్యమునుండి తఱుమ గొట్టబడి యడువులం దిడుమలుపడుచుండటం చెప్పి యామె యిచ్చిన విస్తారధనంబును గైకొని వచ్చుచుండెను. దారిలోఁ గేదారేశ్వరుడు దొంగవలె వచ్చి యాధనము నహరించుకొని పోయెను. మఱల నబ్బాలుడు వెనుకకుఁ బోయి, తాపడిన తం టాలుచెప్పి, మఱలసొమ్ముగొనివచ్చుచుండఁగా కేదారేశ్వరుడు ముందటివలె నతనికిఁ గనబడకవచ్చి సొమ్ముదోచుకొని, దీనుఁ డైన యాబాలునిఁ జూచి ‘ఓభాగ్యవతీపుత్రుడా! న్యసనంబు నొందకుము. నావ్రతంబు నుల్లంఘించినవారి కీధనంబు వగదు’ అనిచెప్పెను. అంత నా బాబుడు, బుణ్యవతి కీవృత్తాంతంబును జెప్పెను. అంతటఁ బుణ్యవతి యాబాలునిచే నావ్రతంబు చేయించి, అబ్బాయీ! తల్లిచేత నీనోము నోమించుమని చెప్పి వానికిఁ గావలసిన ధనం బొసఁగి పంపెను.

అంతట నాబాబుడాధనంబును గైకొనివచ్చుచుండఁగా, ముందు దానుబోఁగొట్టినధనమంతయు దారిలోఁ బడియుండెను

ఆబాలుఁ డాధనంబునుగూడ దీసికొని, తల్లికడకువచ్చి, జరిగిన సంగతియెల్ల నామెతోఁ జెప్పెను. ఆభాగ్యవతియుఁ దానుల్లంఘనముచేసియుండిన కేదారవ్రతంబును మఱల భక్తితోఁజేసి, తనతప్పిదమును యమింపఁ గేదారనాథుని వేడెను. తర్వాత నాబాలుఁడు కేదారనాథుని యనుగ్రహమువలనఁ జతురంగ బలముతోఁ గూడినవాఁడై కాంచీపురంబునకు రాఁగా, చోళ రాజగు తనతండ్రి యెదురేగి వారిని బిల్చుకన్దచ్చి, బహు కాలము పెంపొందుచుండెను.

అది మొదలు భాగ్యవతియు, చోళరాజును ఆవ్రతంబును. జేయుచు సకలసంపదలతోనిండి రాజ్యపరిసాలనము చేయుచుండిరి. ఈవ్రతంబు గౌతమమునీంద్రుఁడు పార్వతి కుపదేశించినది గనుక నిహఃపరసుఖముఁ గోరుమానవుఁ డీవ్రతంబును జేసెనేని యిహమున సకలాభీష్టములను బొంది, యనంతరమునఁబరమశివుని సాయుజ్యమును బొందును. ఈవ్రతమహిమ విన్నవారికిని చదివినవారికిని మహాదేవుఁడు సర్వసంపదల ననుగ్రహించును.

ఇది స్కాందపురాణోక్త కేదారవ్రతకథ
సంపూర్ణము.

శ్రీ ఇష్టకామేశ్వరీలక్ష్మీ వ్రతము

*ఆచమ్య. శుక్లాంబరధరం విష్ణుమిత్యాది...భూర్భువః
 సువరోమ్. మమ ఉపాత్తసమస్తదురితక్షయద్వారా శ్రీ మ
 మేశ్వరస్తోత్రార్థం శుభే...ఆస్తాకం సహకుటుంబానాం క్షేమ
 స్థైర్యవిజయాయురారోగైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం ధర్మాచివతు
 ర్విధపురుషార్థచతుష్టయ సిద్ధ్యర్థం సర్వ శ్రేయోమంగళా
 వాప్త్యర్థం శ్రీ ఇష్టకామేశ్వరీ మహాలక్ష్మీదేవతా ముద్దిశ్య
 శ్రీ ఇష్టకామేశ్వరీస్తోత్రార్థం కల్పితేన విధానేన యావచ్ఛక్తి
 ధ్యానావాహనాది షోడశోపచారపూజాం కరిష్యే. తదంగ
 త్వేన కలశపూజాం కరిష్యే (కలశపూజచేసి) ఆదౌ గణాధిపతి
 పూజాం కరిష్యే. (మొదట గణాధిపతిపూజ చేసి) శ్రీ ఇష్టకామే
 శ్వరీమహాలక్ష్మీప్రాణప్రతిష్ఠాపనం కరిష్యే.

(శ్రీ ఇష్టకామేశ్వరీ ప్రాణప్రతిష్ఠాపనము చేసి) పూజా
 మారభేత (పూజనారంభించవలెను.)

❁ ఇష్టకామేశ్వరీపూజాప్రారంభము ❁

కామేశ్వరీం భక్తవరప్రదాయినీం
 గృహే గృహే పూజితపాదపద్మాం,
 సర్వంసహం సర్వనమస్కృతాం శివాం
 భజేహ మంబాం జగదీశ్వరీం తామ్.

ఇష్టకామేశ్వరీమహాలక్ష్మీం ధ్యానయామి.

*కలశపూజ, గణాధిపతిపూజ, ప్రాణప్రతిష్ఠాపనవిధులు విశాయక
 వ్రతమునందువలెనే చేయవలెను.

భక్తులకోరికల నీడేర్చునట్టియు, నింటింట నెల్లరచే పూజింపఁ బడునట్టి సకలలోకధారిణియు జగత్తుల నేలు మంగళకరురాలైన ఇష్టకామేశ్వరి దేవీమతల్లిని నెల్లవేళల పూజించెదను. అని ధ్యానము చేయవలెను.

మం. తాం మ ఆవహ...పురుషానహమ్.

ఆవాహయేజ్జగద్ధాత్రీం జగత్స్థిత్యంతకారిణీమ్.

బ్రహ్మదిపూజితా మంబాం భక్తాభీష్టప్రదాయిసీమ్.

శ్రీఇష్టకామేశ్వరి మహాలక్ష్మీం ఆవాహయామి.

జగత్తుల ధరించునదియు స్థిత్యంతములఁ జేయునదియు బ్రహ్మది దేవతలచే నర్చింపఁబడునదియు, భక్తులకోరికల నిచ్చునదియునగు కామేశ్వరి దేవి నిందు నిలైదను.

సర్వేశాయై సర్వమాత్రే సర్వలోకాదిపూజితే,

సర్వమంగళదాయిన్యై శివాయై చ నమోఽనమః.

ఇష్టకామేశ్వరి మహాలక్ష్మ్యై రత్నసింహాసనం సమర్పయామి

లోకములఁ బ్రోచు మంగళరూప యగు ఇష్టకామేశ్వరి దేవిని నమస్కరించెదను.

మం. అశ్వపూర్వాం...జుషతామ్.

సురనారిభిరారాధ్యే సురాసురనమస్కృతే,

సర్వాభీష్టవిధాయినై త్రిలోకేశి నమోస్తుతే.

శ్రీఇష్ట...లక్ష్మ్యై అర్ఘ్యం సమర్పయామి.

దేవదానవులయర్చన లందినట్టియు దేవప్రమదలచే నెల్లవేళల నర్చింపఁబడు కోరికల నిచ్చు దేవిని నమస్కరించెదను. (అక్షతలు పుష్పముతోఁ జేర్చి ఉదకముతో అర్ఘ్యపాత్రలో వదలవలెను.)

మం. కాంక్షాంతితాం...శ్రియం.

ఆచమ్య తాం మహాదేవి సర్వదేవైశ్చ పూజితే,
మయా దత్తేన తోయేన సర్వేషాం ప్రతిబోధిని.

శ్రీకృష్ణ...లక్ష్మ్యే ఆచమనీయం సమర్పయామి.
దేవతలచే పూజింపబడు ఓతల్లీ! నేనొసగు ఈజలమును ఆచమ
నముగా స్వీకరింపుము.

మం. చంద్రాం ప్రభా...శ్రియం.
మధుస్కం మయా దత్తం స్వీకురుష్వ శివప్రియే,
సంసారసాగరాదస్తా త్తర్హం బ్రహ్మాదిపూజితే.

శ్రీకృష్ణ...లక్ష్మ్యే మధుస్కం సమర్పయామి.
సంసార మనెడు సముద్రమును దాటుటకుగా బ్రహ్మాదులచే
పూజింపబడు ఓదేవీ! మధుస్కమును సమర్పించుచున్నాను.
స్వీకరింపుము.

మం. ఆదిత్యవణ్ణే...అలక్ష్మీః.
స్నానార్థం తే మయాఽనీతం గౌతమీసఖిలం శుభం,
ఆనన సలిలేనాద్య స్నానం కరు మహామతే.

శ్రీకృష్ణ...లక్ష్మ్యే స్నానం సమర్పయామి.
ఓదేవీ నీకొరకు గౌతమీనదినుండి ఉదకమును దెచ్చితిని.
దానస్నానముచేయుము.

మం. ఉపైతు మాం...దదాతు మే.
దుకూలం స్వీకురుష్వేదం స్వర్ణ బిందుసమాయుతమ్,
ఉత్తరీయం కంచుకం చ తథావిధమతంద్రితే.

శ్రీకృష్ణ...లక్ష్మ్యే కంచుకసహితవస్త్రం సమర్పయామి.
బంగారుబుటలుకల వట్టుచీరెను రవికను ఉత్తరీయమును
సమర్పించుచున్నాను ఓదేవీ! స్వీకరింపుము.

కేయూరకంకణే దివ్యే హారనూపురమేఖలాః,
విభూషణాన్యమూల్యాని గృహాణ ఋషిపూజితే.

శ్రీశిష్ట...లక్ష్మ్యై ఆభరణాని సమర్పయామి.

మునులెల్లరిచే పూజింపబడిన ఓవెలలేని మురుగులను హార
ములను దండకడియములను మొలత్రాడును మొదలగు నాభ
రణములను సమర్పించుచున్నాను.

మం. గంధద్వారాం—

శ్రీగంధం చందనోన్మిశ్రం కుంకుమాగరుసంయుతం,
కర్పూరేణచ సంయుక్తం విలేపయ సురేశ్వరి.

శ్రీశిష్ట...లక్ష్మ్యై గంధం సమర్పయామి.

చందనముతో కలుపబడినదియు కుంకుమ, పరిమళ ద్రవ్యము
లచే సంస్కరింపబడినదియు కర్పూరముతో కూర్పబడినదియు
నయిన రక్తచందనమును సమర్పించుచున్నాను.

మం. మనసః...యశః.

అక్షతాన్ రక్తవర్ణాంశ్చ కస్తూర్యాదిసుసంయుతాన్,
శోభనాంశ్చ మయా దత్తాన్ స్వీకురుష్వ దయానిధే.

శ్రీశిష్ట...లక్ష్మ్యై అక్షతాన్ సమర్పయామి.

ఎఱ్ఱటిరంగుగలవై కస్తూరిమొదలగు పరిమళ ద్రవ్యములచే
మెదపబడిన అక్షతలను సమర్పించుచున్నాను.

మం. కర్దమేన...మాలినీమ్.

మల్లికాశతపత్రైశ్చ జాజీపున్నాగకేతకైః,
వకుళైశ్చమృకాద్యైశ్చ పూజయామి సురేశ్వరి.

ప్రతిసామమునకు చివర “పూజయామి” అని చేర్చవలెను.

జాజి సురపున్న మొగలి పొగడ పద్మములాదిగాగల యనేక పుష్పములచే శ్రీశైవ్యకామేశ్వరీలక్ష్మీని పూజించెదను.

అథాంగపూజా

ప్రతినామము చివర “పూజయామి” అని చేర్చవలెను.

శ్రీశైవ్యకామేశ్వరీ మహాలక్ష్మ్యై నమః	పాదా
లోకమాత్రే నమః	జానునీ
మహాద్యుతయే నమః	గుల్ఫా
క్షీరాబ్ధి సముద్భవాదిపూజితాయై నమః	ఉరూ
సర్వబుష్పితీభిః పూజితాయై నమః	కటిం
గంగానై కతజఘనాయై నమః	జఘనం
గుహ్యవరదాయై నమః	గుహ్యం
గగనమధ్యలలితాయై నమః	మధ్యం
సర్వకుక్షిధరాయై నమః	కుక్షిం
వల్లీకనాభిగతాయై నమః	నాభిం
మహోదరాయై నమః	ఉదరం
సర్వాదార్యగుణాయై నమః	వక్షస్థలం
గిరికుచాయై నమః	కుచే
సర్వవ్యాపికంబుకంఠాయై నమః	కంఠం
పూర్ణేందునిభాననాయై నమః	ముఖం
తమోఘ్న నేత్రకమలాయై నమః	నేత్రే
విశ్వశోత్రాయై నమః	శోత్రే
కమలహస్తాయై నమః	హస్తా
సర్వాభీష్టదాయిన్యై నమః	శిరః

నీలమేఘద్యుతికబరాయై నమః కబరీభారం
 సర్వమంత్ర సంవాసినీ మంగళదాయినీ శివాయై నమః
 సర్వాణ్యంగాని పూజయామి.

అ ష్టో త్త ర శ త నా మ పూ జా

“నమః” అని ప్ర తినామముకడపట చేర్పవలెను

ప్రకృత్యై నమః

వికృత్యై

విద్యాయై

స్వభూతహితప్రదాయై

శ్రద్ధాయై

విభూత్యై

సురభ్యై

పరమాత్మికాయై

వాచే

పద్మాలయాయై

పద్మాయై

శుచయే

స్వాహాయై

స్వధాయై

సుధాయై

ధన్యాయై

హిరణ్యయై

లక్ష్మ్యై

నిత్యపుష్పాయై

విభావర్యై నమః

అదిత్యై

దిత్యై

దీప్తాయై

వసుధాయై

వసుధారిత్యై

కమలాయై

కాంతాయై

కామాక్ష్యై

10 క్రోధసంభవాయై

అనుగ్రహపదాయై

బుద్ధయే

అనఘాయై

హరివల్లభాయై

అశోకాయై

అమృతాయై

దీప్తాయై

లోకశోకవినాశిన్యై

ధర్మనిలయాయై

20

30

కరుణాయై నమః
 లోకమాత్రే
 పద్మప్రియాయై
 పద్మహస్తాయై
 పద్మాక్ష్యై
 పద్మసుందర్యై
 పద్మోద్భవాయై
 పద్మముఖ్యై
 పద్మనాభప్రియాయై
 రమాయై
 పద్మమాలాధరాయై
 దేవ్యై
 పద్మిన్యై
 పద్మగంధిన్యై
 పుణ్యగంధాయై
 సుప్రసన్నాయై
 ప్రసాదాభిముఖ్యై
 ప్రభాయై
 చంద్రవదనాయై
 చంద్రాయై
 చంద్రసహోదర్యై
 చతుర్భుజాయై
 చంద్రరూపాయై
 ఇందిరాయై

ఇందుశీతలాయై నమః
 40 ఆహ్లాదజనన్యై
 పుష్పై
 శివాయై
 శివకర్యై
 సత్యై
 విమలాయై
 విశ్వజనన్యై
 తుష్టయై
 దారిద్ర్యనాశిన్యై
 50 ప్రీతిపుష్కరిన్యై
 శాంతాయై
 శుక్లమాల్యాంబరాయై
 శ్రియై
 భాస్కర్యై
 బిల్వనిలయాయై
 వరారోహణ్యై
 యశస్విన్యై
 80 వసుంధరాయై
 ఉదారాంగాయై
 హరిన్యై
 60 హేమమాళిన్యై
 ధనధాన్యకర్యై
 సిద్ధయై

70

80

సై నిసౌమ్యాయై నమః
 శుభప్రదాయై
 నృపవేశ్యగతానందాయై
 పరలక్ష్మ్యై
 వసుప్రదాయై
 శుభాయై
 హిరణ్యస్రాకారాయై
 సముద్రతనయాయై
 జయాయై
 మంగళా దేవ్యై
 విష్ణువక్షస్థస్థితాయై

90

విష్ణుపత్నయై నమః
 ప్రసన్నాత్మ్యై
 నారాయణసమాశ్రితాయై 100
 దారిద్ర్యధ్వంసిన్యై
 దేవ్యై
 సర్వోపద్రవవారిణ్యై
 నవదుర్గాయై
 మహాకాల్యై
 బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికాయై
 త్రికాలజ్ఞానసంపన్నాయై
 భువనేశ్వర్యై 108

ఆష్టోత్తరశతనామపూజాం సమర్పయామి.

మం. అపస్తంభం...కులే.

వనస్పతిరసై ర్దివ్యైర్గంధాఽద్యైస్సమనోహరైః
 కపిలాఘ్నతనయం క్తః ధూపాయం ప్రతిగృహ్యతామ్.
 శ్రీధిష్ట...లక్ష్మ్యై ధూపమాఘ్రపయామి.

మంచివాసనలుగల వృక్షసారములును, కపిలగోవునేయియు
 గలధూపమును సమర్పించుచున్నాను గ్రహింపుము.

మం. ఆర్ద్రాగ్ని పుష్కరిణీం...మమావహ.

సాజ్యం త్రివర్తినయం క్తం వహ్నినా యోజితం మయా,
 గృహాణ మంగళం దీపం త్రైలోక్యతిమిరాపహమ్.
 శ్రీధిష్ట...లక్ష్మ్యై దీపం దర్శయామి.

ముల్లోకములందలి యంధకారము నపహరించు మూడు
 వత్తులువేసి నేయి పోసి వెలిగించినదీపము గ్రహింపుము.

ధూపదీపానంతరం ఆచమనీయం సమర్పయామి. (ఉద్ధరిణితో
ఉదకమును చేత నుంచుకొని పల్లెములో విడువవలెను.)

మం. ఆర్ద్రాం యః...మమావహా.

నై వేద్యం షడ్రసోపేతం నానాభక్ష్యసమన్వితం,
సుస్వాదు గృహ్యతాం దేవి షారాయణి నమోస్తు తే.

ఆటరుచులగూడిన మధురమైన నై వేద్యము నో లక్ష్మీ! స్వీక
రింపుము.

ఉ త్తరాపాశనాచికం సమర్పయామి.

మం. తాంష్క ఆవహా...నహమ్.

పూగీఫలసమాయుక్తం నాగవల్లీదళై ర్యుతమ్,
కర్పూరచూర్ణసంయుక్తం తాంబూలం సమర్పయామి.

శ్రీశిష్ట...లక్ష్మ్యై తాంబూలం ప్రతిగృహ్యతామ్.
పోకలు పచ్చకర్పూరము తక్కుంగలవాసనద్రవ్యములుగల
తాంబూలమును గ్రహింపుము.

మం. హిరణ్యపాత్రం...దధాతి.

నీరాజనం సుమంగల్యం బహువర్తిసమన్వితమ్,
సంగృహాణ సురాధ్యక్షే మయా దత్తం సురేశ్వరి.

శ్రీశిష్ట...లక్ష్మ్యై ఉత్తరనీరాజనం సమర్పయామి.

నీరజనానంతరం ఆచమనీయం సమర్పయామి.

మం. ధాతా...విద్యతే.

నిత్యం సకలకళ్యాణి భోగమోక్షప్రదాయినీ,
సువర్ణమంత్రపుష్పాణి ప్రీత్యర్థం తవ సువ్రతే.

శ్రీశిష్ట...లక్ష్మ్యై మంత్రపుష్పం సమర్పయామి.
మయా కృతామిమాం పూజాం స్వీకృత్య త్షణదాయినీ,

కృతార్థం మాం విధాయాశు సుప్రీతా భవ కామదే!
మంత్రహీనం క్రియాహీనం శక్తిహీనం శివప్రియే
యత్పూజితం మయా దేవి పరిపూర్ణం తదస్తు తే.

అనయా పూజయాచ శ్రీఇష్టకామేశ్వరీ మహాలక్ష్మీః

సుప్రీతా వరదా భవతు.

అ థ క థా

కదాచిన్నైమిశారణ్యే ఆహల్యా లోకపావనీ, జర
యాతుసమాయుక్తారోగై ర్భూభిరావృతా.౧.దుస్స్వప్నభీతా
దుఃఖార్తా నై కాం త్యం సమపద్యత, నిత్యం నిత్యం రుజాపీడా
బాధతే తాం దివానిశమ్. ౨. భూతైః పిశాచైరాక్రాన్తా పతి
మాహ సుమధ్యమా, గౌతమంతు మునిశ్రేష్ఠం సర్వవిద్యా
విశారదమ్. ౩. నిత్యన్నానతం దాంతం శాంతం ధీరం శివా
వహమ్, సర్వమంత్రార్థశివం సర్వయంత్రవిశారదమ్.౪.గాయత్రీ
మస్త్రజప్యం చ సర్వరోగనివారణమ్, ప్రాహ దీనప్రియస్వామిన్
మమాంగే జాయతేఽధునా. ౫. రుజాపీడాభవద్భిశ్చ కేనోపా
యేన వార్యతాం, అనయా బాధయా తేద్య శుశ్రూషాం కర్తు
మాత్మనః.౬.శక్తిర్నహి జపేచ్ఛాచ మయ్యనుగ్రహ భో విభో.
ఇతి సంప్రార్థితాం భార్యాం గౌతమో వాక్యమబ్రవీత్. ౭.
నామ్నా కామేశ్వరీం దేవీం స్వయం వ్యక్తాం మహేశ్వరీం,
ఆవాంతు పూజయావోద్య పూజాభిరతికోమలామ్. ౮. తస్మా
త్సర్వరుజాం పీడాం నివారయతి సా శివా, అస్తాదుపాయాద
న్యశ్చ నాస్తి బాధానివారకః, ౯. ఇత్యుక్తవంతం పతిమాహ

సాంగనా కామేశ్వరీ నామ మహేశ్వరీ చ, కథంతు తుష్టా కథ
 మాపదం తరే త్తథేత్యువాచ ప్రియమంజసా వరమ్. ౧౦. ఇత్యు
 దీరితమాకర్ణ్య గౌతమో వాక్యమబ్రవీత్, కామేశ్వరీకథాం
 వక్ష్యే ఆదౌ పూజాం తతఃపరమ్. ౧౧. పురా బ్రాహ్మణగేహేతు
 రంజకా నామ నామతః, సుద్యమ్నస్య ద్విజస్యాస్య పుత్రీత్వం
 ప్రాప్య శాంభవీ. ౧౨. పితృగేహే వర్ధమానా యావనం
 ప్రాప్య కన్యకా, తస్మిన్నవసరే విప్రః జనకశ్చిన్తితోఽభవత్. ౧౩.
 —అస్యాస్మాన్దర్శనదృశః పతిర్నాస్తి జగత్త్రయే ఇత్యా
 కులంతు జనకం రంజకా ప్రాహ సున్తితమ్. ౧౪. మమ భర్తా శివ
 స్సాక్షా స్సహ్యానోయ మమార్హతి. ఇతి సాక్షాచ్ఛివం ధ్యాయన్
 తూష్ణీం తిష్ఠతి భామిని. ౧౫. విస్మితో జనకశ్చైవ తూష్ణీమాస్తే
 శివం స్మరన్, కదాచిద్వృషభా రూఢో ప్రమథైశ్చ సమావృతః.
 ౧౬. అభ్యాయాన్రంజకాప్రాంతం విస్మితాసోఽననామ చ,
 హస్తం గృహీత్వా తస్యాశ్చ శంభుర్వృషభ మారుహత్. ౧౭.
 తస్మిన్నవసరే విప్రం ప్రాహ సారంజకా ధ్రువమ్, భో విప్ర
 త్వం హి వాత్సల్యాత్ప్రీతవాన్విస్మితో గృహమ్. ౧౮.
 ఇదాసీంతు గమిష్యామి శివసాన్నిధ్యమేవ హి, మద్రూపాం
 ప్రతిమాం కృత్వా గృహే స్థాప్య దినేదినే. ౧౯. పూజాం కురు
 మహాభాగ సర్వాభీష్టాం దదామి తే, కామేశ్వరీతి నామ్నావై
 మత్పూజాం కురుతేతు యః. ౨౦. సర్వాభీష్టాన్ దదామ్యహ్య
 తస్య వై శాశ్వతాన్ స్థిరాన్, పూజావిధానం వక్ష్యామి
 శృణు నాన్యథానా తథా. ౨౧. కలశం గంధపుష్పదైన్య రలః

కృత్య నివేశ్య చ, తస్మిన్నా వాహాయే న్తా తు సర్వాభీష్ట ప్రదాయ
 నీమ్. ౨౨. ప్రాతఃకాలే నిత్యకృత్యం నిర్వర్త్య శుచితో వశీ,
 మద్భుధ్యా విప్రకులజాః స్త్రియః పంచచ సప్తచ. ౨౩. న వై కా
 దశ సంఖ్యావా సమాహూయ ప్రయత్నతః, తాసామభ్యంగ
 స్నానం తు నిర్వర్త్య స్వగృహే చవై. ౨౪. ప్రాతస్తానాం షడ
 స్వస్వాన్ లేపయేద్రక్తకేనచ, పూజయిత్వా తు సర్వాంగే గంధా
 ద్యైః పుష్పదామభిః. ౨౫. తతః పిష్టం సమాధాయ. శాంబూల
 దక్షిణాద్యైశ్చ శర్కరామధుమిశ్రితమ్, దత్త్వా వాయన
 దానాని బ్రాహ్మణం చైకమర్చయేత్. ౨౬. ప్రత్యేకం వాయనం
 దద్యాద్వాచకం పూజయేత్సుధీః, నైవేద్యం క్రియతాం దేవాః
 కపళీవానకాదిభిః. ౨౭. నారికేళఫలైశ్చాపి ఖర్జూరైరితు ఖండకైః
 ఏనం నిర్వర్త్య విధివత్ స్త్రియః ప్రార్థయతాం నరతీ. ౨౮. స్వచ్ఛం
 గృహ్య హస్తాభ్యాం కించిద్దేయమితి బ్రువన్, తాస్త్రియస్వ
 ప్రతిగ్రాహ్య పిష్టాద్యం కించిన్నిక్షిపేత్. ౨౯. తాభిర్నిక్షిప్త
 తస్మాత్త్రం భక్షయేద్భార్యయా సహ, తతస్తాభక్షయంత్యశ్చ
 బ్రాహ్మణానోభజయేత్తతః, ఏనం కృత్వా నరతీ సమ్యక్ నిత్యం
 పూజాం సమాచరేత్, వివాహాదిశుభేష్వాదౌ పూజ్యా కామే
 శ్వరీ సదా. ౩౦. తస్య సర్వరుజాబాధాః జాయంతే న కదాచన, న
 వైరికాః ప్రజాయంతే సర్వోపద్రవకారకాః. ౩౧. పురామద్వంశజా
 స్సర్వే లభంతే సర్వదాహితామ్, పూజాం కామేశ్వరీం దివ్యాం
 త్వయా తన్నస్మృతం హి తత్. ౩౨. త్వద్దేహస్య రుజాబాధాః
 జాయంతే సాంప్రతం ప్రియే, తస్మాత్కామేశ్వరీ పూజా
 కార్యాస్తాభిస్సువిస్తరమ్. ౩౩. ఇతి భర్తుర్వచః శ్రుత్వా అహల్యా

లోకపావనీ, పూజాం కామేశ్వరీం దివాన్యం కృత్వా తత్రవిధా
నతః 3౪. స్వదేహే కృతబాధాభిర్ముక్త్యా దృఢతనుర్బభౌ
పతిశుక్రాపకారీచ జపశీలాభవత్తతః. 35. తస్మాత్కామేశ్వరీం,
దివాన్యం పూజాం కుర్యుర్యదుత్తమాః, తేషాం రోగా
వినశ్యంతి సంపదశ్చ భవంతిహి. 3౬. పుత్రపౌత్రాశ్చ వర్ధంతే
సర్వసాభాగ్యకారకాః, అంతే కైవల్యమాయాంతి శివాశివ
కృపాకరః 3౭. ఇతి శ్రీదేవీరహస్యే కామేశ్వరీ వ్రతకథా
సంపూర్ణా.

శ్రీశిష్టకామేశ్వరీ వ్రతకథ

పూర్వ మొకానొకప్పుడు షవిత్తురాలైన అహల్య
ముదిమినొందినదై పలురకములరోగములచే నాక్రమింపబడిన
దాయెను. చెడుకలల కనుచుండెను. దుఃఖముచే దీనురాలా
యెను. ఎల్లవేళల శారీరకబాధయు మానసికవేదనయు నామెచు
పీడించుచుండెను. అంత ఈబాధ సహించలేని యాపతివ్రత
యగు నహల్య చదువుల నెఱిగి స్నానము జపము తపము
శుచియై ఒనరించుచు శాంతిదైర్యముగలిగి మంత్రములను,
యంత్రముల చక్కనెఱిగియున్న మునిశ్రేష్ఠుడును తనపతియగు
గౌతముజేరి “మహాప్రభో! స్వామీ! నాయీరుజను, పీడను
నెటులయిన పోగొట్టుము. ఈ నాయస్వస్థతవలన నీపరిచర్యచేయ
లేకున్నాను.” అని యిటుల మొరవెట్టుకొనిన భార్యను జూచి
గౌతముఁ డి ట్లుపదేశించెను. “కర్తవ్యహీతయు లోకేశ్వరియు
నగు కామేశ్వరిని మనమిరువురమును పూజింతము. ఆమె
యాపూజవలన తృప్తి నొందినదై నీ ఆధివ్యాధుల మాన్పు.

గలదు.' ఇట్లు భర్తచెప్పిన నామె "ఆర్య! కామేశ్వరి యెటుల తృప్తికొందును. ఎటుల నాపద దాటించును." అనగా నా మహారి యెటుల చెప్పెను. "ప్రియా మొదట పూజావిధానము నెరుకపరచెదనువినుము. "పూర్వకాలమున సుద్యుమ్నుడును బ్రాహ్మణుని యింట రంజకయనువేరితో సాహస్వతి యుదయించెను. ఆమె యతనియింట వెరుగుచు యకాపన యాయెను. అట్టితరి "ఈమె సౌందర్యమునకుఁ దగినభర్త ముల్లోకములను గానరాఁడే" యని విచారించెను. ఇటులు విచారించుచున్న తండ్రితో రంజక "తండ్రి నా కాకాలకంఠుడే భర్తకాని యస్యుడు కానేరఁడు." అని చెప్పి శివునే తలచుచు ఊరకుండెను. ఆమె తండ్రిగూడ ఫాలలోచనునే తలచుచు ఊరకుండెను. అంత నొకనాడు నందినెక్కిప్రమథులు వెంటరా నావశుపతి చిటునగవు మొలకలెత్త రంజకయున్న ప్రాంతమునకు వచ్చి ఆమెకరము గ్రహించి తనవాహనముపై నెక్కించుకొనెను. అటు లావృష భము నధిష్ఠించి రంజక యిటు లనెను. ఓ బ్రాహ్మణా నీవు ఆశ్చర్యము నొందితివి. నే నిపు డీవశుపతియింటికి పోవుచున్నాను. నానంటిబొమ్మ నొకదానిని చేసి నీయింట ప్రతిష్ఠించి పూజింపుము. దాన నీకోరిక లీడేరును. ఏమానవుడు నన్ను కామేశ్వరియనుపేర పూజించునో వాని కఖిల అభీష్ఠితుముల సిరముగా నొనగూర్చెదను.

నా ప్రతిమాపూజ యెటులు చేయవలయునో యిక చెప్పెదను శ్రద్ధగా వినుము. గంధము పూవులు మొదలగు ద్రవ్యములచే నలంకరించి కలశమునుస్థాపనము చేయవలయును.

కోర్కులిచ్చు నన్నాకలశమున నావాహనముచేయవలెను. ప్రాతఃకాలమున నిత్యకృత్యములఁ దీర్చుకొని శుచియై ఇంద్రియములను, కరణములను స్వాధీనమున నుంచుకొని నేననెడు భావనతో 5, 7, 9, 11, సంఖ్యలలో నేదే నొకసంఖ్యకు చెందిన బ్రాహ్మణస్త్రీలను పిలిచి తనయింట వారికి తలంటి నీళ్లు పోసి వారిపాదముల ఎఱ్ఱగంధమున నలంకరించవలెను. వారియన్ని అవయవములను గంధము పూచండలు మొదలగు వానితో పూజించి చలిమిడిని (వరిపిండి చక్కెరతోకలిపి జలయున నార్ద్రమొనరించినపదార్థము) వాయనమిచ్చి తాంటూలాదుల నీయవలెను. బ్రాహ్మణున కొకనికి ప్రత్యేకముగ వాయనమిచ్చి పండితుడైనవాడు పూజించవలయును. అరటి, కొబ్బెర, చెరకు, ఖర్జూరము మొదలగుపదార్థములను దేవికి నైవేద్యముగా సమర్పించవలయును. ఇటు లాపూజను ముగించి తన కొంగును రెండుచేతులపట్టుకొని ఆస్త్రీలను “కొంచెము ప్రసాదింపుడు” అని ప్రార్థించెను. అపు డాస్త్రీలు తామదివరకు పుచ్చుకొనిన చలిమిడిపండ్లు మొదలగువానిని కొంచెము విడల్పవలయును. వారిచే విదల్పఁబడిన ఆస్వల్పమును భార్యతోగూడ పుచ్చుకొనవలెను. ఆతరువాత బ్రాహ్మణసమారాధనము చేయవలెను. ఇటు లీవ్రత మాచరించి నిత్యమును పూజచేయుచు వివాహాదిమంగళసమయమున మొదట కామేశ్వరిని పూజించినచో ఆధివ్యాధులు లేకయుండును. పూర్వకాలమున మావారందరు ఎల్ల వేళలను ఏమరక కామేశ్వరినిపూజించుచుండెడివారు. నీవాకసారికూడ ఆదివ్యురాలిని స్మరింపవయితివి. అందువల

ననే విశేషములు కలగనవి. కావున కామేశ్వరీపూజచేయుము అనిపలికిన తనభర్తమాటల విన్నయహల్య యథావిధిగా నీవ్రతమును చేసెను. అపు డెల్లరోగములు పాసి దృఢగాత్రురాలాయెను. భర్తృశుశ్రూషయు తనమును చేయునదియు నాయెను. కావున లోకమున నెవ్వరు విధివిహితముగ కామేశ్వరీవ్రత ఘనరించిన వారి కిహమున విహితఫలములును, అంతమున శివకైవల్యమును గల్గును.

తెండవభాగమున నీవ్రతములు కలవు.

1. ఋషిపంచమీవ్రతము, 2. మథనద్వాదశీవ్రతము,
3. అమావాస్యసోమవతీవ్రతము, 4. కృష్ణాష్టమీవ్రతము,
5. శ్రీరామనవమీవ్రతము, 6. అముక్తాభరణ సప్తమీవ్రతము,
7. భక్తేశ్వరవ్రతము, 8. శతవర్తివ్రతము, 9. లక్ష్మవర్తివ్రతము,
10. త్రికార్తివ్రతము, 11. చిత్రగుప్తవ్రతము, 12. క్షీరాబ్ధివ్రతము,
13. సావిత్రిగౌరీవ్రతము, 14. సంవద్గౌరీవ్రతము,
15. సత్యనారాయణవ్రతము, 16. రథసప్తమీవ్రతము, 17. సంకటచతుర్థీవ్రతము,
18. జీవవారైకాదశీవ్రతము, 19. శ్రవణద్వాదశీవ్రతము,
20. శరన్నవరాత్రివ్రతము, 21. నృసింహజయంతీవ్రతము,
22. శ్రీమంగళగౌరీవ్రతము, 23. తులసీపూజావ్రతము,
24. సంతానగోపాలపూజావ్రతము.

ధర. ద్వు. 2 0

చెన్నపురి: వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులుఅండ్సన్స్వారి

‘వావిళ్ల’ ప్రెస్సున ముద్రితము—20-7-1955.

పురాణము, సవ్యాఖ్యాసాంధ్ర తాత్పర్యసహితము	2	8
పురాసమాహాత్యము, సాంధ్ర తాత్పర్యము	0	4
పద్మపురాణాంతర్గత మాఘపురాణము, సాంధ్ర తాత్పర్యము	5	0
— ఆ వై దిక గ్రంథములు —		

ఆమావాస్యతర్పణము	0	2
సవగ్రహారాధనమ్	0	6
ఆవస్తంబగృహ్యసూత్రములు	0	4
ఆవస్తంబప్రవరకాండము	0	4
ఆశ్వలాయనప్రవరకాండము	0	4
అంధగీద్రావిడసంధ్యావందనము	0	3
ఋగ్వేదజేనశార్వప, బ్రహ్మయజ్ఞము, సస్వరము	0	3
ఋగ్వేదపూర్వప్రయోగాదర్శము	3	0
ఋగ్వేదశ్రాద్ధప్రయోగము, చిన్ననైజా	0	8
ఋగ్వేదసంహిత, మొదటిఅత్తము, టీకాతాత్పర్యసహితము, పాతప్రతి	0	0
ఋగ్వేదసంధ్యావందనము, సటిక	0	4
లిఖిమంత్రములు (ఆరాధ్యులది)	0	3
దేవతార్చన, చిన్ననైజా	0	2
పంచసూక్తములు, సస్వరము	0	3
పంచోపనిషత్తులు, తైత్తిరీయము, సస్వరము	1	4
పంచోపనిషత్తులు, బ్రహ్మమేధసహితము	0	6
ఊహ టీకాతాత్పర్యసహితము	5	8
పితృతర్పణము, చిన్ననైజా	0	2
పుడూరుద్రావిడసంధ్యావందనము	0	3
పుడూరుద్రావిడశ్రాద్ధప్రయోగము (వట్టిండవిధానము)	1	0
బ్రహ్మయజ్ఞము, సస్వరము	0	3
మహాస్వాసము, సస్వరము, చిన్ననైజా	0	12
యజ్ఞోపవీతధారణవిధి	0	2
మంత్రప్రశ్నములు, సస్వరము	0	6